EDIȚIE SPECIALĂ LA ANIVERSAREA UNUI DECENIU DE LA LANSARE

ZIARUL FINANCIAR

EDITAT DE PUBLIMEDIA | ANUL X / NR. 2521 | 16 PAGINI | LUNI, 17 NOIEMBRIE 2008 | WWW.ZF.RO

10 ANI de economie într-o singură ediție

La aniversarea a 10 ani de la lansare, ZF vă propune o ediție specială în care este rezumat ultimul deceniu de business. Un ziar pentru 10 ani. Un „deceni-ar". În această pagină cititi, într-un format unic, despre mersul economiei doar din titlurile de primă pagină date de-a lungul timpului.

1998

NATO amână valul doi. Conel s-a salvat in extremis. Opoziția boicotează votul pentru BNR. Isărescu va continua să guverneze BNR. Rulmentul se privatizează. Centrala FPS dă afară o treime din personal. Coloși aluminiului fuzionează. FPS e ajutat să vândă Sidex. Cursul leu/dolar va fi predictibil. Bugetul, rectificat cu 26,3 mld. lei. În '95 România a vândut Irakului tehnică militară. Începe lichidarea marilor perdanți. Société Générale câștigă BRD. România își joacă ultima carte. Autostradă de 250 mil. dolari. Producția scade, prețurile cresc. Declin economic în estul Europei în '99. Privatizarea băncilor la final. Perspective sumbre de aderare la NATO. BNR confirmă: 10.045 lei/dolar. Lukoil și Gazprom își unesc forțele. Guvernul acordă totuși al 13-lea salariu. O agenție pentru reforma bancară. BNR va folosi euro pentru rezerva valutară. Remeș vrea a doua rectificare bugetară. Iar se schimbă legea privatizării.

1999

Ierarhiile în extinderea UE au fost stabilite. Politicienii vor alegeri simultane. 300 mil. dolari pentru conducta Constanța - Trieste. Banca Turco-Română intră în ring. România ține drumul drept spre stânga. Remeș ar concedia patru din cinci funcționari. Fuziunea BCR - Bancorex, amânată ca să nu fie respinsă. Doar 5.000 de miliarde de lei pentru ministere. La rectificarea bugetului, Remeș a împărțit sărăcia. Fostul șef al ING va fi președinte la BCIT. Prețul acțiunilor BTR, peste așteptările brokerilor. Adierile electorale deja amețesc reforma. Legea Lupu a mai făcut un pas spre compromis. Fuziunea Bancorex - BCR, blocată până la stabilirea pierderilor. Sicomed scoate la vânzare acțiuni de 224 miliarde de lei. Între noi și ruși, gazele trec, problemele rămân. BCR a început selecția pentru credite ANL. Joseph Stiglitz părăsește Banca Mondială. Infarctul amenință un stat cu administrație obeză. Accizele nivelează prețurile la țigări. Austeritate pentru a mia oară. Blocadă pe Dunăre. Roman Brașov, un mort fără certificat. Falimentele ar scoate România din haos. FMI ia bugetul la bani mărunți. PIB continuă să scadă. FMI - Guvernul României: 1-0 la pauză. S-a deschis ușa restituirilor și a pieței pământului. Camdessus pleacă de la conducerea FMI. Cuțitul a ajuns la os. Băsescu blochează navele sârbești. Dobânzile n-au dansat decât o vară. Bugetul pe 2000 așteaptă a doua tranșă de la FMI. Vasile capotează, dar PNȚCD nu găsește un premier țărănist. Privatizarea IAS-urilor mai întârzie. Petromidia nu-și găsește stăpân. Un guvernator la Guvern.

2000

Banca Agricolă așteaptă pretendenți pentru măritiș. Plan de restructurare pentru 14 firme cu mari pierderi. Statul rămâne marele client al băncilor. SRI a știut și a spus de FNI. Bătaie mare pentru acțiunile Oțelinox. Stolojan spune „da" liberalilor și intră în cursa pentru Cotroceni. Plățile deponenților BIR se vor face prin BRD. S&P consideră România în pericol de încetare de plăți. CEC va contesta din nou contractul cu FNI. Război pe tema banilor de pensii. Canadienii investesc în aurul de la Brad. Începe negocierile finale pentru privatizarea SNTR. Legea asigurărilor va epura piața de neaveniți. Isărescu anunță închiderea sezonului la eșalonări. BNR dă banii înapoi băncilor străine. 13 - 15 iunie '90 - scoaterea României din jocul european. Lindsell Entreprises taie oferta pentru Asirom. Emil Constantinescu: Nu mai candidez. Deponenții BIR își vor primi banii în august. Guvernul susține extinderea Connex și Dialog. Coreenii de la Samsung reiau bătălia pentru Oțelinox. Până s-o dezghete, reforma fiscală bagă în ceață economia. Partidele s-au aliniat pentru cursa electorală. Peste jumătate din oamenii de afaceri sunt nevoiți să dea mită. Primarii se aleg cu ce au cules partidele. Construcția de locuințe pe credit ipotecar poate începe. BRD a avut un an bun alături de francezi.

2001

Sidex are de ales dintr-o singură ofertă. Disputa la Ardaf în privința cotării la bursă. Ericsson, Alcatel și Philips nu mai fac telefoane la Timișoara. Pe cauciucurile Tofan scrie de astăzi Michelin. Raiffeisenbank a depus oferta pentru Banca Agricolă. Kraft Foods soarbe Nova Brasilia dintr-o înghițitură. Oresa Ventures are 75 mil. euro pentru Europa de Est. Supele Knorr au intrat în oala Unilever. BTR își vinde casa. Grupul Rewe aduce XXL Mega Discount în România. NATO își trimite cercetașii. Mașina de import se pedepsește mai blând. SIF Muntenia întârzie vânzarea Băncii Agricole. BCR intră singură în arena asigurărilor. Iarna, berea se cumpără cu tot cu fabrică. FMI lasă guvernul să-și discute bugetul. Războiul telefoanelor s-a mutat în stradă. GED Capital vrea să strângă 8 mil. euro pentru IT. Indienii și-au cumpărat grijile noastre. Francezii de la Pechiney cer să preia conducerea Alro. Automobile Dacia se îngroapă în pierderi. FMI se uită urât la salariile bugetarilor. Viitorul sună bine sau viitorul e Orange? Medsana caută la Bursă bani de spital. Steagul turcesc rămâne înfipt pe BTR. Bugetul rectificat merge pe o inflație de 29%. Romtelecom se lansează în turism. Cu un ochi la euro, cu altul la dolar, cu amândoi la un coș euro/dolar?

2002

Deductibilitatea primelor de asigurare: da, nu se poate. România vrea 500 mil. euro de pe piețele de capital. TBI Holding vrea o bancă în România. Umbra BRS se întinde peste Fondul de Investiții Gelsor. Coca-Cola HBC închide fabrica de la Brașov. Chinezii vor să cumpere Arctic Găești. Romtelecom a avut pierderi de 40,8 milioane euro. BRD: majorare de capital cu acțiuni gratuite de 53 mil. $. Casino Partouche a mizat pe o carte greșită: România. Volksbank România se asociază cu o bancă italiană. Gigantul E.ON vrea să pună România pe harta sa. Lecția Tezaurului: BNR păstrează jumătate din aur în Vest. RWE înhață perla coroanei Electrica. Coca-Cola ar vrea să bea din apele minerale Dorna. Piața de capital are o nouă Constituție. BRS nu a avut zile multe. România, a doua piață din Est în care vine marca Orange. Pragul de 0,1% la SIF este pe cale să cadă. FMI nu acceptă relaxarea propusă de Guvern. Finanțele încearcă să reducă CAS la 25%. În cazul MobiFon, Copos se mai gândește. Companiile din Constanța au un nou client: armata americană. Guvernul raportează record la inflație: 0,4%. Solectron Franța vrea să se mute în România. După 12 ani, Copos a împlinit 100 de milioane de dolari. RCS intră în competiție cu Romtelecom pe piața telefoniei fixe. Bursa de Valori, la maximul ultimilor patru ani. BCR renunță la Omniasig Asigurări de Viață. OTE spune „pas" la privatizarea Romtelecom. Prețul apartamentelor a sărit în aer. Olandezii de la Nutricia, aproape de preluarea Napolact.

2003

Privatizarea Petrom este ilegală. Ce fac românii cu banii altora: jumătate de miliard pe mașini străine. Carrefour și Cora: duel în arena hypermarketurilor. Într-o mare de lei, BNR abia mai trage năvodul. Economia românească arată altfel în oglinda euro. Vânzarea Terapia, unister de 46 de milioane de dolari. Cine crește de trei ori cât economia? În 2003, tot industria IT&C. Privatizare la Petrom? Stați mai întâi să ne concentrăm. La Carrefour, recolta la hectar este 100 de mil. euro. ING Bank aruncă mănușa pe piața creditelor ipotecare: 25 de ani! Bursa de Valori și piața Rasdaq se gândesc la fuziune. La CEC se pregătesc 1.000 de concedieri. 10 miliarde de dolari se pregătesc să ne intre pe sub ușă. Brau Union vizat de Heineken și SabMiller. Heineken va ajunge în România, însă via Austria. Consiliul Concurenței cere anularea licitației malpraxis. Accenture vine să-i ajute pe managerii români. La vremuri grele, mașini de vreme bună. Opera Center vândut pentru 29 mil. dolari. PIB-ul Statisticii nu se potrivește cu economia. Tranzacție de 10 mil. dolari pe piața distribuției de gaze. Baltazar și-a vândut jumătate din acțiunile BRD. Tranzacție istorică: Bill Gates cumpără un antivirus românesc. Americanii vor slozuri românești de 20 mil. dolari. Companiile de asigurări, la primul examen de grad. FMI cere autorităților să mai strângă robinetul creditelor. Pirelli își cumpără fabrică de 10 mil. euro în România. Grupul olandez VNU a dat 24 mil. dolari pentru Pagini Aurii. Noble Ventures vrea 350 de mil. dolari despăgubiri de la statul român. MOL a cumpărat 23 de benzinării de la Shell. Leul nu mai este dorit. Să vină euro!

2004

Înființarea de microîntreprinderi a devenit sport național. Constructorii români au intrat pe contrasens. Un grup financiar austriac negociază preluarea IRIDE. Pe valul creditării au urcat și companiile de asigurări. Banca Națională: Nu vă mai lăsăm mică portiță de scăpare. Oracle își mută o parte din operațiunile din Irlanda în România. De ce sunt bulgarii mai bine cotați decât noi? Lanțul hotelier Hyatt intră pe piața Capitalei. Intel scanează companiile românești pentru a-și plasa banii. Valea Prahovei devine valea businessului. Munca puțină îi ține pe români departe de UE. Din planșetele arhitecților ies 50 de milioane de euro anual. Petrom a luat în greutate 700 milioane de dolari în trei luni. Mugur Isărescu: Atenție mare la creditul în valută. Ion Țiriac a decis să nu mai vândă banca. Siderurgia a ajuns din nou mândria țării. Vânzările Dacia au ajuns aproape de 400 milioane de euro. Concernul lui Abramovici relansează producția la Alro. Afacerile românești cu aluminiu, din nou pe val. Noua Europă, un colos de 10.000 de miliarde de euro. Și iată automobilul imposibil de 5.000 de euro: Logan. Surpriza PSD: reduceri generoase de fiscalitate din 2005. FMI acuză autoritățile că ancheta FNI merge foarte încet. Epoca dolarului ieftin a luat sfârșit. Piața de centrale termice s-a prăbușit în prima parte a anului. Ford, GM și Volkswagen vor să producă piese în România. Austriecii dau 900 mil. dolari pe 33% din Petrom.

2005

Patriciu face cea mai mare achiziție din istoria României. Cartelul producătorilor de ciment, amendat cu 29 mil. euro. Tranzacția deceniului: Vodafone a cumpărat Connex. Eșec major în atragerea unei investiții de 120 de milioane de euro. Inundațiile au transformat în iluzii țintele macroeconomice. Erste Bank din Austria a câștigat licitația la BCR. Aderarea la Uniunea Europeană: de semnat a fost ușor. Președintele CEC, Enache Jiru, va fi schimbat. România a trecut, cu emoții, de votul Parlamentului European. Immofinanz a dat 20 mil. euro pe o clădire de birouri. Impozit de 10% numai pentru acțiunile cumpărate după 1 mai. Norii negri ai inflației și ai deficitului extern, la orizont. BNP Paribas a cumpărat afacerea Credisson. În sfârșit, se întâmplă: dobânzile la creditele în lei scad simțitor. Isărescu: Să-i urăm leului nou să ne ducă cu bine la euro. OMV așteaptă de la Petrom un profit anual de 200 mil. euro. France Telecom a dat 523 mil. dolari pentru încă 23% din Orange. Renault a făcut din Dacia o companie de 1 mld. euro. Puneți-vă cash deoparte și plătiți-vă ratele în avans! Patriciu, pus sub acuzare pentru privatizarea Petromidia. Kaufland atacă piața de retail cu investiții de 500 mil. euro. Febra pieței bursiere încinge tastaturile. FMI va cere majorarea TVA și a accizelor. E.ON oferă 100 mil. euro pe distribuția de energie din Moldova. Cota unică, o lecție pentru negocierea salariului. Criză de ingineri pe piața forței de muncă.

2006

Schimbări de acționariat și de directori la Asirom. Statul vinde și Romtelecom-ul. Noi recorduri pentru acțiunile listate la bursă. Hotelul Marriott, evaluat la 150 milioane euro. Autoritățile admit: creșterea economică a fost 4,3% în loc de 5,7%. A&D Pharma și-a evaluat afacerile la 300 milioane euro. Carrefour urcă la cota 500 de milioane de euro. Francezii au profit din afacerea BRD de 1,8 miliarde euro. SIF-urile au intrat pe agenda prezidențială. Românii au câștigat 2 miliarde euro din investiții financiare. Salariile românilor au avut o creștere record în 2005. BNR: În 2005, record absolut la investiții străine. Austriecii sunt gata să cumpere 100% din acțiunile BCR. Clujul, pe lista Nokia pentru o investiție de 200 milioane euro. UE cere băncilor publicarea tuturor costurilor la credite. Pensiile private - spre înființare, dar cu multe neclarități. O romancă, șefă peste afacerile de 3 miliarde de euro ale Petrom. Cota unică a dublat profiturile companiilor. Un manager de multinațională câștigă 100.000 de euro pe an. Raiffeisen intră în restructurare. Mall de 150 mil. euro în Băneasa. Francul elvețian, noua monedă de credit. UE a amânat decizia de aderare. Leul și Bursa, în vârtejul depresiei financiare mondiale. Marțea neagră: Bursa i-a lasat ieri fără grai pe investitori. Isărescu: În nordul Bucureștiului e clar un «asset bubble». Real angajează 2.000 de oameni până la finalul anului. Tăriceanu și-a dublat afacerea cu mașini în 2005. Prețul apartamentelor în București s-a dublat în doi ani. Cum s-au aliat „regii asfaltului" pentru București-Ploiești. Transelectrica aduce câștiguri într-o zi cât banca într-un an.

2007

Iulius Group investește în Suceava, Iași și Cluj 250 mil. euro. Importurile auto au luat fața producției autohtone. BCR a făcut profit de 240 milioane euro în 2006. Numai criza politică mai lipsea Bursei. România a bătut în premieră Ungaria la PIB. Cel mai mare salariu oficial din România: 110.000 de euro net lunar. Expații români au trimis acasă 1,3 miliarde euro în decembrie. IKEA așteaptă vânzări de 50 milioane euro în primul an. Asigurările auto duc piața asigurărilor pe pierdere. Cursul euro a revenit la nivelul de acum 4 ani. Vosganian vinde companii din energie de 4 miliarde de euro. Băsescu, dat afară de la Cotroceni la Parlament. Isărescu vede leul ca pe un Rocky al Finanțelor. Guvernul a cedat: taxa de înmatriculare a fost redusă. Primii milionari români din internet. Seceta aduce pierderi dramatice. Bursa de la București a depășit pragul psihologic de 10.000 de puncte. FMI: Salariile bugetarilor distorsionează mediul privat. Universitatea de Agronomie va fi mai bogată decât Oxford. Erste face rebranding la BCR din septembrie. Pensiile private și real estate-ul au atras investiții record. Dănilă: Băncile ajung să riște prea mult pentru cotă de piață. Patriciu a devenit cel mai bogat român prin vânzarea Rompetrol. Record pe birouri: America House, vândută cu 120 mil. euro. BCR a luat culorile Erste, urmează produsele și serviciile. Pensiile private, prima lovitură grea pentru statul paternalist.

2008

Se îngroașă gluma: leul și bursa prind viteză la vale. Cine sunt marii câștigători în afacerea deceniului - pensiile private obligatorii. Raiffeisen Banca pentru Locuințe cumpără rivalul HVBpL. CEO Vodafone: Mulți români încă nu-și imaginează ce înseamnă recesiune. Tăriceanu, Isărescu și Vosganian promit că salvează creșterea economică. Cel mai vânat bancher: Erste Bank caută un președinte executiv pentru BCR. UE dă verde pentru Ford, dar îi cere să mai plătească 27 mil. euro statului. Guvernul a anulat pentru a treia oară privatizarea Antibiotice Iași. Banca Transilvania: majorare de capital record: 121 milioane euro. Pe Bursele mondiale s-a instalat panica: leul și BVB sunt printre în vârtej. Cea mai mare ofertă pentru preluarea Asiban, 350 mil. euro. Prețul apartamentelor stagnează de trei luni. „Căpșunarii" au dus Blue Air la jumătate din afacerile TAROM. Petrom se îndreaptă spre un profit de 1 miliard de euro. Economia duduie din nou: PIB-ul a crescut cu 8,2% în primul trimestru. De ce am pierdut investiția Mercedes în fața Ungariei. Bursa încheie astăzi cel mai prost semestru din ultimii zece ani. Piața de fuziuni și achiziții s-a triplat pe primul semestru. Numărul firmelor intrate în insolvență s-a dublat. România poate să ajungă în topul primelor 10 puteri economice din UE în 2020. Trimestrul trei se profilează drept cel mai bun din istoria României: plus 10% la PIB. Dezastru pe piața americană. Gigantul AIG a fost naționalizat. America este în haos financiar. Criza financiară a dus la scăderea valorii companiilor românești cu 50%. Isărescu i-a ars pe speculatorii pe euro lăsându-i fără lei. S&P scade ratingul României. Isărescu: Cum să nu mai dea credite băncile? Ce vor face cu rețelele? Barack Obama, noul președinte al Statelor Unite ale Americii.

Greu de cumpărat

Evoluția prețului apartamentelor cu două camere din cartierul bucureștean Vitan (euro)

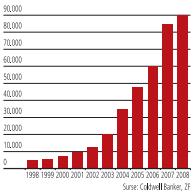

Sursa: Coldwell Banker, ZF

Dezvoltare explozivă

Evoluția numărului de clienți pentru serviciul de telefonie mobilă (milioane)

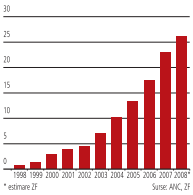

* estimare ZF

Sursa: ANC, ZF

Corecția pieței vine după opt ani de creștere

Evoluția vânzărilor de automobile noi

* estimare ZF în funcție de rezultatele de creștere

Sursa: Asociația Producătorilor și Importatorilor de Automobile

Banii căpșunarilor

Evoluția remiterilor din străinătate (mil. euro)

Sursa: BNR

* estimare Banca Mondială

A urcat de șase ori

Evoluția datoriei externe totale* (mil. euro)

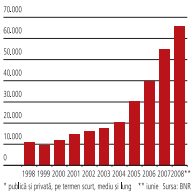

* publică și privată, pe termen scurt, mediu și lung ** iunie Sursa: BNR

De cinci ori mai mari

Evoluția exporturilor (mld. euro)

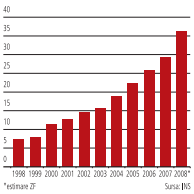

*estimare ZF

Sursa: INS

Ultimii ani au schimbat totul

Evoluția investițiilor străine directe (mil. euro)

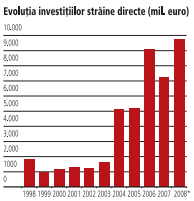

* estimare ZF

Sursa: BNR

Plus 100 mld. euro

Evoluția PIB-ului în ultimii 10 ani (mld. euro)

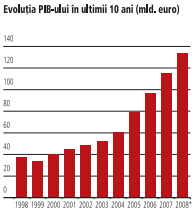

* estimare ZF

Sursa: INS

Au schimbat fața retailului

Dezvoltarea rețelelor internaționale de magazine (cu dominantă alimentară) în România (număr magazine)

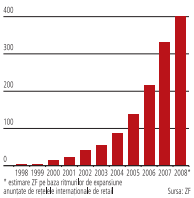

* estimare ZF pe baza rămurilor de expansiune anunțate de rețelele internaționale de retail

Sursa: ZF

Salarii triple

Evoluția salariilor medii nete în ultimii 10 ani (euro)

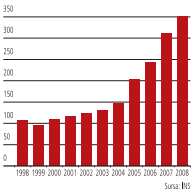

Sursa: INS

Mișu Negrițoiu
Directorul general al ING Bank România

Eu am crescut profesional în același timp cu Ziarul Financiar: m-am lansat în banking cam în același timp (acum 11 ani). Am participat la o lansare fastuoasă a primului număr (pe hârtie roz!) și cu o echipă de la... Financial Times. Ce timpuri! Cine se aștepta ca o echipă de români (tineri) să dezvolte ziarul mult mai bine decât o echipă experimentată de englezi! De atunci nu mi-a lipsit ziarul de pe birou nici măcar o zi. Câte exemplare am citit în 10 ani? Nici nu îndrăznesc să menționez.

1998

Peter Imre
Director Corporate Affairs al Philip Morris

Am fost printre puținii privilegiați acum zece ani când într-o zi mohorâtă de toamnă Adrian Sârbu și-a lansat încă un proiect care pentru perioada respectivă părea cel puțin prematur, dacă nu utopic. Fiind la rându-mi un pionier în economia postcomunistă, am crezut cu tărie că și România are nevoie de un ziar financiar echilibrat, puternic, o publicație pe care oamenii de decizie să-o parcurgă ca pe o lectură obligatorie și din care marele public să înțeleagă ce se întâmplă în economia românească și mondială. ZF asta face de zece ani zi de zi și din ce în ce mai bine. Citesc ZF zilnic, este primul ziar cu care încep ziua.

Puterea noastră este puterea calității

Era o vreme când succesul se măsura prin eforturi și rezultate. Cel mai important era cât de mult se muncea. Mult și bun, cu cât mai mult, cu atât mai bun. Pe măsură ce producția creștea, se punea tot mai rar problema serviciilor, a calității și a eficienței. Uneori chiar deloc. Cel care deținea monopolul era stăpânul absolut. Într-o izolare desăvârșită, el domnea peste toți și toate. Lucrurile însă s-au schimbat.

Ceea ce contează acum este calitatea. Oamenii pun preț pe calitate. Cei care oferă servicii și produse de calitate sunt cei care atrag clienți. Cei care oferă cu consecvență servicii și produse de calitate atrag și mai mulți clienți. Iar cei care sunt sensibili la dorințele clienților și la cerințele pieței își vor da seama foarte repede că au mai mulți clienți decât s-ar fi așteptat.

Calitate, servicii, seriozitate, valoare. Iată care sunt standardele „Ziarului Financiar“, un nou cotidian românesc. Un ziar care se adresează unui cititor inteligent, cu putere de discernământ. Un ziar pentru oamenii care pun preț pe calitate.

„Ziarul Financiar“ își propune să se adreseze cititorului cu respectul pe care acesta îl merită, oferindu-i zilnic știri corecte, obiective și echilibrate din toate domeniile.

Vor fi relatări clare și prompte despre politica internă și internațională, afaceri și finanțe. Informația va fi exactă, iar relatarea echidistantă și la obiect. Nu vom evita subiectele controversate și nici nu vom da înapoi în fața aspectelor delicate.

Paginile cu știri pe larg vor duce cititorul dincolo de actualitatea nudă, drept în miezul problemei. Articolele vor avea prospețime și vor fi la obiect. Limba de lemn a birocraților, avocaților și a purtătorilor de cuvânt nu ne reprezintă.

Echipa de ziariști a „Ziarului Financiar“ îmbină experiență, tinerețe și energie. Pe lângă articolele lor, vor fi preluate și materiale de la Mediafax, cea mai importantă agenție de știri din România, Reuters, cea mai mare agenție internațională de știri și Bloomberg, o agenție de știri economice și financiare care evoluează într-un ritm uimitor.

Potențialul și sursele de informare ale „Ziarului Financiar“ sunt unice în România și chiar în sud-estul Europei.

Modul în care vom prezenta actualitatea internațională îi va conecta și le va semnala cititorilor tendințele internaționale ale lumii financiare și de afaceri. Vom publica săptămânal rapoarte privind ritmul în care evoluează tranziția și reforma în Europa Centrală și de Est. Reușita integrării politice și economice a României împreună cu vecinii săi în Uniunea Europeană și în NATO este un subiect important și apropiat nouă.

„Ziarul Financiar“ este scris, editat și conceput grafic pentru a fi accesibil cititorilor. Paginile simple, dar elegante sunt ilustrate cu fotografii și grafică de o mare claritate, care captează atenția. Pagina piețelor internaționale este o noutate prin design și conținut, permițându-le în orice moment investitorilor să urmărească performanțele unei firme sau ale unui sector de activitate.

Fără îndoială, „Ziarul Financiar este un cotidian serios. Dar nu plictisitor. În fiecare zi, în paginile noastre, cei mai buni caricaturiști români dau chip opiniilor lor despre evenimentele interne și internaționale. Câteva tușe umoristice, în joacă, printre paginile ziarului.

Amatorii de sport vor fi înaintea evenimentelor sportive, prin materialele noastre prezentate cu regularitate. „Profil“, suplimentul de week-end, plin de culoare, ne va arăta cum muncesc, se odihnesc și se distrează oamenii, iar lectura lui va fi plăcută și relaxantă.

Rubricile noastre de comentarii și analize vor fi redactate de câteva dintre personalitățile cele mai cunoscute și mai informate din România. Parteneriatul publicistic pe care îl avem cu „Financial Times“ și „The Economist“ ne va permite să oferim cititorilor comentarii și articole incisive, care tratează limpede semnificația subiectelor de politică, finanțe și afaceri internaționale.

„Ziarul Financiar“ este un ziar independent. Nu servește interesele nici unui partid sau grup de interese. Asta nu înseamnă că „Ziarul Financiar“ nu are o atitudine. Nici pe departe.

Acesta va fi un ziar care va promova cu tărie libera inițiativă, comerțul liber și economia de piață. Și o vom face cu vigoarea unui răget de leu.

Bine ați venit la „Ziarul Financiar“!

Aceasta reprezintă declarația de intenție făcută de ZF în urmă cu zece ani. Cele scrise atunci, valorile promovate, rămân valabile și astăzi.

ZIARUL FINANCIAR

Luni, 16 noiembrie 1998 — An I / Nr. 1 — Preț: 5.000 lei

Guvernul asediat de greviști — POLITICĂ INTERNĂ – PAGINA 3

SNP Petrom emite acțiuni — COMPANII – PAGINA 8

Urmăriți în fiecare zi Indicele ZF — PIATA VALORILOR MOBILIARE – PAGINA 9

Profil — WEEK-END-UL ÎȚI APARTINE

Americanii au întors bombardierele din zbor, dar atacul poate veni oricând

Irakul s-a predat

Bill Clinton a anunțat că irakienii au acceptat toate condițiile

Andreea Pulpea

STATELE Unite și Marea Britanie sunt gata să atace Irakul fără avertisment, dacă acesta își încalcă promisiunea făcută sâmbătă noapte de a relua cooperarea cu inspectorii Comisiei Speciale a Națiunilor Unite pentru Dezarmarea Irakului (UNSCOM).

„La cel mai mic semn de nesupunere, suntem gata să lovim“ Tony Blair

„Irakul a dat înapoi, dar asta nu este suficient. Acum trebuie să-și îndeplinească angajamentele față de Națiunile Unite, deoarece, în caz contrar, suntem gata să acționăm", a spus aseară președintele american Bill Clinton. Condițiile impuse Irakului pentru reîntoarcerea inspectorilor UNSCOM au fost garantarea accesului nelimitat al acestora la toate obiectivele, predarea documentelor privind armamentul de distrugere în masă, neamestecul în evaluările inspectorilor și respectarea strictă a rezoluțiilor ONU.

În același timp, SUA „își vor intensifica eforturile pentru venirea la putere a unui nou guvern la Bagdad", ajutând opoziția „să devină o voce mai eficientă".

Clinton a dat semnalul ofensivei antiirakiene sâmbătă, ordonând un atac aerian asupra Bagdadului. Raidul avioanelor de luptă B-52 a fost oprit în ultimul moment, pentru ca „Washingtonul să studieze oferta Irakului".

„Suntem pregătiți, dorim și putem să atacăm Irakul, deoarece criza nu a luat încă sfârșit", a spus ieri Tony Blair, premierul britanic. „La cel mai mic semn de nesupunere, suntem gata să lovim fără avertisment. Vom monitoriza fiecare pas al Irakului", a spus purtătorul său de cuvânt, citat de Reuters. Washingtonul și Londra au întâmpinat cu scepticism oferta prezentată în scrisoarea trimisă sâmbătă de vicepremierul irakian, Tarik Aziz, secretarului general ONU, Kofi Annan, în care se prezintă acceptul Irakului de a relua cooperarea cu inspectorii ONU. La reuniunea cu ușile închise a Consiliului de Securitate, SUA și-au exprimat neîncrederea față de oferta Bagdadului și și-au anunțat intenția de a menține forța militară staționată în Golful Persic, în timp ce Rusia, China și Franța și-au exprimat dezacordul față de o eventuală lovitură.

Nizar Hamdoon, ambasadorul Irakului la ONU, a înaintat Consiliului un proiect de scrisoare din partea guvernului său, care declară decizia anterioară de întrerupere a inspecțiilor ONU ca „nulă". Documentul redactat de autoritățile de la Bagdad „este echivoc și condiționat", fiind „inacceptabil", a spus Sandy Berger, consilierul american pe probleme de securitate națională.

În locul unui răspuns ferm din partea Irakului, „ceea ce am obținut a fost o scrisoare și, în special, o anexă, care are mai multe găuri decât un șvaițer", a mai spus acesta.

Serghei Lavrov, ambasadorul Rusiei la ONU, a apreciat că „anexa nu este menită să pună condiții, ci doar explică poziția Irakului" și și-a exprimat dezaprobarea față de delegațiile care cer clarificări suplimentare.

Anexa scrisorii lui Aziz, care a constituit mărul discordiei între membrii Consiliului, are nouă puncte, în care se cere „revizuirea structurii UNSCOM și în special a situației lui Richard Butler", șeful australian al UNSCOM, acuzat de presa irakiană de spionaj în favoarea SUA.

Anexa mai cere ridicarea embargoului impus Irakului în 1990, după o „scurtă evaluare a rezultatelor acțiunii de dezarmare a Irakului, timp de șapte zile după ce inspectorii și-au reluat activitățile de monitorizare".

ONU a anunțat sâmbătă noaptea că nu este gata să-și retrimită cei 152 de inspectori în Irak. „Așteptăm decizia finală a lui Kofi Annan", a spus John Mills, purtătorul de cuvânt al programului ONU pentru Irak.

Canada va sprijini o eventuală intervenție americană, a anunțat prim-ministrul canadian, Jean Chretien. „Dacă nu primesc clarificări de la Bagdad, americanii probabil că vor ataca, iar noi vom fi alături de ei", a mai spus el.

Arabia Saudită, un aliat-cheie al americanilor în regiunea Golfului, nu va pune la dispoziția acestora teritoriul și bazele sale militare în eventualitatea unei lovituri împotriva Irakului, a anunțat ieri Prințul Sultan, primul-ministru saudit.

Statele arabe din regiunea Golfului au răsuflat ușurate când Irakul a anunțat că se va supune rezoluțiilor ONU; deși acestea au semnat săptămâna trecută o declarație comună prin care refuzau sprijinul cerut de autoritățile de la Bagdad în eventualitatea unui conflict armat, simpatia pentru poporul irakian „atât de încercat în ultimii ani „ este în creștere în rândul populației arabe.

Avioanele americane de atac au făcut de astă dată cale întoarsă — Reuters

Coaliția spune că e pregătită să închidă întreprinderile

Amelia Tue, Lia Bejan

PD cere închiderea, în 30 de zile, a întreprinderilor cu pierderi mari, după ce, săptămâna trecută, a expirat termenul până la care președintele Constantinescu ceruse FPS să prezinte lista cu societățile care trebuie închise, precum și măsurile radicale pentru contracararea a ceea ce șeful statului a numit, pentru prima dată, criza economică extrem de gravă în care se află România.

Vicepreședintele PD, Traian Băsescu, a spus, la Consiliul Județean de Coordonare al organizației Ilfov, că închiderea agenților economici ineficienți trebuie însoțită de protecție socială. Băsescu a mai spus că PD intenționează ca, în zilele următoare, „să forțeze politic decizia economică".

PNL a anunțat, într-un document adoptat săptămâna trecută, că trebuie scoase din programul de privatizare și închise până la sfârșitul anului societățile comerciale care generează 20% din pierderile economiei. PNL consideră că declanșarea acestui proces intră în atribuția FPS.

Ulm Spineanu, vicepreședinte al PNȚCD și fost ministru al reformei, susține necesitatea analizării situației unei întreprinderi înainte de luarea unei decizii, dar crede că ar fi fost timp suficient ca, până acum, să se fi făcut deja o evaluare aprofundată. El consideră că, în privința anumitor întreprinderi, singura soluție este închiderea, iar decizia este amânată, în opinia sa, datorită intereselor politice.

Premierul Radu Vasile s-a întâlnit săptămâna trecută cu liderii coaliției majoritare pentru a obține susținere politică pentru măsurile economice drastice pe care ar urma să le adopte Executivul.

Președintele PNL, Mircea Ionescu Quintus, a anunțat, după întâlnire, că liderii coaliției i-au promis premierului sprijin necondiționat pentru măsuri despre care spunea că „vor fi foarte dure sau mai puțin populare".

Necesitatea închiderii societăților cu pierderi foarte mari a fost admisă de către toți partenerii de guvernare, PD, însă, dorește impunerea unui termen precis și scurt pentru derularea în sine a procesului. Pe de altă parte, partenerii de guvernare au acuzat partidul condus de Petre Roman că, în 1997, când Cabinetul Ciorbea anunțase care vor fi cele 17 întreprinderi care urmau să se închidă, PD a fost cel care s-a opus.

În ultima ședință de guvern, președintele FPS, Radu Sârbu, a prezentat o informare referitoare la situația celor 150 de întreprinderi care însumează 90% din totalul pierderilor din economie, iar concluzia prezentată în comunicatul de presă este că doar pentru 49 de societăți comerciale mai trebuie să se facă o analiză asupra posibilităților de privatizare, la celelalte cunoscându-se deja situația: unele sunt deja în lichidare, altele în divizare sau executare silită, există și societăți privatizate, precum și unele la care FPS este acționar minoritar.

Ideea iminenței închiderii societăților cu mari pierderi a revenit în atenția guvernului acum două luni, dar în tot acest răstimp FPS și Ministerul Finanțelor și-au pasat responsabilitatea unul altuia.

Săptămâna trecută, primul ministru și președintele FPS au trecut această responsabilitate pe seama creditorilor și a acționarilor societăților în cauză, care ar trebui să decidă lichidarea lor administrativă sau juridică.

Cu toate acestea, Radu Vasile recunoaște că vor fi foarte puțini proprietari care să decidă lichidarea întreprinderii și că, la nivel local, există „interese manageriale-sindicale" care încearcă să influențeze decizia Executivului.

Uniunea Europeană, FMI și Banca Mondială au identificat, între motivele pentru care nu au semnat acorduri ferme cu România, și nerezolvarea problemei întreprinderilor nerentabile. De altfel, Radu Vasile anunțase, în urmă cu șase săptămâni, când se întorsese de la Washington, că va lua în scurt timp măsuri dure de reformă, între ele nominalizând și închiderea întreprinderilor ineficiente.

SUMARUL DE AZI

Știri externe	2
Știri interne	3
Știri pe larg	4
Editorial și opinii	6
Analize și comentarii	7
Companii	8
Piața valorilor mobiliare	9
Burse internaționale	10
Valute & Mărfuri	11
Sport - Fotbal	12

ÎN PAGINA 5 Legislație, Educație & Cariere

„Tractorul” este gata de privatizare

Crina But

A DOUA rundă de negocieri între FPS și cele trei firme interesate în cumpărarea Uzinei „Tractorul" Brașov începe astăzi, a spus vineri Cristian Tătar, director economic la „Tractorul" Brașov.

Cele trei firme care au depus, în iunie, oferte pentru achiziționarea pachetului de acțiuni de 70,9% deținut de FPS la uzina brașoveană sunt Daewoo România, firma AGCO din Statele Unite ale Americii (SUA) și firma Diabco din Egipt, a mai spus Cristian Tătar, directorul economic de la „Tractorul" Brașov.

Contactat, FPS nu a dat informații în legătură cu momentul când va discuta ofertele celor trei firme.

Grupul Daewoo este pe locul 18 în lume în ceea ce privește producția de automobile. Grupul a intrat în România în noiembrie 1994 și a investit până în prezent peste 600 milioane de dolari în industria automobilelor, fiind cel mai mare investitor străin din România. Anul acesta, Daewoo România a investit în achiziționarea Fabricii „Mecatim" S.A. din Timișoara și va investi până în anul 2000 aproximativ 870 milioane de dolari, a spus Oh-Joon Koon, președintele companiei, într-o conferință de presă.

„Nu am primit, încă nici un răspuns din partea FPS la oferta noastră pentru «Tractorul» Brașov", a declarat la sfârșitul săptămânii trecute Ioan Ban, președintele Daewoo Auto Trading. Firma americană AGCO este al treilea producător și distribuitor de echipament agricol din SUA, după DEERE și Case, conform paginii de pe Internet a firmei. Firma americană realizează jumătate din vânzările sale pe piața europeană. Firma Diabco din Egipt este un client al uzinei brașovene. Potrivit Mediafax, firma egipteană a cumpărat de la „Tractorul", în octombrie 1998, 200 de tractoare în valoare de 1,7 milioane dolari și a făcut o nouă comandă de 400 de tractoare pentru noiembrie și decembrie.

Uzina din Brașov este singurul producător de tractoare din România. După 1989, cea mai mare producție de tractoare a realizat-o în 1993, când a produs 20.093 tractoare, din care 18.000 pentru piața internă.

Pentru anul în curs, se estimează o producție de 11.000 tractoare, din care doar 600 au fost vândute pe piața internă, a spus Tătar. Prețul unui tractor este de 6.500-7000 dolari. Uzina are în prezent 10.000 de angajați, în comparație cu anul 1989, când avea 24.000. „Tractorul Brașov" se află pe lista societăților care au datorii la bugetul de stat și la Romgaz și Conel.

Radu Vasile a spus miercurea trecută la Brașov că va sprijini uzina să devină rentabilă și că în ședința de guvern din 12 noiembrie va lua o decizie privind datoriile Uzinei „Tractorul", lucru care nu s-a întâmplat.

Negocierile pentru privatizarea „Tractorul" Brașov se reiau astăzi — Profoto

If you're seeking banking excellence in Eastern Europe, we're there.

ING BARINGS ROMANIA offers, with a full banking license, a complete range of banking services.

ING BARINGS

EUROMONEY AWARDS 1998

CENTRAL EUROPEAN AWARDS 1998

PAGINA 6 – MIHAI STĂNESCU; PAGINA 7 – STELIAN TĂNASE

1998

Theodor Alexandrescu
director general AIG Life Asigurări

Cu ZF m-am întâlnit acum 10 ani la inaugurare. Și de atunci este primul lucru pe care îl văd dimineața pe birou. S-a creat o legătură specială între noi pentru că suntem de aceeași vârstă. Și AIG Life Asigurări România a fost înființată tot acum aproape 10 ani. Atunci am afirmat cu nonșalanța unui tânăr de 29 de ani în primul interviu acordat pentru ZF că AIG Life va fi lider în piață. Îmi plăcea când era tipărit pe hârtie de culoare roz, similar cu Financial Times. Știu că în evoluție e necesar să fii inovativ și am acceptat schimbarea formatului. Cu siguranță rămâne publicația de referință a sectorului de afaceri!

Laurențiu Ispir
investment officer Oresa Ventures

ZF a scris povestea adevăratului capitalism, curat antreprenorial, românesc. S-a născut cam în aceeași perioadă și a trecut prin aceleași faze: „chinurile facerii" din 98, printre crize naționale și europene, încăpățânarea de a rămâne în viață în 99, luatul de la capat în 2000 și opt ani de povești de success după. Apreciez ZF atât de mult datorită informațiilor sigure de business, ideilor, chiar și dozei periodice de educație. Dar mai ales datorită certitudinii că oamenii care fac acest ziar sunt incomparabili în „încăpățânarea" lor de a promova capitalul privat, libera inițiativă, companiile, managerii și antreprenorii.

Grecii intră pe fir pentru preluarea Romtelecom

Grupul elen OTE a preluat controlul operatorului național de telefonie fixă Romtelecom după aproape cinci ani

ADRIAN SECELEANU

Unul dintre cele mai importante evenimente economice din anul 1998 a fost demararea procesului de privatizare a operatorului național de telefonie fixă Romtelecom, cu un consorțiu format din grupul elen OTE și compania americană SBS.

Guvernul român a obținut 337,5 milioane de dolari pentru 21% din acțiunile sale, iar alte 337,5 milioane de dolari au fost vărsate în contul Romtelecom, pentru o majorare de capital care a adus OTE la o cotă de 35% din acțiuni.

Peste aproape cinci ani, statul român a cedat controlul Romtelecom către grupul elen OTE, prin intermediul unei operațiuni care a prevăzut subscrierea de către OTE a unui pachet de acțiuni în valoare de 242,62 de milioane de dolari.

Tranzacția s-a realizat printr-un aport în numerar în valoare de 145 de milioane de dolari, diferența fiind acoperită prin transformarea în acțiuni a creanțelor deținute de OTE asupra Romtelecom, în sumă de 55 milioane euro, respectiv de 42,6 milioane dolari.

Totodată, OTE a achiziționat un pachet de acțiuni de 30,99 milioane de dolari, ceea ce a ridicat valoarea totală a tranzacției la aproximativ 273 de milioane dolari. În urma acestei operațiuni a obținut 54% din capitalul operatorului român de telefonie fixă.

După mai mulți ani de scădere puternică pe telefonia fixă, operatorul și-a schimbat aproape complet managementul în 2007 și a lansat oferte agresive pe piață, pentru a rezista în fața concurenței dure exercitate de jucători precum RCS&RDS. Compania a intrat pe un nou segment de business, televiziunea prin satelit, și a revenit puternic pe piața serviciilor internet, majorându-și semnificativ baza de clienți. În mai puțin de doi ani, Romtelecom a reușit să fie numărul doi pe televiziunea prin satelit și internet și să oprească exodul clienților de pe telefonia fixă.

Planurile de listare pe bursă a unui pachet de acțiuni al Romtelecom au fost amânate de mai multe ori, din cauza condițiilor nefavorabile de pe piață.

337,5 mld. €

a obținut Guvernul pentru 21% din acțiunile sale, iar alte 337,5 milioane de dolari au fost vărsate în contul Romtelecom, pentru o majorare de capital care a adus OTE la o cotă de 35% din acțiuni.

Francezii de la Renault bat la ușa Dacia

ALEXANDRU ANGHEL

FINELE ANULUI 1998 este marcat de semnarea Memorandumului dintre Guvern și Renault, privind privatizarea Dacia. Documentul a fost semnat de premierul Radu Vasile și președintele și directorul general al Renault Louis Schweitzer.

Contractul efectiv a fost semnat anul următor când francezii au plătit 48 de milioane de euro pentru preluarea a 51% din acțiunile uzinei Automobile Dacia.

Încă din 1999, Louis Schweitzer anunța viitoarea producție a unui automobil ce avea să fie comercializat la un preț sub 6.000 de dolari. Patru ani mai târziu, la lansarea

FOTO: Agerpres

Probabil că nici nu bănuiau Louis Schweitzer (stânga) și Radu Vasile la momentul semnării ce impact va avea Logan-ul pe piața mondială

modelului Logan, prețul a crescut și a ajuns la mai mult de 6.000 de euro.

Același lucru s-a întâmplat și cu investițiile anunțate de companie la momentul preluării. Renault se angaja să investească 211 milioane de euro în uzina de automobile de la Mioveni și să atingă până în 2010 un nivel al producției de peste 200.000 de unități. Totodată, proiectul Renault includea și reducerea numărului de angajați de la mai mult de 28.000 la 16.000.

Opt ani mai târziu, investițiile grupului francez au trecut de 1,4 milioane de euro, capacitatea de producție a ajuns la 300.000 de unități, iar în cursul anului viitor ar trebui să fie de 400.000 de unități. Producția Logan, care a fost la început destinată cu predilecție țărilor emergente, este exportată acum în proporție de peste 60% către un client capricios, Vestul Europei, care a primit un produs comercializat la un preț redus comparativ cu oferta generală a pieței.

Investițiile Renault au creat pe plan local un circuit complet, ce a început cu retailul de automobile prin rețelele Renault și Dacia, a continuat cu producția gamei de automobile Logan și a fost încheiat prin proiectul de cercetare&dezvoltare demarat la Titu. Odată cu derularea investițiilor în platforma industrială de la Mioveni și proiectul de inginerie de la Titu Dacia a demarat la începutul lui 2008 și un program de recrutare pentru 3.600 de noi angajați.

BRD, prima mare privatizare din sectorul bancar

RĂZVAN VOICAN

ÎNCEPUTĂ ÎN 1998, privatizarea BRD, a doua mare bancă de pe piață, a fost definitivată în toamna lui 2004, când grupul francez Société Générale, care deja era actionar majoritar, a cumpărat și ultimul pachet de 7,32% din acțiunile BRD, aflat în portofoliul AVAS.

Valoarea tranzacției, care a marcat încheierea procesului de privatizare a BRD, a fost de 43 mil.euro.

În urma achiziționării pachetului, ponderea Société Générale în acționariatul BRD a crescut la 58,32%, nivel care a fost rotunjit în această toamnă prin achiziții făcute de francezi pe Bursa de la București.

Société Générale a achiziționat pe 14 decembrie 1998 un pachet de acțiuni reprezentând 42,1679% din capitalul social al BRD.

Un alt pachet de 2,537% din acțiuni a fost vândut de stat prin intermediul Bursei pe 10 septembrie 1999. Ulterior, pe 24 noiembrie 1999, un pachet de 4,99% a fost achiziționat de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD).

Preluarea BRD a reprezentat prima mișcare de calibru a unui mare grup financiar european pe piața locală, chiar într-un context economic nefavorabil României. Pentru Société Générale a constituit un pariu pe potențialul din regiune, fiind una dintre primele tranzacții de extindere pe piețele emergente. Primii cinci ani de după privatizare au fost marcați de eforturi de restructurare și modernizare. De-abia în 2003-2004, BRD a început să crească puternic pe baza investițiilor în infrastructura IT și în dezvoltarea accelerată a rețelei de unități. Banca a ajuns astfel să opereze cea mai mare rețea teritorială de pe piață cu excepția CEC, apropiindu-se în prezent de 900 de unități, în timp ce BCR, principalul competitor, are 620. În același timp, BRD a devenit una dintre cele mai profitabile subsidiare ale grupului Société Générale, căpătând din ce în ce mai multă importanță în cadrul diviziei internaționale de retail.

Prima scădere anuală a Bursei

ANDREI CHIRILEASA

BURSA DE VALORI BUCUREȘTI înregistra în 1998 prima scădere anuală din istorie, pe fondul crizei financiare din Rusia, însă activitatea de pe piața de capital atingea un vârf, din punctul de vedere al numărului de emitenți listați și a numărului de intermediari.

Astfel, numărul societăților ale căror acțiuni au fost tranzacționate în 1998 a ajuns la 125, după 50 de listări noi. Printre emitenții listați în acel an se numără societăți precum Rafinăria Astra Română, Sicomed București (actuala Zentiva), Electroputere Craiova, Turbomecanica București, Excelent București și Oil Terminal Constanța. În prezent, numărul de emitenți de pe Bursă este de 67.

Printre companiile care erau listate pe Bursă în 1998 și nu se mai regăsesc în prezent se numără Automobile Dacia, producătorul de medicamente Terapia Cluj-Napoca, Banca Agricolă (care a devenit ulterior Raiffeisen Bank) și Rafo Onești. Dintre actualii emitenți, erau listați atunci producătorul de aluminiu Alro Slatina (ALR), Banca Transilvania (TLV) și dezvoltatorul imobiliar Impact (IMP). Lipseau însă Petrom, Rompetrol Rafinare, BRD, Transelectrica, Transgaz și SIF-urile, care în prezent reprezintă cea mai lichidă componentă a Bursei.

În ciuda numărului mare de acțiuni listate la acea vreme, criza financiară din Rusia a determinat scăderi puternice pe Bursă, indicele BET al celor mai importante 10 companii listate pierzând 50%, singura pierdere anuală a indicelui de la lansare până în prezent.

La zece ani după, în 2008, indicele BET ar putea consemna a doua pierdere anuală, după ce criza financiară internațională a determinat o scădere de peste 70% în primele zece luni ale anului. Valoarea tranzacțiilor de pe Bursă era în 1998 de circa 220 de milioane de euro, iar capitalizarea bursieră era de aproximativ 360 de milioane de euro. După aproape zece ani de creștere, schimburile pe Bursă au ajuns în primele zece luni ale acestui an la 1,8 miliarde de euro, iar capitalizarea se ridică la 14,2 miliarde de euro, în ciuda scăderii cu peste două treimi a valorii acțiunilor listate de la începutul anului.

Numărul de societăți de brokeraj atingea în 1998 un nivel maxim de 173, în condițiile în care în acea perioadă era extrem de ușor de deschis un SVM. Majoritatea au dispărut însă, odată cu restrângerea vânzărilor de cupoane din cadrul programului de privatizare în masă (PPM). În prezent, numărul de societăți de brokeraj active pe Bursă este de 75.

Rusia în criză

Recesiunea globală din 1998, care a început cu criza financiară asiatică din iulie 1997, a exacerbat criza economică din Rusia.
Dată fiind scăderea prețurilor la principalele materii prime, țările dependente de exportul acestora au fost cel mai afectate. Scăderea accentuată a prețului petrolului a avut consecinte severe pentru Rusia.
În martie, a izbucnit o criză politică importantă în momentul în care Elțin i-a demis pe primul-ministru Victor Cernomîrdin și întregul său cabinet. Elțin l-a numit în funcția de premier interimar pe un tehnocrat de 35 de ani, practic necunoscut: ministrul energiei Serghei Kirienko.
În efortul de întărire a rublei și de oprire a ieșirii valutei din țară, Kirienko a ridicat rata dobânzii la 150%. FMI a aprobat pe 13 iulie un împrumut de urgență de 22,6 miliarde dolari.
În ciuda tuturor măsurilor luate, ratele împrumuturilor externe depășeau în acel moment veniturile din taxe și impozite. Dându-și seama că această situație nu poate fi suportată, investitorii au continuat să părăsească Rusia, în ciuda ajutorului acordat de FMI. În scurtă vreme criza financiară s-a redeclanșat, iar valoarea rublei a continuat să se prăbușească.
Pe 17 august, guvernul și banca centrală au fost nevoiți să suspende plata datoriilor externe pentru o perioadă de 90 de zile, să restructureze întregul sistem al datorie naționale și să devalorizeze și mai mult rubla.

Patrick Gelin
Președintele BRD-SocGen

ZF este un punct de reper important pentru că, practic, îmi încep ziua de lucru citindu-l. În fiecare zi din cei aproape 8 ani de când mă aflu în România, a fost oglinda fidelă a evenimentelor marcante din mediul de afaceri românesc și internațional. Ediția pe care mi-o amintesc cu cea mai mare plăcere rămâne cea din dimineața zilei de 1 iulie 2005, apărută după memorabila „Noapte a Leului Greu", eveniment organizat de ZF chiar în sediul central al BRD-SocGen, și care mi se pare cea mai evidentă dovadă că ZF este conectat, în sensul propriu al termenului, la realitățile economiei românești.

1999

Dan Șucu
președintele Mobexpert

Am urmărit cu interes cei zece ani de evoluție ai ZF și am fost martorul unei maturizări frumoase și echilibrate. Este astăzi unul dintre cele mai valide barometre de business din mass-media românești. Apreciez pertinența analizelor economice, soliditatea și consistența informației, abordarea profesionistă a subiectelor și constanța din perspectiva calității. Cred că Ziarul Financiar și-a definit rolul - de analist echidistant. Eu personal și Mobexpert am avut întotdeauna în editorii și redactorii ZF parteneri de dialog informați, pertinenți și activi.

Ziarul Financiar
Continental investește 100 milioane mărci
Impozitele și taxele sperie populația
BAT fuzionează cu CIE Richemont
Renault mizează pe Dacia
MEDIAFAX

Ziarul Financiar
Minerii au mai făcut un pas spre București
Instituțiile internaționale sprijină România
Investitorii se tem de instabilitate
MEDIAFAX

Ziarul Financiar
Petromidia exportă pierderile în Turcia
Mineriada duce la demiteri în serie
Rata șomajului a atins 10,6%
MEDIAFAX

Ziarul Financiar
Leul pierde într-o singură zi 356 unități
CE a demisionat în bloc
Nomura spune să plătim
Finanțele și FPS, la concurență
PROFIT

Ziarul Financiar
Guvernul „ajustează" Bancorex
Inflația a atins 6,4% în martie
Primim încă 1.300 de refugiați
SĂ VEZI... ȘI SĂ CREZI!

Ziarul Financiar
PROPRIETĂȚI
Dobânzile n-au dansat decât o vară
Evoluția dolarului și a inflației în 1999
TAROM

Ziarul Financiar
PROFESII
Roman Brașov, un mort fără certificat
Îndârjirea mareșalului
Falimentele ar scoate România din haos
VOLVO S40/V40

Ziarul Financiar
PROFESII
Infarctul amenință un stat cu administrație obeză
Terapia prin film
Un avion egiptean a dus 214 persoane în adâncurile Atlanticului
TAROM

Ziarul Financiar
PROPRIETĂȚI
S-a deschis ușa restituirilor și pieței pământului
Ultima șansă a Convenției

Ziarul Financiar
PROFIT
Un guvernator la Guvern
La noi, ca la circ
Tranșa FMI rămâne pentru 2000
UE și SUA, îngrijorate de criza din România
Hackerii pregătesc un coșmar informatic de Revelion

Bancorex - cea mai răsunătoare prăbușire bancară

MIRUNA LEBEDENCU

La 1 martie 1999, Banca Națională instituie regimul administrării speciale la Bancorex, numindu-l pe Nicolae Dănilă administrator special. Așa debutează cea mai răsunătoare prăbușire bancară din istoria de după '89.

Banca Mileniului Trei - cum mai era numită - a creat o pagubă de peste două miliarde de euro, potrivit estimărilor Băncii Mondiale, ceea ce însemna alocarea a 6 % din PIB pentru acoperirea acesteia. Întreg sistemul bancar a fost în pericol de colaps.

Bancorex (fosta Bancă Română de Comerț Exterior) beneficia de un capital care îi permitea să fie în topul celor mai mari bănci din România.

În perioada postdecembristă, banca a asigurat prin creditul extern de care beneficia marea majoritate a importurilor de petrol ale României, într-o perioadă când nu existau instituții de stat sau private capabile să facă acest lucru.

Peste 5.000 de persoane fizice au beneficiat în perioada 1995-1996 de credite preferențiale de la Bancorex, în valoare totală de 70 de milioane de dolari, bani acordați cu dobânzi între 5 și 18%. Dar, și mai mulți bani, sute de milioane de dolari, au fost dați firmelor private - în cea mai mare parte pe criterii politice. Bancorex a fost „vaca de muls" pentru dezvoltarea multor afaceri locale.

„Cea mai serioasă amenințare pentru sistem a fost, indiscutabil, creată de Banca Română de Comerț Exterior (Bancorex), atât datorită dimensiunilor sale (cea mai mare bancă din România din punct de vedere al volumului activelor), cât și faptului că pe plan internațional era asimilată, din punctul de vedere al imaginii, statului român", potrivit raportului anual al BNR.

Situația financiară precară înregistrată de bancă la începutul anului 1999, rezultată în urma acumulării, în anii anteriori, de credite neperformante și angajamente extrabilanțiere asumate de bancă (care reprezentau la 31 decembrie 1998 circa 80% din portofoliul de credite), a constituit motivul pentru care aceasta a intrat, practic, în încetare de plăți în luna februarie 1999.

„În fapt, problemele de lichiditate ale băncii erau evidente pentru întregul sistem încă din ultima parte a anului 1998, când banca se împrumuta de pe piața interbancară cu dobânzi ce au atins un nivel mediu de 265 la sută. În acest context, în vederea reducerii riscului de sistem, BNR a intervenit prin acordarea de credit special (care, în timp, a însumat aproximativ 9.500 miliarde lei) și a hotărât instituirea regimului de administrare specială a băncii începând cu data de 1 martie 1999, prin numirea unui administrator special", se arată în raport.

FOTO: Mediafax Foto
Deși Bancorex a lăsat în urmă o gaură de peste două miliarde de euro, niciun vinovat nu a plătit pentru acest lucru

A doua bancă din sistem, BCR, a fost măritată cu de-a sila cu Bancorex, iar datoriile au fost garantate de stat și preluate de AVAS, urmând a fi plătite și recuperate.

Deși Bancorex a lăsat în urmă o gaură de peste două miliarde de euro, niciun vinovat nu a plătit pentru acest lucru.

Isărescu ajunge premier

MIRUNA LEBEDENCU

22 DECEMBRIE 1999 - Parlamentarii au votat, cu 305 de voturi pentru și 5 împotrivă, învestirea noului premier, Mugur Isărescu, guvernatorul BNR, lista guvernului său și programul acestuia. Isărescu a prezentat programul guvernului său, în care obiectivele prioritare erau integrarea în UE, accelerarea reformei și relansarea economică. El a subliniat că anul 2000 trebuie să reprezinte o turnură importantă, cu o țintă a ratei inflației de 25%-30% și un ritm al creșterii economice de minimum 1,3%, după trei ani de stagnare economică.

„Dacă ceva nu va merge în viitorul Cabinet, lucrurile se vor rezolva printr-o demisie, fie a mea, fie a ministrului respectiv", declara Mugur Isărescu în decembrie 1999 în Parlament.

Numirea sa la Palatul Victoria a venit după ce în timpul anului, guvernatorul BNR a trecut cu bine de două încercări: criza valutară și pericolul intrării în incapacitate de plăți a României. În plus, Bancorex a intrat în administrare specială.

FOTO: Agerpres
Isărescu a ajuns la Palatul Victoria după ce a trecut de criza valutară și de pericolul intrării în incapacitate de plată

La începutul anului, cursul leu/dolar era de 10.951 lei/dolar, iar în martie a ajuns la 15.115 lei/dolar, ceea ce însemna o creștere de 38,02 procente. Prognoza de la începutul anului, de creștere a cursului, era de 31-32% pentru tot anul. La casele de schimb valutar cursul ajunsese la 14.500-15.100 lei/dolar la cumpărare și 16.000-25.000 lei/dolar la vânzare.

Pe ansamblul primului trimestru, deprecierea nominală a leului a fost de 25,1 la sută. În același timp, în contul României s-a adunat un serviciu al datoriei externe de 2,8 miliarde de dolari, din care 2,2 miliarde dolari aferente datoriei publice și public garantate, iar analiști internaționali, mari agenții de presă, chiar FMI au început să anunțe sfârșitul stabilității financiare a țării.

Agenția de rating Standard&Poor's anunța că România ar putea intra în incapacitate de plată în cursul acestui an din cauza fragilității sectorului fiscal și a rezervelor valutare ale băncii centrale. FMI chiar a inclus România pe lista țărilor care ar trebui să intre în incapacitate de plată ca să se dea un exemplu.

În replică, Banca Națională a României arăta că „este exclus orice pericol ca România să intre în încetare de plăți", argumentând că nivelul rezervei valutare, de 1,6 miliarde de dolari, depășește restul de datorie externă publică și public garantată care a mai rămas la plată anul acesta, de sub un miliard de dolari.

După ce a achitat mai bine de 800 mil. $ în contul datoriei externe publice în primele trei luni ale anului, Banca Națională mai trebuie să mai achite mai puțin de 700 mil. $ până la sfârșitul anului. Datoria internă depășea la începutul acestei luni 70.000 mld. lei (peste 3 mld. $), iar serviciul acesteia pentru anul acesta este prognozat la circa 38.000 mld. lei (aproape 2 mld. $). România a trecut cu bine de această criză, iar peste ani s-a aflat că mari bănci europene precum Deutsche Bank sau Banca Chinei au ajutat autoritățile în acea perioadă.

Începe febra mallurilor

CRISTI MOGA

COMPANIA Anchor Grup a fost primul investitor care a mizat pe construcția unui centru comercial modern în România, inaugurând în septembrie 1999 proiectul București Mall din Vitan, într-o perioadă în care singurul posibil concurent era Unirea Shopping Center.

Mallul a implicat inițial o investiție de 35 mil. dolari, dar a trecut ulterior prin două procese de extindere și modernizare, ultima etapă fiind încheiată anul trecut.

Tot pentru 2007 era estimată și finalizarea procesului de amortizare a investiției din partea reprezentanților Anchor Grup.

Primii ani pe piață nu au fost deloc ușori, luând în calcul că gradul de ocupare al mallului în momentul deschiderii a fost de circa 70-75%, iar pierderile în primul an de funcționare s-au ridicat la 15,7 milioane de euro.

Cu toate acestea, din 2003 mallul a trecut pe profit, fapt care a determinat Anchor Grup să înceapă un al doilea proiect de retail în Capitală - Plaza România.

Printre punctele de atracție ale București Mall se număra cinematograful Multiplex, supermarketul Gima sau food-court-ul cu peste 10 chiriași.

Între timp, pe piața mallurilor din Capitală numărul competitorilor a crescut, pe lângă „fratele" din Drumul Taberei - Plaza România, București Mall având concurență și din partea centrelor comerciale City Mall sau Liberty Center.

Atât București Mall, cât și Plaza România au fost îndelung curtate de diferiți investitori, însă turcii de la Anchor Grup nu au fost dispuși să renunțe la proprietăți, profitând din plin de perioada în care aproape au monopolizat piața de retail a Capitalei.

Ultima mineriadă

IULIAN ANGHEL

ÎNCEPUTUL lui 1999 putea transforma România într-un dezastru. Cea de-a șasea mineriadă a avut ca bază de plecare, aparent, revendicări sociale.

Minerii din Valea Jiului s-au opus programului de închidere a minelor nerentabile și au solicitat majorarea salariilor, pretenții la care Guvernul lui Radu Vasile nu a răspuns. Peste 15.000 de mineri conduși de Miron Cozma au pornit spre București, au zdrobit barajele instalate de poliție în Defileul Jiului și, la Costești, la 22 ianuarie, au prins în ambuscadă trupele Ministerlui de Interne și le-au zdrobit. Președintele Emil Constantinescu a decretat stare de necesitate, iar Bucureștiul se pregătea de asediu. Drumurile spre Capitală au fost blocate, s-a vorbit atunci chiar despre intervenția armatei și despre o încercare de lovitură de stat. Mineriada a luat sfârșit prin așa-numita „Pace de la Cozia", încheiată între premierul Radu Vasile și Miron Cozma, la 23 ianuarie. Radu Vasile avea să afirme mai apoi în cartea sa de memorii „Cursa pe contrasens" că președintele Constantinescu era decis să ceară armatei să intervină în forță împotriva minerilor. Culisele înțelegerii nu sunt cunoscute, dar au existat bănuieli că Radu Vasile i-ar fi promis lui Cozma imunitate pentru faptele de care era cercetat de justiție. La sfârșitul lui ianuarie, Cozma a fost condamnat la 18 ani de închisoare pentru mineriadele din 1991 și nu a mai fost vorba de acum înainte de revendicări sociale, ci pur și simplu de salvarea „Luceafărului hulei". Cozma, apărat de mineri la Petroșani, s-a opus arestării sale și, în februarie, câteva mii de mineri au plecat din nou spre București. Între timp, ministrul de interne Gavril Dejeu demisionase, iar mai dinamicul ministru Dudu Ionescu a organizat apărarea la Stoienești. Mult mai bine echipate, trupele jandarmeriei au ținut piept minerilor, iar pe podul de la Stoienești Miron Cozma a fost arestat împreună cu locotenenții săi. Ce se putea întâmpla dacă minerii ajungeau la București sau dacă armata ar fi fost scoasă din cazărmi pentru a apăra Capitala? Același Radu Vasile își amintește în memoriile sale: „Știam că ambasadorii străini erau pregătiți să plece din țară".

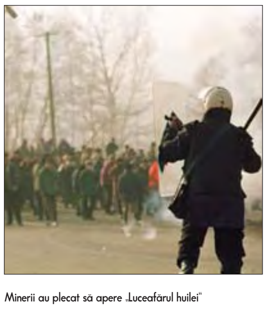
FOTO: Mediafax Foto
Minerii au plecat să apere „Luceafărul huilei"

Continental sparge monopolul Tofan

MIRUNA LEBEDENCU

GIGANTUL GERMAN producător de pneuri Continental AG anunță derularea unei investiții de peste 100 milioane mărci germane, pentru construirea, la Timișoara, a unei fabrici de anvelope pentru autoturisme.

Intrarea concernului german pe piața locală este deosebit de importantă, având în vedere că atunci circa 85 % din piața românească de anvelope era controlată de Grupul Tofan, după achiziționarea în 1993 a pachetului de control la Danubiana București, urmată în 1995 de preluarea altor doi producători importanți, Victoria Florești și Silvania Zalău.

„Principalul motiv al realizării acestei investiții îl constituie costurile mai scăzute de producție, comparativ cu cele ale fabricilor Continental din alte țări europene, declara Siegfried Aberle, purtător de cuvânt al companiei.

Construcția primei unități de producție a fost demarată în anul 2000, iar investițiile nu s-au oprit aici , compania fiind unul dintre cei mai importanți jucători din idustria componentelor auto.

Potrivit ultimelor date disponibile, Continental a realizat în România, în 2007, afaceri de peste 489 de milioane de euro prin toate diviziile și peste 4.600 de angajați. Compania activează prin intermediul Contitech România (Timișoara), Continental Automotive Systems (Sibiu), Continental Automotive Products (Timisoara), Phoenix Unio (Satu Mare), Eco Anvelope SA (București) și Continental Automotive România (Timișoara).

Richard Moat
CEO al Orange România

Parcurg cu mare interes presa economică internațională și sunt încântat să regăsesc originalitate, coerență, stil și echilibru în tratarea subiectelor de business și într-un cotidian românesc pe care îl citesc aproape zi de zi, ZF. Echipa ZF a reușit să impună standarde editoriale înalte și a știut să se reinventeze în permanență pentru a rămâne în topul presei economice din România.

2000

Stephen Stead
CEO al LaborMed

Citesc ZIARUL FINANCIAR ca să văd ce ar trebui să fac. Este o sursă importantă de informații de business în România și un loc de întâlnire virtual cu toată industria. Nu trebuie să-mi sun colegii din alte companii pentru a vedea ce mai fac, ci pot să citesc ZF-ul. Dacă nu ar fi fost ZF, mandatul meu de CEO al LaborMed ar fi început mai târziu. Sunt abonat și am încredere în informațiile prezentate.

FNI zdruncină încrederea românilor în instituțiile de economisire

MIRUNA LEBEDENCU

Prăbușirea Fondului Național de Investiții (FNI), în mai 2000, a zdruncinat pentru ani buni încrederea românilor în orice fel de instituții de economisire, pe lângă fondurile de investiții fiind afectate și băncile care la momentul respectiv s-au confruntat cu retrageri masive.

Căderea fondului a fost începutul unui scandal cu efecte sociale, economice și politice, în a cărui soluționare au fost implicate, la diferite momente, Justiția, Poliția, Parchetul, instituțiile financiare sau comisiile de abuzuri de la Parlament. La momentul prăbușirii, FNI avea un activ net de 3.412 miliarde de lei (aproximativ 171 mil. euro) și 301.331 de investitori.

Cea mai mare parte a românilor care și-au investit banii aici au fost atrași de o clauză care garanta răscumpărarea banilor investiți în condițiile în care fondul s-ar fi prăbușit, precum și de prezența CEC alături de Fond.

Mai multe instanțe s-au pronunțat, în timp, în cauze legate de prăbușirea Fondului, însă nu există încă o hotărâre definitivă de despăgubire a investitorilor și nici de pedepsire a celor vinovați de această fraudă.

Mai multe instanțe s-au pronunțat, în timp, în cazul FNI, însă nu există încă o hotărâre definitivă de despăgubire a investitorilor și nici de pedepsire a celor vinovati.

Printre cauzele prăbușirii fondului se numără și lipsa de reacție a autorităților, în special a Comisiei Naționale de Valori Mobiliare, care a închis ochii la creșterile fabuloase ale titlurilor fără a-și pune întrebări ce le generează și cât de viabile sunt ele. Ba mai mult, CNVM a dat FNI derogări de la propriile reglementări în ce privește plasamentele, ceea ce a permis operațiuni riscante cu acțiuni „necotate".

„La începutul lunii mai, mass-media a anunțat posibilitatea ca CNVM să modifice modalitatea de evaluare a acțiunilor necotate, ceea ce a constituit un semnal puternic pentru investitori că este posibilă o criză a FNI, în al cărui portofoliu acțiunile necotate aveau o pondere de 44,1% față de maximul legal de 10%. Prin urmare, cu epicentrul la Cluj, s-a inițiat un proces masiv de răscumpărare, care a condus la suspendarea activității fondului din lipsă de lichidități. Efectul crizei a fost amplificat de ponderea mare a FNI pe piață, care la finele lunii aprilie 2000 avea 79,4% din numărul total de investitori și 77,6% din volumul total de active investite în fonduri deschise", se arată în raportul anual al Comisiei. Potrivit acestuia, criza FNI, soldată cu retragerea autorizației de funcționare a SOV Invest SA și cu suspendarea activității Fondului Național de Investiții - FNI și a Fondului Național de Acumulare - FNA, a marcat puternic evoluția fondurilor deschise de investiții.

„De menționat că aceste două fonduri, și în special primul dintre acestea, dominau de departe piața, ceea ce a accentuat impactul negativ al acestei crize", se arată în raport.

În acest caz au fost deferite justiției 13 persoane, printre care și Ioana Maria Vlas, fostul președinte al SOV Invest, firmă de investiții care a administrat Fondul Național de Investiții. În timpul procesului, Vlas a susținut de mai multe ori că omul de afaceri Sorin Ovidiu Vântu este cel care a dus la prăbușirea FNI.

FOTO: **Agerpres**

Prăbușirea Fondului a scos investitorii în stradă

Pământul se poate întoarce la proprietari

MIRUNA LEBEDENCU

„DATA DE 10 ianuarie 2000 va rămâne în istorie deoarece pământul țării va aparține proprietarilor firești după decenii de samavolnicii și nedreptăți", declara președintele Emil Constantinescu după semnarea decretului de promulgare a legii Lupu, prima lege de retrocedare efectivă a proprietăților confiscate de comuniști.

Prin această lege se restituie în premieră până la 50 de ha de pământ și 10 de pădure din terenurile care au aparținut statului. Semnarea s-a făcut în cadrul unei intervenții televizate, în prezența prefecților și a unui grup de țărani din mai multe zone ale țării, a președintelui Camerei Deputaților, Ion Diaconescu, și a președintelui interimar al Senatului, Mircea Ionescu-Quintus, alături de deputatul Vasile Lupu, venit în costum național. Președintele a dat asigurări că va „veghea" la aplicarea restituirii pământului confiscat de comuniști și nu va permite materializarea „amenințărilor arogante ale unor politicieni" care au anunțat că „vor împiedica" acest proces. În acest sens, el a cerut reprezentanților locali să urmărească respectarea prevederilor legii și a anunțat că o dată pe lună autoritățile și opinia publică vor fi informate în legătură cu stadiul aplicării legii prin care se înapoiază până la 50 ha de pământ și 10 de pădure.

Intrarea în vigoare a legii Lupu a dus efectiv la crearea unei piețe a pământului, pentru că abia după adoptarea acesteia toate terenurile care pot face obiectul vânzării-cumpărării vor avea statut juridic clar.

La momentul respectiv exista o lege a circulației juridice a pământului, prin care puteau fi cumpărate maximum 200 de ha, dar ea nu a permis formarea unei piețe veritabile a pământului, în măsura în care nu au existat reglementări ale regimului proprietății pentru ansamblul terenurilor, ci doar pentru o parte a lor.

Relaxarea fiscală din 2000 - punctul de cotitură

SORIN PĂSLARU

VENIT LA CONDUCEREA GUVERNULUI după o perioadă de turbulente politice determinate de șocul reformelor din anii '97-'99, Mugur Isărescu a transformat un Guvern provizoriu într-unul de relansare a economiei.

Guvernul Isărescu a micșorat impozitul pe profit de la 36% la 25%, iar cel pentru exportatori a fost anulat. Această politică de sprijinire a ofertei, posibilă în condițiile unui acord cu Fondul Monetar Internațional și Banca Mondială, care au asigurat finanțarea necesară, a dat roade chiar din 2000, astfel exporturile au depășit pragul fatidic de 8 mld. dolari (8 mld. euro conform echivalenților de atunci), ajungând la peste 11 mld. de euro în 2000.

Guvernul Isărescu a micșorat impozitul pe profit de la 36% la 25%, iar cel pentru exportatori a fost anulat.

Planul de sprijinire a exporturilor a supraviețuit și în anii următori, cota de impozitare a profitului exportatorilor urcând treptat până la nivelul general de 25%.

Ca urmare Produsul Intern Brut a început să-și revină crescând cu 7 mld. de euro în 2000 față de 1999, față de o scădere de 4 mld. de euro în 1999. 2000 a fost primul an de creștere economică din cei nouă consecutivi în care Produsul Intern Brut a crescut continuu, ajungând la 133 mld. de euro anul acesta față de 33 mld. euro în 1999. Decizia de a impulsiona economia prin creșterea ofertei a fost o ruptură în ideologia economică, care a dominat România până în acel moment.

Astfel, imediat după Revoluție, sub presiunea satisfacerii consumului, a fost necesară liberalizarea prețurilor, pentru că firmele de stat care aprovizionau piața aveau costuri în creștere.

Când șocul inflației a dat economia peste cap și cererile sindicatelor au provocat tulburări politice, Guvernul Stolojan a stabilizat situația prin măsuri administrative. Ulterior, Guvernul Văcăroiu, între 1992-1996, a apăsat pârghia cererii în maxim, dar a și finanțat oferta prin credite subvenționate de la Bancorex și Banca Agricolă.

Dirigiuitorii economiei românești au învățat practic din mers economie de piață și s-au lăsat greu convinși de capitalism.

Tensiunile acumulate de finanțarea fără restricții a companiilor de stat din perioada '92-'96 au răbufnit în anii '97-'98, când România a traversat cei mai grei ani ai săi de până acum.

Programul de relaxare fiscală din 2000, precum și strategia de aderare la UE adoptată de toate partidele politice ca program transpartinic în același an au fost baza pe care s-a construit ceea ce avem astăzi: o economie de piață funcțională, integrată în Uniunea Europeană și conectată puternic la capitalismul global.

Ford se pregătește pentru Craiova

BOGDAN ALECU

ÎN VARA ANULUI 2000 ZF publica un material despre posibilitatea ca Ford Motor Company să vină oficial în România, prin achiziția Daewoo la nivel internațional, care ar fi determinat automat și preluarea uzinei de la Craiova, deținută atunci de concernul sud-coreean.

Ulterior, Daewoo, aflată în stare de faliment, a fost preluată de General Motors, care nu a dorit să achiziționeze și uzina craioveană, aceasta fiind achiziționată de către statul român.

Primul anunț oficial al Ford Europa cu privire la uzina din Craiova a fost realizat de John Fleming, CEO și președinte al companiei, în cadrul Salonului Auto de la Paris din 2006. Oficialul concernului a declarat că „este în continuare interesat de uzina de la Craiova, unde Ford ar putea produce mașini de clasă mică".

La finele lunii august 2006 reprezentanții guvernului și cei ai Daewoo au semnat la București un acord prin care statul a redevenit unicul proprietar al uzinei Daewoo Automobile România.

„Cursa" pentru cea de-a doua privatizare a Automobile Craiova a început în primele luni ale anului trecut, când Ford, General Motors și JSC Russian Machines au transmis AVAS oferte neangajate pentru privatizarea companiei.

În luna iulie a anului trecut, Ford a fost singura companie care a depus o ofertă finală pentru achiziția pachetului de 72,4% din acțiunile Automobile Craiova, semnarea contractului fiind realizată în cadrul Salonului Auto de la Frankfurt, din toamna anului trecut.

Primul automobil marca Ford care va fi produs la Craiova, începând cu vara anului viitor, va fi noua generație a utilitarei ușoare Transit Connect, care în prezent este produs la uzina din Kocaeli, Turcia.

Investiția totală va ajunge la 675 de milioane de euro, cheltuielile totale ale Ford în România urmând să ajungă la 1 miliard de euro în 2012.

Iliescu se bate cu Vadim. PSD revine la putere

IULIAN ANGHEL

ALEGERILE DIN 2000 au însemnat revenirea la putere a PSD după patru ani de guvernare de dreapta, o guvernare pe umerii căreia căzuse restructurarea economiei, cu toate consecințele sociale și politice ce au decurs de aici.

Între ele, dispariția de pe scena politică a principalului partid de dreapta, PNȚCD, dar și intrarea în turul al doilea al alegerilor prezidențiale a liderului extremist Corneliu Vadim Tudor.

FOTO: **Mediafax**

Ion Iliescu a câștigat alegerile cu 75% din voturi

După trei ani de dispute în interiorul Convenției Democrate, legate de divergențele privind politicile publice, venirea lui Mugur Isărescu în fruntea Cabinetului a adus un plus de stabilitate guvernării.

Însă alegerile erau aproape, iar semnalul pentru dreapta a fost dat în vară când PDSR (actualul PSD) a câștigat alegerile locale fără drept de apel. Devenea limpede că dreapta trebuia să caute undeva salvarea. În aceste condiții, PNL a părăsit CDR care, grupând în jurul PNȚCD partide minuscule, a candidat sub sigla CDR 2000 și a pierdut.

PNL și PD (care participaseră la guvernarea de dreapta) s-au salvat în alegeri și au reușit să treacă pragul electoral de 5%. PSD a obținut 36,6% din voturi și a recucerit guvernarea, fiind ajutat în prima parte a acesteia de PNL și UDMR.

Care a fost rațiunea pentru care liberalii au sprijinit guvernul Adrian Năstase? Pericolul extremei drepte. Pentru că alegerile din 2000 au adus PRM cel mai mare scor din istoria sa, aproape 20% din voturi, în vreme ce PD a obținut 7%, PNL 6,8% iar UDMR, 6,8%.

De altfel, liderul Partidului România Mare a ajuns în turul al doilea al alegerilor prezidențiale. Inițial, liberalii au încercat crearea unui tandem - Theodor Stolojan premier și Mugur Isărescu președinte - însă aceste încercări nu au avut succes. Isărescu, care era premier, a ajuns apoi să candideze la președinție din partea CDR 2000. Stolojan și Isărescu s-au anihilat reciproc obținând cam 10% din voturi fiecare și astfel Corneliu Vadim Tudor a ajuns în turul al doilea.

Mandatul a fost câștigat de Ion Iliescu cu un scor zdrobitor, peste 75% din voturi. Pe fondul temerii generale privind ascensiunea extremei drepte, PDSR nu a avut probleme în a-și instala Guvernul chiar dacă acesta era minoritar.

Prin racolări succesive, PSD a început să se întărească în Parlament și nu a mai avut o problemă reală când liberalii au rupt protocolul cu social-democrații. Pentru micile partide de dreapta a devenit limpede că este nevoie de o nouă strategie (planul lui Adrian Năstase era ca PSD să înghită PD) și astfel a apărut ideea constituirii unei alianțe între PNL și PD care, patru ani mai târziu avea să ajungă la guvernare.

2001

Mihai Bogza
președintele Consiliului de Administrație al Bancpost

ZF, un ghid complet pentru oamenii de afaceri, reprezenta acum zece ani o apariție mai mult decât necesară pe piața media românească, lipsită atunci de repere publicistice de nișă. Faptul că o regăsim și azi pe piață, și nu oricum, ci în topul publicațiilor de profil, demonstrează fără dubiu calitățile reale ale publicației, ale echipei redacționale. Ca un cititor fidel, îi doresc Ziarului Financiar cât mai multe apariții, fără a face rabat de la valoarea analizelor și a sintezelor, de la substanța materialelor publicate, atribute care l-au propulsat în topul preferințelor cititorilor.

Octavian Crețu
președintele grupului Romaqua

1998 a fost anul de debut a două noi proiecte atât pentru MediaPRO care a lansat ZF în luna noiembrie, cât și pentru grupul nostru, care a intrat pe piața apelor minerale la 1 ianuarie. Se pare că a fost o perioadă optimă pentru noi proiecte: Borsec a devenit lider al pieței de ape minerale, iar ZF a trecut de la statutul de «market maker» al jurnalismului de business la dependența cititorilor de informația de calitate. În fiecare dimineață, primul ziar pe care îl citesc este ZF datorită constanței calității informațiilor care au rămas de 10 ani la fel de credibile, utile și valoroase pentru mine.

ZIARUL FINANCIAR
Kraft Foods soarbe Nova Brasilia dintr-o înghițitură

ZIARUL FINANCIAR
Supele Knorr au intrat în oala Unilever

ZIARUL FINANCIAR
Iarna, berea se cumpără cu tot cu fabrică

ZIARUL FINANCIAR
Pe cauciucurile Tofan scrie de astăzi Michelin

ZIARUL FINANCIAR
Justiția face privatizare: ASTRA merge la Nova Trade

ZIARUL FINANCIAR
Balonul deficitului comercial se pregătește de decolare

ZIARUL FINANCIAR
Vine leul tare!

ZIARUL FINANCIAR
Dracula Land: copiii lumii au început să-și bată la cap părinții

ZIARUL FINANCIAR
Indienii și-au cumpărat grijile noastre

ZIARUL FINANCIAR
Ultima zi de liniște, prima zi de coșmar

„Gaura neagră" Sidex, de la producția de tone la cea de dolari

FOTO: Mediafax Foto

ADRIAN COJOCAR

Combinatul Sidex Galați, unul dintre giganții economiei românești, era văzut în 2000 ca o gaură neagră a economiei, din cauza pierderilor masive pe care le raporta și datoriilor la stat pe care le acumulase după revoluție.

Compania încheia contracte păguboase cu sute de case de comerț care-i vindeau mai departe produsele pe piața internă și externă.

Combinatul înregistra la finele anului 2000 pierderi de 360 de milioane de dolari la o cifră de afaceri de 800 de milioane de dolari. Totodată, Sidex acumulase până la aceeași dată datorii ce se cifrau la 1,44 miliarde de dolari.

Din această cauză statul era preocupat să scoată cât mai repede la privatizare compania, mai ales că la Sidex lucrau la acea dată nu mai puțin de 27.000 de oameni.

În mai 2001, Autoritatea pentru Privatizare (APAPS) a primit o singură ofertă pentru privatizarea combinatul de la Galați, din partea LNM Holdings, parte a grupului Mittal Steel, pe atunci încă concurent direct al Arcelor, cele două companii fuzionând mai târziu.

Negocierile cu reprezentanții statului au continuat până în luna iulie când cele două părți au încheiat tranzacția, însă contractul a intrat în viguare abia în noiembrie. Astfel, LNM Holdings a preluat 91,6% din acțiunile Sidex Galați de la APAPS în schimbul sumei de 70 mil. dolari.

Grupul Mittal Steel s-a mai angajat să realizeze investiții la combinatul de la Galați în valoare de 351 de milioane de dolari în următorii zece ani, din care investiții tehnologice de 175 de milioane de dolari și de mediu de 76 de milioane de dolari. Totodată, grupul indian urma să aducă la Sidex un capital de lucru de 100 de milioane de dolari.

Primele zile de muncă pentru indieni la Sidex le-au produs șocuri, în condițiile în care compania mai dispunea de lichidități de 300 de dolari și peste 800 de furnizori stăteau la coadă pentru a-și recupera banii. De asemenea, compania făcea afaceri numai în sistem barter, din cauza lipsei de lichidități.

Pe lista de investiții a Sidex erau programate înainte de venirea indienilor de la Mittal investiții de 600 de milioane de dolari, din care cele mai multe nu produceau valoare adăugată și din această cauză s-a renunțat la ele.

Restructurarea care a urmat nu a fost una ușoară, din cauza supradimensionării forței de muncă, aceasta reducându-se până în prezent aproape la jumătate față de finele anului 2000, respectiv 14.000 de salariați.

Combinatul a reușit să treacă pe profit doi ani mai târziu, respectiv în 2003, când a consemnat un profit peste 100 de milioane de dolari.

În primii trei ani după privatizare, productivitatea combinatului a crescut de la 125 de tone de oțel pe angajat la 300 de tone, pe fondul reducerii numărului de angajați dar și al creșterii producției, care a urcat de la 3,7 milioane de tone în anul 2001 la 5 milioane de tone în 2004.

De la acea dată, indienii de la Mittal s-au concentrat mai mult pe eficiență decât pe creșterea producției, aceasta din urmă ajungând la 4,4 milioane de tone de oțel lichid în 2007.

Privatizarea Băncii Agricole, alternativa la faliment

RĂZVAN VOICAN

ÎN TOAMNA lui 2001, consorțiul format din banca austriacă Raiffeisen și Fondul Româno-American pentru Investiții a vărsat la capitalul social al Băncii Agricole cei 39,4 mil. euro (37 mil. $) promiși în momentul preluării băncii și care se adăugau unei sume de 15 mil. $ plătiți cash. Aceasta a fost ultima etapă a procesului de privatizare.

Tranzacția, evaluată în total la 52 de milioane de euro, a dat naștere unei bănci cu totul noi, care odată ce a depășit și percepția negativă a publicului, a ajuns să ocupe locul al treilea în clasamentul după active al băncilor autohtone.

A fost o afacere de care competitorii Raiffeisen „au râs pe față", după cum își amintește președintele băncii, Steven van Groningen.

În 2002, Banca Agricolă a fuzionat cu Raiffeisenbank (România) rezultând Raiffeisen Bank. În 2003, RZB a preluat toate acțiunile deținute de FRAI la Raiffeisen Bank România, reprezentând 4,99% din capitalul băncii. Valoarea tranzacției nu a fost făcută publică.

Privatizarea Băncii Agricole a fost una dintre puținele rezolvări fericite ale crizei prin care sistemul bancar a trecut la sfârșitul anilor '90. Preluarea băncii de către RZB venea după doi ani în care statul pompase mai multe milioane de euro pentru a o menține pe linia de plutire și a acoperi creditele neperformante.

Austriecii au adoptat rapid un program de creștere agresivă care a vizat câștigarea de cotă de piață. Investițiile au crescut de la un an la altul: 20 mil. euro în 2002, peste 36 mil. euro în 2003 și 40 mil. euro în 2004.

Banca s-a instalat astfel pe locul al treilea după active, extinderea rapidă a rețelei de unități permițându-i să se poziționeze ca un jucător de top pe piața de retail. După creșterea agresivă a venit și o perioadă de restructurare și eficientizare, Raiffeisen concentrându-se pe obținerea de profit.

A fost o afacere de care competitorii Raiffeisen „au râs pe față" la momentul respectiv

Kraft Foods soarbe Nova Brasilia

MIRUNA LEBEDENCU

KRAFT FOODS INTERNATIONAL și-a mărit în 2001 cota de piață până la aproape 30% după ce a preluat marca de cafea Nova Brasilia produsă și distribuită în România de compania Supreme Imex România.

Preluarea Nova Brasilia de către Kraft Foods se făcea pe o piață a cafelei în continuă creștere.

Kraft Foods a achiziționat toate mărcile distribuite de Imex România (Nova Brasilia, Classic, Brasilliero și Prestige). Termenii afacerii nu au fost făcuți publici, dar surse din piață susțineau că valoarea preluării este în jur de 20 de milioane de dolari.

Principalul competitor al Kraft Foods pe piața românească a cafelei rămânea compania israeliană Elite, cu o cotă de 41% din piața românească a cafelei.

Anul acesta Kraft Foods a anunțat relansarea cafelei Nova Brasilia, brand care devine Nova Brasilia Ibric. „Studiile de piață au arătat că mai mult de 50% dintre consumatorii români încă preferă să își prepare cafeaua de dimineață în mod tradițional, la ibric", au declarat reprezentanții Kraft Foods România.

Nova Brasilia este o cafea poziționată pe segmentul mediu al pieței, cel mai mare competitor direct al său fiind Cafea Fortuna. Kraft mai deține în portofoliu brandul premium Jacobs. În 2007, compania a realizat afaceri de 146 mil. euro, cea mai mare categorie la nivelul portofoliului local după valoarea vânzărilor fiind cafeaua.

În război cu terorismul

ANDREEA MAGRAON

ÎNTREAGA LUME a fost șocată în dimineața zilei de 11 septembrie 2001 când Statele Unite, simbolul puterii pe Glob, au fost victima terorismului, cunoscut acum drept cea mai mare amenințare a mileniului III.

La ora 08:46 dimineața un avion deturnat a intrat Turnul de Nord al complexului de clădiri World Trade Center din New York, pentru ca peste circa 20 de minute Turnul de Sud să aibă aceeași soartă. În aceeași dimineață tragică, un al treilea avion a lovit Pentagonul, iar un altul s-a prăbușit în sudul statului Pennsylvania, după o revoltă a pasagerilor.

Toate atentatele au costat viața a 3.056 de persoane și au însemnat distrugerea a peste 30 de clădiri. Cu toate acestea, consecințele pe plan global al fost uriașe. Una dintre cele mai importante a fost apariția a două noi zone de conflict. La nici o lună de la atentate, Statele Unite au atacat Afganistanul, parte din „războiul împotriva terorismului". Principala țintă a SUA era capturarea lui Osama bin Laden, liderul rețelei teroriste Al-Qaida, „creierul" atentatelor din 11 septembrie.

Doi ani mai târziu, SUA au atacat Irakul, sub pretextul că Saddam Hussein, liderul țării ar deține arme de distrugere în masă și ar ajuta Al-Qaida. Hussein a fost capturat în decembrie 2003 și spânzurat trei ani mai târziu, dar armele de distrugere în masă nu au fost găsite nici în ziua de azi.

Cu toate acestea, SUA nu au fost susținute de toți liderii lumii în războiul din Irak. În aceste condiții a început să se vorbească despre împărțirea Europei în două din acest punct de vedere. Astfel, dacă statele din Europa de Est și Marea Britanie au trimis trupe în Irak și Afganistan, Germania și Franța au fost cele mai mari critice ale acestui război.

Liderii celor două state, cancelarul german Gerhard Schroder și președintele francez Jacques Chirac, au criticat vehement războiul din Irak, cel puțin până la venirea succesorilor lor (Angela Merkel și Nicolas Sarkozy), care au o încercat o reconciliere a relațiilor cu SUA. Chirac a calificat războiul drept o „aventură" declanșată de SUA și care „a oferit terorismului un nou teren de expansiune".

FOTO: AFP/Mediafax Foto
Turnurile WTC au fost lovite. America nici acum nu și-a revenit

Timișoreana intră sub umbrela SAB

DIANA TUDOR

ÎN URMA ACHIZIȚIONĂRII fabricii de bere Timișoreana, cota de piață deținută în anul 2001 de producătorul SABMiller, pe atunci doar SAB (South African Breweries), a crescut pe plan local la 14,5%. Însă în ultimii șapte ani, SABMiller a mai câștigat zece procente din piața berii, acestea datorându-se în mare parte tot brandului Timișoreana.

Fiind cea mai veche fabrică din țară, Timișoreana a fost cea de-a treia opțiune pe care sud-africanii de la SABMiller au luat-o în considerare atunci când au decis să intre pe piața locală. Astfel fabrica de bere din Timișoara a fost achiziționată de gigantul din industria berii abia la șase ani după ce acesta a cumpărat fabrica din Buzău (1996) și la cinci ani după ce au obținut controlul asupra fabricii din Cluj-Napoca (1997).

Însă pariul pe care cei de la SABMiller l-au făcut în momentul în care au achiziționat Timișoreana s-a dovedit a fi în timp unul câștigător. Dacă în urmă cu șapte ani berea Timișoreana avea o pondere de doar 8% din totalul vânzărilor companiei, brandul a ajuns la finalul acestui an fiscal, încheiat în martie, să acopere aproape 45% din vânzările Ursus Breweries, filiala locală a SABMiller în România.

Timișoreana, un brand regional în 2004, a înregistrat în anul fiscal aprilie 2007-martie 2008 un volum al vânzărilor de 2,2 milioane de hectolitri, în creștere cu 43% față de aceeași perioadă a anului precedent și o cotă de piață de 11,3%.

În urma obținerii acestor rezultate, Timișoreana este în prezent cea mai vândută marcă de bere din România, din punct de vedere valoric, devansând în ultimii doi ani competitori ca Bergenbier (InBev), Bürger (European Drinks) sau Golden Brau (Heineken).

2002

Nicolae Danilă
fost președinte executiv al BCR

Pe măsură ce afacerile se dezvoltau în România, oamenii de afaceri aveau nevoie de informație, de schimb de experiență, de soluții la timp, în flux viu și continuu, sub o formă pe care să o înțeleagă. ZF a atras în paginile sale, alături de analiștii săi consacrați, multe semnături de prestigiu din lumea economică, bancară și financiară. Nu de puține ori analizele sale au scos în evidență ori au anticipat evoluții pozitive sau negative pe plan intern și internațional, devenind astfel instrument de lucru pe masa oamenilor de afaceri preocupați de punerea în aplicare a unor strategii sănătoase și a unui management profitabil.

Mircea Oancea
președintele CSSPP

Am 14 ani de activitate în zona financiară și sunt unul dintre primii cititori ai ZF, de la apariția, în 1998, pe piața presei. Mărturisesc faptul că am răsfoit cu oarecare rezervă primele numere. În timp, însă, am fost atras de conținutul materialelor și de forma lor de prezentare, bine structurată. Astăzi, îmi începe ziua de lucru cu ZF de care am devenit dependent. ZF a ajuns, în clasament, primul cotidian economic din România. Această evoluție se datorează unei echipe profesioniste de ziariști, care se remarcă prin competență, echidistanță și tinerețe.

Eliminarea vizelor Schengen, prima ușă deschisă pentru munca în străinătate

FOTO: Mediafax Foto

MIRUNA LEBEDENCU

Începutul anului 2002 a reprezentat un moment de cotitură în viață românilor care au primit permisiunea de a călători în Europa fără vize. Miniștrii de interne și justiție ai statelor UE au decis la sfârșitul anului 2001, într-o întâlnire de numai un sfert de oră, ridicarea obligativității vizelor pentru a pătrunde pe teritoriul Schengen pentru România începând cu 1 ianuarie 2002.

Hotărârea a fost luată fără surprize, deși în ajunul întâlnirii, Austria avea încă rezerve și propunea instalarea unui sistem de monitorizare pentru a supraveghea evoluția numărului de imigranți ilegali din România.

Președinția belgiană a Uniunii Europene a insistat însă că România a fost monitorizată îndeajuns. Decizia oficialilor UE a venit după un an de monitorizare atentă a situației din România. Singurele condiții care trebuia îndeplinite de români erau atestarea faptului că au bani pentru a se întreține în timpul călătoriei, că au asigurare medicală și bilet dus-întors sau carte verde.

Ceea ce a urmat a confirmat însă unele dintre rezervele responsabililor europeni. Presa europeană a scris, în repetate rânduri, despre probleme provocate în străinătate de emigranții români, cazurile din Franța fiind de notorietate.

Cu toate acestea, deschiderea granițelor, în 2002 și mai apoi în 2007, după integrarea în UE, a permis românilor să plece mai ușor să muncească în străinătate. Numărul oficial al celor care au plecat să-și găsească un job mai bine plătit în țările europene nu este cunoscut, dar autoritățile estimează că acesta depășește două milioane. Un sondaj Gallup efectuat la sfârșitul lunii ianuarie 2002 arăta că un român din șase (17%) intenționa să plece în străinătate în acel an.

Jumătate dintre românii care intenționau să plece atunci în străinătate își doreau să plece cu scopul de a munci. Raportând aceste date la totalul populației adulte din România, rezultă că, în 2002, aproape fiecare al zecelea român (9%) își dorea să plece la muncă în străinătate.

La finele anului, statisticile Oficiului pentru Migrația Forței de Muncă arătau că peste 21.000 de români au putut munci în străinătate, veniturile realizate de aceștia însumând peste 3.200 de miliarde de lei.

Cei mai mulți români au muncit în Germania, unde au avut un venit mediu lunar de 896 de euro - de aproape trei ori mai mare decât salariul mediu pe economie.

La început, migrația forței de muncă a avut un impact pozitiv asupra pieței locale, autoritățile recunoscând că acest lucru le ajută să mențină un nivel scăzut al șomajului.

În plus, banii pe care îi trimit românii din străinătate acasă ajută la reducerea deficitului de cont curent. În 2006, muncitorii români din străinătate au trimis în țară peste cinci miliarde de euro, iar anul trecut valoarea remiterilor a coborât ușor până la 4,9 miliarde de euro.

Acum însă, după ce România a atras tot mai mulți investitori, piața forței de muncă s-a îngustat, iar autoritățile au început să ia în calcul pentru rezolvarea crizei de personal repatrierea muncitorilor din străinătate. Pentru acest lucru, au fost organizate anul acesta câteva burse ale locurilor de muncă în Spania și Italia, principalele țări care beneficiază de muncitori români. Aceștia însă nu s-au grăbit să se întoarcă, chiar și în condițiile în care Spania mai ales s-a confruntat anul acesta cu o criză imobiliară și o restrângere a sectorului construcțiilor.

ZIARUL FINANCIAR
BRS nu a avut zile multe

ZIARUL FINANCIAR
Coca-Cola ar vrea să bea din apele minerale Dorna

ZIARUL FINANCIAR
După 12 ani, Copos a împlinit 100 de milioane de dolari

ZIARUL FINANCIAR
Prețul apartamentelor a sărit în aer

ZIARUL FINANCIAR
ErnstăYoung fuzionează cu Andersen pe piața românească

ZIARUL FINANCIAR
13, zi cu ghinion pentru Banca Turco-Română

ZIARUL FINANCIAR
Daewoo România își pierde numele în trei ani

ZIARUL FINANCIAR
Tranzacție surpriză: OMV a cumpărat 25% din Rompetrol

ZIARUL FINANCIAR
În lumină pentru o zi

ZIARUL FINANCIAR
Turcii au de gând să dezghețe Arctic

„Mutarea“ Napolact

DANA CIRIPERU

OFENSIVA grupului olandez din industria lactatelor Friesland pe piața locală a început în 2000, însă prima mutare cu adevărat importantă a avut loc în aprilie 2002, când olandezii au cumpărat un pachet de 10% din Napolact de la un grup de persoane fizice din Cluj.

La acea dată, Friesland deținea deja alți trei producători de lactate în România (Someșana Satu-Mare, Belcar Timișoara și Industrializarea Laptelui Mureș), însă Napolact era „la fel de mare ca toate celelalte companii împreună, era profitabilă și foarte bine condusă“. În plus, achiziția Napolact era menită să le asigure olandezilor o poziție extrem de solidă în Transilvania, printre cele mai importante bazine de materie primă din România.

Preluarea companiei clujene, care asigură astăzi aproape jumătate din vânzările de 130 mil. euro ale Friesland, s-a întins pe o perioadă de doi ani în care acțiunile au fost achiziționate prin mai multe oferte publice, Napolact fiind o companie listată pe piața Rasdaq. În final, în aprilie 2004 olandezii au ajuns să controleze Napolact după o ofertă de preluare de 10 mil. $.

Ce a cumpărat de fapt Friesland: un gigant care deținea opt fabrici cu peste 2.500 de angajați, dimensiuni care i-au determinat pe olandezi să nu integreze businessul clujean, ci să-l păstreze ca o divizie independentă în grup.

La vremea aceea, începutul anilor 2000, Friesland era printre puținele multinaționale care s-au încumetat să intre prin achiziții pe piața locală, o piață extrem de fragmentată, care nu cunoștea noțiunea de „cote“ sau pe cea de studii de piață. Mai mult chiar, toate achizițiile olandezilor (cu excepția Belcar Timișoara) au fost realizate prin oferte publice.

După ce aceste operațiuni preluate între 2000 și 2004 au propulsat Friesland pe primul loc pe piața locală a produselor lactate, olandezii au început în 2007 un proces de eficientizare care a inclus până acum închiderea a trei centre de producție și disponibilizarea a peste 200 de salariați.

Intrarea în NATO și curcubeul lui Bush

IULIAN ANGHEL

LĂSATĂ LA UȘA NATO în 1997, la summit-ul de la Praga, România urma să trăiască încă cinci ani de frustrări până ce avea să fie primită în Alianță în noiembrie 2002, la summit-ul de la Praga.

Ce a însemnat integrarea României în Alianța Nord-Atlantică? Fostul premier Adrian Năstase, sub administrația căruia a avut loc integrarea, își amintește: „În 1997 sentimentul a fost că Zidul Berlinului s-a mutat la frontiera noastră. Rămânerea în afara NATO a creat sentimentul investitorilor că România se află într-o zonă gri. Integrarea în NATO a adus clarificări în legătură cu securitatea țării și a creat sentimentul de liniște pentru cei care credeau că România se află într-o zonă fluidă, nesigură pentru investiții“.

FOTO: Agerpres

Bush: România și Statele Unite sunt umăr la umăr

Cifrele dau dreptate celor care cred acest lucru. În cei șase ani de când a aderat la NATO, România a atras investiții străine de aproape 30 mld. euro, față de 8,5 mld. euro în perioada 1991-2002. După integrarea în NATO, PIB-ul României care era în 2002 de 48,5 mld. euro, s-a triplat (ajutat și de integrarea în UE).

Integrerea a fost, în bună măsură, influențată și de factori externi, nu doar de „buna pregătire“ a României.

În septembrie 2001, avuseseră loc atentatele teroriste de la Word Trade Center, „războiul împotriva terorismului“ declanșat de președintele american George W. Bush era o sintagmă cunoscută de toată lumea. Războiul din Afganistan și apropiatul război ce avea să urmeze, cel din Irak, au făcut din România un punct cheie pentru potențialele misiuni americane spre Golful Persic.

La summit-ul NATO de la Madrid, din 1997, România a beneficiat de sprijinul Franței, dar SUA conduse atunci de democratul Bill Clinton s-au opus și au convins și Germania să facă același lucru. Cinci ani mai târziu, americanii au fost partizanii integrării a șapte țări foste comuniste, între care România și Bulgaria, state riverane Mării Negre. Ambele țări găzduiesc acum baze americane pe teritoriul lor.

Imediat după summit-ul NATO de la Praga, președintele american George W. Bush a vizitat România. „România și Statele Unite sunt umăr la umăr“ în lupta antiteroristă, este una dintre frazele cheie pe care Bush le-a rostit la București în cadrul unui discurs rămas celebru mai degrabă grație unui fenomen meterologic: apariția curcubeului în chiar timpul discursului președintelui american.

Transformări la rece pentru Arctic

ALEXANDRU ANGHEL

SCHIMBAREA a venit în curtea producătorului de aparatură frigorifică Arctic în urmă cu șase ani, când grupul turc Arcelik a lansat oferta de preluare pentru fabrica din Găești. În 2002 Arcelik a preluat, pentru 17,9 mil. dolari, 91% din acțiunile Arctic de la acționarii majoritari (BERD, Société Générale Romania Fund, Romanian Investment Company Cypruns și Fondul Român Post Privatizare).

Aceasta a fost însă cea mai ușoară etapă, în anii următori Arcelik derulând un program anual de investiții de 10 mil. euro. Au fost astfel crescute capacitățile de producție la mai mult de 1,2 milioane aparate frigorifice anual, a fost instalată o linie nouă de asamblare pentru congelatoare și a fost construită o platformă logistică capabilă să expedieze zilnic peste hotare mii de frigidere. În plus, echipa de ingineri de la Găești a început să și creeze modele noi de aparate frigorifice, o parte din ele fiind acum produse și în fabrica deținută de Arcelik în Rusia. Potrivit reprezentanților Arctic, un număr de 10 ingineri români au contribuit la configurarea noii fabrici din Rusia, operată de grupul turc.

Investițiile au condus și la aprecierea vânzărilor, astfel că cifra de afaceri și profitul companiei au crescut cu cel puțin 15% anual, până la 241 de milioane de euro (cifra de afaceri și respectiv 14,3 milioane de euro (profit net) în 2007.

Coca-Cola cumpără Dorna

DANA CIRIPERU

„DACĂ AR FI să o iau de la capăt, aș face același lucru“, spunea în urmă cu ceva timp omul de afaceri Jean Valvis, referindu-se la vânzarea apelor minerale Dorna către Coca-Cola în prima tranzacție de amploare din industria alimentară românească.

În august 2002, gigantul american Coca-Cola anunța că a preluat brandul local Dorna, o afacere dezvoltată de Jean Valvis, un inginer consultant de origine elvețiană care a venit pentru prima dată în România în 1992.

Cele aproape 40 mil. euro plătite la acea vreme de îmbuteliatorul Coca-Cola au adus în prim-plan primul deal important în care a fost implicată o marcă locală și i-au permis antreprenorului să construiască un nou business în jurul LaDorna, „sora geamănă“ a primului brand, după cum spune Valvis.

Negocierile au început în 2000 și au durat mai bine de doi ani din cauza unei achiziții pe care Coca-Cola Hellenic Bottling Company (CCHBC) o făcuse în Rusia, una dintre „cauzele serioase“ ale americanilor la acea vreme.

Valvis a negociat direct cu Irial Finan, la vremea aceea managing director al CCHBC, care ulterior a devenit președintele The Coca-Cola Company pe problemele îmbuteliatorilor, iar evaluarea a fost realizată de Société Générale Romanian Fund, care deținea încă 20% din acțiunile companiei Dorna Apemin, îmbuteliatorul apelor minerale Dorna.

„În cei doi ani de negocieri, nu a existat niciun moment în care să mă răzgândesc, dar dacă nu se perfecta în 2002, nu aș fi mers mai departe“, spunea omul de afaceri într-un interviu acordat ZF.

În momentul tranzacției, afacerea Dorna Apemin se ridica la 12 milioane de euro pe an, iar cota de piață a brandului în România era de 13%, iar în Grecia de 18%, devansând apele minerale Perier, potrivit lui Valvis. În același an, afacerea Coca-Cola pe piața locală ma depășea 150 mil. euro, pentru ca la finalul lui 2007 același business să ajungă la peste 500 mil. euro, cu un profit net de 61 mil. euro, rezultate impulsionate cu siguranță și de vânzările brandului Dorna.

Piața apelor minerale disputată la vârf de Romaqua (producătorul Borsec), Coca-Cola HBC și European Drinks era estimată anul trecut la 1,25 de miliarde de litri, respectiv o valoare de 350 mil. euro.

François Oliver
directorul general al Metro Cash & Carry România

Am apreciat întotdeauna profesionalismul și obiectivitatea prin care jurnaliștii de la Ziarul Financiar reflectă economia și analizează aspectele esențiale ale mediului de afaceri. Acești 10 ani de activitate neîntreruptă demonstrează seriozitatea, buna informare și profesionalismul de care dau dovadă reprezentanții ZF. Motivele sunt foarte clare pentru care să îmi încep ziua de lucru la birou citind informațiile oferite de ZF.

2003

Sergiu Oprescu
președintele executiv al Alpha Bank

ZF este alături de noi de 10 ani, am evoluat împreună în condiții de transformări rapide și de cele mai multe ori radicale, unde esențialul constă în accesul rapid la informație și analiză. Este ceea ce ZF ne-a obișnuit să ne pună la dispoziție. De pe poziția unei surse, dar și a unei destinații importante de informații, ZF a fost implicat în toate momentele importante ale dezvoltării unei piețe financiare maturizată alert, într-o țară emergentă. Viitorul va continua să ne aducă noi provocări.

ZIARUL FINANCIAR
10 miliarde de dolari se pregătesc să ne intre pe sub ușă

ZIARUL FINANCIAR
PIB-ul Statisticii nu se potrivește cu economia

ZIARUL FINANCIAR
Tranzacție istorică: Bill Gates cumpără un antivirus românesc

ZIARUL FINANCIAR
Vânzarea Terapia, un mister de 46 de milioane de dolari

ZIARUL FINANCIAR
Noble Ventures vrea 350 mil. $ despăgubiri de la statul român

ZIARUL FINANCIAR
La Carrefour, recolta la hectar e de 100 mil. euro

ZIARUL FINANCIAR
ING Bank aruncă mănușa pe piața creditelor ipotecare: 25 de ani!

ZIARUL FINANCIAR
Lasselsberger negociază preluarea Sanex Cluj

ZIARUL FINANCIAR
Verdictul UE: nu avem economie de piață funcțională

ZIARUL FINANCIAR
Europe House, vândută cu peste 50 milioane de dolari

Anul în care Bill Gates îl face celebru pe Radu Georgescu

SABIN POPESCU

Microsoft, cel mai mare producător de software din lume, a achiziționat în 2003 antivirusul RAV produs de compania românească GeCAD Software. Tranzacția avea să îl facă celebru pe Radu Georgescu, fondatorul GeCAD - în prezent un grup de patru companii, cu activități pe piața de software, mesagerie electronică, securitate și comerț electronic.

Cele două companii nu au precizat niciodată valoarea tranzacției, surse apropiate acestora apreciind că ar fi situată între 10 și 20 de milioane de dolari.

Tranzacția a fost estimată între 10 și 20 de milioane de dolari.

Tehnologia cumpărată de gigantul american a fost exploatată abia în anul 2006, atunci când Microsoft a lansat suita de securitate OneCare Live, ce conține aplicații antivirus, firewall, antispyware, precum și instrumente de back-up.

GeCAD Software a fost înființată în anul 1992, iar prima versiune a RAV AntiVirus a fost lansată în 1994. La momentul tranzacției cu Microsoft, soluția avea circa zece milioane de utilizatori la nivel global.

„Microsoft a evaluat foarte mulți producători de antivirași și a ales GeCAD pentru calitatea tehnică, RAV având una dintre cele mai bune rate de detecție la nivel mondial. Alți factori considerați au fost calitatea echipei și independența motorului RAV de platforma de operare", explica atunci Silviu Hotăran, fost director general al Microsoft România.

Afacerea RAV a pornit de la un singur computer 286, pe care Georgescu l-a achiziționat cu 1.500 de dolari în facultate pentru a-și finaliza proiectul de licență. Folosindu-se de experiența de programator pe care o acumulase în timpul facultății, și-a deschis o firmă și a început să dezvolte propria tehnologie antivirus. Numărul de angajați ai GeCAD a crescut de la trei oameni la aproape 100 la momentul tranzacției cu Microsoft.

În urma acesteia, brandul RAV a dispărut de pe piață, având de câștigat și principalul rival local al GeCAD, compania Softwin a omului de afaceri Florin Talpeș, care dezvoltă suita de securitate BitDefender.

În 2007, Georgescu a încheiat a doua afacere cu un gigant al IT-ului mondial, compania americană Cisco - liderul pieței producătorilor de echipamente de rețea.

Un consorțiu de șapte investitori, care include fondurile de investiții Global Finance (care deține 80% din acțiunile producătorului de aplicații pentru mediul de afaceri TotalSoft) și 3TS (finanțat de Cisco), a achiziționat 11,7% din acțiunile Gecad Technologies pentru 2 mil. euro, evaluând compania la 17 mil. euro. Principalul activ al firmei este un soft de mesagerie electronică, denumit Axigen, cu 9.000 clienți companii în lume.

„Nu vânzarea în sine e spectaculoasă, ci faptul că avem acum trei companii care sunt spectaculoase. Faptul că am construit RAV putea fi tratat fie ca știință, fie ca noroc. Fără îndoială că a fost puțin din amândouă. Dar noi am avut atunci o mare întrebare: suntem în stare să o facem din nou?", spunea Georgescu anul trecut.

„Atunci, nu știam, onest, răspunsul la întrebare. Senzațional este că acum avem confirmarea faptului că a funcționat din nou și nu pentru că avem o investiție, ci pentru că avem un produs care e din nou pe piața internațională, și e tratat cu respect tehnologic, de business. Am dovedit că nu a fost o întâmplare cu RAV-ul. În acest moment suntem de partu ori mai mari decât eram în 2003 cu RAV", a conchis el.

În 2007, Radu Georgescu a încheiat a doua afacere cu un gigant al IT-ului mondial, compania americană Cisco

Terapia, afacerea din care Advent a câștigat de 10 ori suma investită

MIRUNA LEBEDENCU

FONDUL AMERICAN de investiții Advent International a plătit 43,7 milioane de dolari în 2003 pentru preluarea tuturor acțiunilor producătorului român de medicamente Terapia Cluj-Napoca, pe care le-a vândut trei ani mai târziu pentru suma de 324 de milioane de dolari.

Terapia a fost scoasă la vânzare în 2002 din cauza faptului că două din fondurile de investiții ce dețineau pachete importante de acțiuni, Romanian Investment Fund (17%) și Romanian Investment Company (20%), își încheiau durata de viață în 2003 și trebuia să lichideze participațiile de pe piața românească.

În afară de Advent International, de achiziția Terapia, la vremea aceea al cincilea jucător pe piață, au fost interesate companiile farmaceutice Servier (Franța) și Pharmaco (Islanda) și consorțiul financiar format din două fonduri de investiții din grupurile AIG (SUA) și Global Finance (Grecia).

Fondul a adus un manager străin, Stephen Stead, care a inițiat un amplu proces de restructurare și de repoziționare pe piață a companiei clujene.

Acest lucru i-a permis ca în 2006 să vândă societatea către Ranbaxy, cel mai mare producător de generice și ingredienți activi din India și unul dintre cei mai importanți producători de generice din lume, în cea mai mare tranzacție de pe piața farmaceutică românească din toate timpurile.

Fondul a investit aproximativ 30 mil. $ din banii proprii în afacerea Terapia. Cu tot cu împrumuturile atrase de la bănci, valoarea investiției s-a ridicat la aproximativ 50 mil. $.

Cele 324 de milioane de dolari s-au întors integral la investitorii în fondul administrat de Advent. Prețul plătit de Ranbaxy reprezintă de 11,6 ori valoarea profitului operațional obținut de Terapia în ultimele 12 luni.

Vânzarea Terapia a venit în contextul în care pe piață au avut loc mai multe tranzacții care au vizat preluarea companiilor românești de către investitori strategici.

Grupul islandez Actavis a cumpărat pentru 150 mil. euro producătorul local de medicamente oncologice Sindan București, iar grupul ceh Zentiva a achiziționat pachetul majoritar de acțiuni de la Sicomed, compania românească fiind evaluată la 200 mil. dolari.

FOTO: Silviu Matei

Malvinder Singh, CEO Ranbaxy și Peter Burema, șeful din 2003 al Terapia

Și UE a decis: Nu aveți economie de piață funcțională

MIRUNA LEBEDENCU

ROMÂNIA nu a obținut mult doritul statut de economie de piață funcțională în 2003, în ciuda lobby-ului asiduu pe care administrația de la București l-a făcut la Bruxelles. Statutul de economie de piață funcțională era indispensabil pentru încheierea negocierilor de aderare la Uniunea Europeană și presupunea ca economia României să poată face față presiunilor concurențiale de pe piața comunitară.

Confirmarea faptului că economia românească nu a primit statutul de economie de piață funcțională o reprezintă și aprecierea inclusă în analiza capacității de a face față presiunii concurențiale din UE: „Creșterea competitivității economiei românești subliniază beneficiile statutului de a fi considerată aproape de (close to - eng.) o economie de piață funcțională".

Am păstrat terminologia din limba engleză pentru că la acel moment autoritățile au încercat să dea o altă semnificație celor scrise în raportul Comisiei Europene, premierul Adrian Năstase menționând că neacordarea statutului de economie funcțională este o „traducere fără inimă" a raportului.

Documentul evidenția progresele realizate în stabilitatea macroeconomică, dat fiind că rata inflației își menținuse tendința de scădere de la nivelul relativ înalt înregistrat anterior, în ciuda ajustării prețurilor controlate.

Raportul arăta că poziția externă a rămas în continuare sustenabilă, iar politica fiscală prudentă. Privatizarea și restructurarea întreprinderilor de stat s-a accelerat - aprecia raportul -, în vreme ce proprietatea de stat a scăzut și în sectorul bancar, care a continuat să-și dezvolte rolul său de intermediere între economii și investiții.

Documentul apreciază măsurile administrative inițiate pentru intrarea și ieșirea de pe piață, concomitent cu diverse inițiative de îmbunătățire a mediului de afaceri.

Raportul aprecia că, pe ansamblu, angajamentele de a controla fondul de salarii în sectorul public au fost respectate, au fost inițiate acțiuni pentru întărirea disciplinei financiare a întreprinderilor - concretizate în special prin relativa accentuare a disponibilității de a deconecta utilizatorii cu restanțe de plata la consumul de energie.

BNR aduce milionul

MIRUNA LEBEDENCU

CUM SĂ FACI ROST de un milion? O întrebare pe care și-o pun mulți români și la care BNR a găsit un răpuns la finele anului 2003 lansând în circulație bancnota de un milion de lei.

Deprecierea nominală a leului începând din 2001 (cu circa 120% față de euro) a redus bancnota cu cea mai mare valoare nominală - de 500.000 de lei - la echivalentul a mai puțin de 13 euro. În mod normal, cea mai valoroasă bancnotă ar trebui să reprezinte echivalentul a măcar 40-50 de euro, însă banca centrală a tot amânat emiterea bancnotei de un milion, temându-se de percepția negativă a publicului, care tinde să o asocieze cu efecte inflaționiste.

Apariția bancnotei a venit că răspuns la o necesitate de ordin practic, resimțită de la băncile care de-abia mai prididesc să umple bancomatele, până la omul de rând nevoit să meargă cu sacoșa de bani atunci când are de făcut o achiziție mai importantă. „Impactul psihologic nu poate fi ignorat, având în vedere tendința de a atribui semnificații economice de amploare unor gesturi cu valoare pur tehnică. Bancnota de un milion reprezintă recunoașterea unor realități. Nu mărește și nu micșorează masa monetară, deci nici inflația", declara atunci guvernatorul BNR Mugur Isărescu.

Oficialul BNR atrăgea atenția asupra confuziei care se face prin compararea actualelor cupiuri cu cele din anii '90, atunci când moneda națională avea o slabă acoperire în economia reală. „Nu trebuie să atacăm bancnotele, ele nu reprezintă decât o recunoaștere a realității. Prețurile de azi nu pot fi comparate cu cele din anii '90, care erau o ficțiune", explica guvernatorul. Emiterea bancnotei de un milion de lei a prefațat denominarea monedei naționale din 2005.

Primele tranzacții mari cu birouri

CRISTI MOGA

ANUL 2003 a adus pe piața imobiliară locală primele tranzacții semnificative, clădirile de birouri Europe House din Piața Victoriei și Opera Center din Piața Operei reprezentând primele proprietăți cumpărate de către fonduri de investiții pentru circa 30 de milioane de dolari fiecare.

Pionieri au fost fondul de investiții austriac CA Immo și compania cehă de dezvoltare imobiliară cu acționariat britanic Portland Trust, care au bătut în mai 2003 palma pentru vânzarea Opera Center într-o tranzacție de 29 mil. $, cea mai mare până la vremea respectivă de pe piață.

Tranzacția s-a realizat la un randament anual al investiției de peste 11%, ținând cont de datele existente la vremea respectivă.

Cinci luni mai târziu, un alt investitor austriac, Europolis, a făcut la rândul său primul pas pe piața imobiliară, prin achiziția clădirii de birouri Europe House, pentru ceva mai mult de 30 mil. $. Clădirea a fost dezvoltată de către compania israeliană GTC, care, potrivit datelor de la vremea respectivă, obținuse un profit de ceva mai mult de 5 mil. $, raportat la valoarea totală a investiției.

În condițiile în care veniturile anuale din chirii erau de circa 3-4 mil. $, randamentul anual depășea și în această tranzacție nivelul de 10%. Ulterior, tot GTC a stabilit și recordul pieței în ceea ce privește randamentul obținut la vânzare, 5,5% în euro, pe an, după dezvoltarea și construcția clădirii America House, situată tot în Piața Victoriei. În plus, la o valoare de 120 mil. euro a tranzacției, afacerea a adus un profit de circa 85 mil. euro pentru GTC.

Dragoș Dinu
fost CEO al A&D Pharma

ZF a fost mult timp parte a triunghiului cafea - tigară - ziar din care primele două au dispărut la un moment dat, așa că pot să-l consider, printre alte publicații, o constantă a dimineților mele. Periplul începe invariabil de la cursul valutar și migrează spre titlurile ediției de unde aleg ceea ce mă interesează. Deși l-am mai ratat din când în când, suplimentul de week-end a venit să completeze de fiecare dată partea pur tehnică. A rămas, printre altele, sursa zilnică de informație, de monitorizare a mișcărilor managerilor și companiilor.

2004

Petre Szel
președintele SIF Muntenia

Este unul dintre ziarele pe care le citesc zilnic și îl apreciez pentru utilitate și consistență. În general, în ZF găsesc informație mai mult decât utilă, lucruri pe care nu le găsesc adunate astfel în alte locuri și care oferă o imagine completă asupra unor subiecte. Apreciez partea externă, care este foarte bine acoperită, mai ales în această perioadă de criză financiară când știrile externe au impact asupra a tot ce se întâmplă la noi.

Cum a reușit OMV să cumpere cea mai mare firmă românească

FOTO: Mediafax Foto

Contractul de privatizare a Petrom a fost semnat de șeful Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, Constantin Nedelcu (D), președintele OMV, Wofgang Ruttenstorfer (C), și vicepreședintele grupului austriac, Gerhard Rois (S).

ROXANA PETRESCU

Privatizarea Petrom este chiar și acum, după trecerea a patru ani de la finalizarea acestui proces, un subiect de discuții preferat în anumite momente cheie ale vieții politice sau în perioadele de scumpire a barilului de petrol.

Deși în 2004, atunci când compania a intrat în portofoliul austriecilor de la OMV, proiectul de privatizare a trecut fără probleme de Parlament, fiind aprobat prin lege, și acum există voci care contestă modul în care s-a realizat această privatizare.

La momentul privatizării, Petrom era o companie pe pierderi, cu o producție în declin, cu o capacitate de a investi redusă și cu prețuri fixate pe o piață în care concurența era aproape nulă. De la privatizare și până acum, Petrom a investit 4,3 miliarde de euro, declinul producției a fost stopat, compania s-a extins pe piețele din regiune, iar noțiunea de pierdere a fost înlocuită cu cea de profit record.

Petrom este compania care a liberalizat piața locală a carburanților, permitându-le și altor jucători să se dezvolte și să creeze concurență.

La momentul vânzării Petrom niciun mare analist sau mare bancă de investiții nu a prevăzut faptul că prețul barilului va crește exponențial, așa cum nici în prezent niciunul dintre toți marii lumii financiare nu a putut să prevadă o criză ale cărei semne erau prezente de mai bine de un an.

Redevențele s-au stabilit la un nivel modic, exploatarea rezervelor de țiței și de gaze ale companiei a fost vândută, iar acum aceste redevențe sunt contestate, iar vânzarea rezervelor naturale este pusă la zid în contextul în care prețul barilului a crescut exponențial și valoarea resurselor Petrom la fel. Cu toate acestea, contractul de privatizare rămâne în picioare și de menținerea prevederilor cuprinse în acesta depind multe, chiar și nivelul investițiilor Petrom. OMV investit 1,5 mld. euro pentru Petrom.

Competiția pe acest proces a fost destul de strânsă, pe listă figurând nume sonore precum ConocoPhilips (Marea Britanie), Eni (Italia), Gazprom (Rusia) sau TNK-BP (Rusia).

Aceasta a fost a doua încercare de a privatiza Petrom, după ce compania a fost inclusă în programul de privatizare al societăților pe 1998. Atunci, fostul ministru al industriilor Radu Berceanu a anunțat intenția statului de a vinde 35% din companie către investitori.

În 1999, conjunctura internațională nu a fost însă printre cele mai favorabile, printre cei interesați de Petrom la vremea respectivă fiind compania ungară MOL, care derula un volum mai mic de afaceri decât Petrom, respectiv grupul italian Eni.

Statul s-a aflat atunci în situația în care singura ofertă pentru preluarea Petrom a venit din partea unui consorțiu din care făceau parte oamenii de afaceri români Sorin Ovidiu Vântu, Dan Voiculescu și Gelu Tofan. Normal, procesul de privatizare a fost blocat, fiind reluat în 2004 când OMV a reușit să preia cea mai mare companie românească.

ZIARUL FINANCIAR
Disperat, Guvernul caută soluții pentru temperarea importurilor

ZIARUL FINANCIAR
Înființarea de microîntreprinderi a devenit sport național

ZIARUL FINANCIAR
Investitorii se calcă pe picioare să cumpere acțiuni din Est

ZIARUL FINANCIAR
20.000 de dolari pe lună net? Nici nu mă gândesc!

ZIARUL FINANCIAR
Surpriză pe piața valutară: euro a scăzut sub 40.000 de lei

ZIARUL FINANCIAR
Ion Țiriac a decis să nu mai vândă banca

ZIARUL FINANCIAR
Bursa de Valori s-a început ieri în petrolul de la Petromidia

ZIARUL FINANCIAR
Extinderea UE: pentru unii tranziția s-a terminat

ZIARUL FINANCIAR
Kronospan dă 250 mil. euro pe fabricile grupului Frații

ZIARUL FINANCIAR
City Mall, vândut înainte de a fi terminat pe 25 mil. euro

Petromidia blochează Bursa

MIRUNA LEBEDENCU

TRANZACȚII de peste 2 miliarde de acțiuni și blocarea sistemului de tranzacționare al Bursei de Valori - așa a debutat Rompetrol Rafinare (Petromidia) pe bursă în aprilie 2004.

Neobișnuit să susțină ordine de cumpărare și vânzare de ordinul miliardelor de acțiuni, sistemul s-a blocat după numai o oră și jumătate de tranzacționare. Valoarea tranzacțiilor cu acțiuni Rompetrol Rafinare a fost de circa 11 milioane de dolari, în condițiile în care lichiditatea zilnică a Bursei era la acel moment, în medie, de 2 milioane de dolari.

Rompetrol Rafinare a fost listată inițial pe RASDAQ, dar în luna noiembrie a anului 2003 acțiunile au fost suspendate de la tranzacționare pentru începerea demersurilor de listare la Bursă.

Dincolo de ineditul listării la bursă, operațiunea a ajuns în atenția procurorilor, care în 2005 l-au acuzat pe Patriciu că prin acțiunile de manipulare a pieței bursiere a creat prejudicii estimate la aproximativ șase milioane de euro.

Unul dintre avocații omului de afaceri declara atunci că acuzațiile procurorilor se referă la operațiunile cu acțiunile Rompetrol-Petromidia care, în 7 aprilie 2004, s-au vândut de către Rompetrol S.A. (VEGA) la prețul de 116 lei vechi, pentru ca apoi să le răscumpere la un preț de câteva ori mai mare. În acest dosar a fost audiat ca martor și premierul Tăriceanu. El a susținut în fața procurorilor că s-a bazat pe informațiile din presă când a hotărât să cumpere acțiuni Petromidia, adăugând că este „un cititor fidel al Ziarului Financiar".

Cota unică, unul din motoarele dezvoltării economice a României

IZABELA BĂDĂRĂU

COTA UNICĂ de impozitare de 16%, introdusă în 2004, este cea mai importantă măsură fiscală implementată de guvernul Tăriceanu.

Efectele cotei unice s-au văzut în fluxul de investiții străine directe atrase, implicit crearea de noi locuri de muncă, mai mulți bani la bugetul statului, reducerea evaziunii fiscale, reducerea complexității colectării impozitelor și diminuarea birocrației.

Efectele cotei unice s-au văzut în fluxul de investiții străine directe atrase.

Veniturile din salarii și pensii erau impozitate înainte de 2004 cu o cotă cuprinsă între 18% și 40%, în funcție de tranșa în care se încadra persoana impozabilă. Reducerea nivelului la 16% a însemnat la nivel național o sumă uriașă lăsată la dispoziția salariaților și companiilor, fără a mai fi colectată la bugetul statului. A însemnat „o gură de oxigen" dată contribuabililor chiar înainte de aderarea la Uniunea Europeană.

Majoritatea analiștilor spun că o impozitare unică este mai competitivă decât un sistem progresiv. Firmele nu și-au mai ascuns veniturile față de stat din momentul în care impozitul era mai mic, iar munca „la negru" s-a redus semnificativ. În perioada 2004 - 2008 au fost create peste 435.000 de locuri de muncă în economie, evoluție care ar putea fi pusă pe seama introducerii cotei unice, spun oficialii.

Sistemul unic de impozitare s-a concretizat în timp prin mai mulți bani la bugetul statului. Veniturile bugetare obținute din impozitul pe profit au fost în 2007 cu 62,8% mai mari decât cele din 2004. Totodată, sumele colectate din impozitul pe venit au depășit anul trecut dublul veniturilor din această sursă încasate în 2004.

Oficialii estimează că și datorită cotei unice de impozitare veniturile bugetare din 2008 vor fi la un nivel apropiat de PIB-ul României din 2003.

Unii analiști consideră că implementarea cotei unice a fost mai degrabă un obiectiv politic, nu o măsură fiscală. Un studiu realizat de Grupul de Economie Aplicată (GEA) pentru anul 2005 susține că implementarea cotei unice a sporit inegalitatea distribuției veniturilor și a stimulat consumul, un procent de 82% din câștigurile din cota unică ducându-se în consum. Cota unică a stimulat economia pe partea de cerere, nu de ofertă; trebuia să fie o taxă pe consum, dar ea a stimulat consumul, afirmă reprezentanții GEA.

Rămâne de văzut dacă, odată cu noua guvernare, va fi menținută cota unică de impozitare. PNL și PD-L susțin cota unică, însă PSD dorește revenirea la un sistem progresiv.

Euro coboară sub 4 lei și nu se mai întoarce

LIVIU CHIRU

EURO A COBORÂT în noiembrie 2004 sub pragul de 4 lei, când BNR a anunțat relaxarea regimului de flotare controlată a cursului de schimb, iar de atunci nu a mai atins asemenea niveluri.

După ce în primele zece luni din 2004 euro oscilase între 4 și 4,1 lei, ultimele două luni ale acelui an au adus o apreciere rapidă a leului, cursul coborând chiar spre 3,7 lei la începutul lui decembrie. Încă din 2003 BNR trebuia să intervină frecvent pe piață, pentru a absorbi excesul de ofertă de valută, astfel încât cursul să rămână pe un trend de apreciere ușoară în termeni reali.

Scăderea cursului a reflectat sumele mai mari remise de muncitorii români din străinătate, dar și fluxurile de valută aferente investițiilor străine directe, care au urcat puternic în ultimii ani.

Capitalul speculativ a avut însă un rol important în aprecierea leului, mai ales după ce liberalizarea contului de capital a fost încheiată în 2006. Străinii au fost atrași în acei ani de diferențialul important de dobândă, care făcea depozitele în lei foarte atractive. Atfel, leul a continuat să se aprecieze, chiar în paralel cu adâncirea deficitului de cont curent până la niveluri de alertă.

Aprecierea leului a atins un vârf în vara lui 2007, când euro a coborât la cursul oficial la 3,11 lei. Turbulențele care au zdruncinat piețele financiare de atunci au pus însă presiune pe deprecierea leului, investitorii străini taxând dezechilibrele marcante din economie. În această toamnă euro s-a apropiat din nou de 4 lei, pe fondul unui atac al jucătorilor nerezidenți, însă intervenția BNR a trimis din nou cotațiile în jos.

Alternanță la guvernare: Căline, ești cel mai bun!

IULIAN ANGHEL

ALEGERILE DIN 2004 au reprezentat o nouă alternanță la guvernare care a fost posibilă nu datorită votului la alegerile legislative, ci la cele prezidențiale.

PSD, care guverna deja de patru ani, a câștigat alegerile cu un scor de 37% la Senat și de 36,6% la Camera Deputaților situându-se în fața Alianței PNL-PD, ajunsă pe locul al doilea cu 31,7% din voturi la Senat și 31,2% la Camera Deputaților.

Câștigarea celui de-al doilea tur de scrutin al prezidențialelor de către candidatul Alianței, Traian Băsescu, în fața fostului prim-ministru Adrian Năstase a încurcat socotelile social-democraților care au intrat în alegerile legislative sub umbrela unei Uniuni făcute atunci cu PUR (actualmente PC) și și asigurașeră deja și sprijinul UDMR. Inițial, Alianța PNL-PD abordase campania cu tandemul Theodor Stolojan (președinte) - Traian Băsescu (premier).

FOTO: Mediafax Foto

Stolojan s-a retras însă înainte de alegeri, invocând motive medicale și astfel a ajuns Băsescu să candideze la președinție, iar Călin Popescu-Tăriceanu (desemnat să conducă PNL după retragerea lui Stolojan) să facă echipă cu el din poziția de posibil viitor premier. După câștigarea alegerilor prezidențiale, Băsescu l-a desemnat pe Tăriceanu să formeze viitorul guvern.

UDMR a trecut de partea Alianței, PC a rupt înțelegerea cu PSD și, astfel, Băsescu a putut impune Parlamentului premierul ales de el. Acest lucru a fost posibil întrucât Constituția prevede că, dacă niciun partid nu câștigă majoritatea de 50% din voturi, președintele propune un premier din rândul partidelor care au ajuns în Parlament. Alegerile din 2004 au fost ultimele în care legislativele au fost organizate concomitent cu prezidențialele. Asta nu înseamnă că prerogativele șefului statului la numirea premierului s-au schimbat. Miza este aceeași și în alegerile de peste câteva săptămâni: dacă niciun partid nu câștigă alegerile cu 50% (și nu o să le câștige), președintele poate propune premierul din rândurile oricărui partid intrat în Parlament. Ecuația de acum este chiar mai complicată decât cea din 2000 când s-au confruntat două forțe aproape egale ca pondere, PDS-PUR și Alianța PNL-PD. Trei partide sunt acum în top: PD-L (format din PD și disidenții din PNL plecați la noul partid după ruperea Alianței), PSD și PNL.

Eugen Rădulescu
consilier al guvernatorului BNR

Am urmărit ZF de la primele sale numere. Îmi amintesc că avea destul de puține pagini și era cam scump, chiar și pentru cititorul „peste medie", căruia îi era adresat. Mă întrebam cât are să reziste într-o economie care, credeam eu, nu ajunsese la maturitatea care să solicite un ziar de această factură. Cu timpul, lucrurile s-au mai așezat în economie, încrederea funciară în viitor a echipei care realizează ZF a început să se potrivească gândirii unui număr tot mai însemnat de semeni ai noștri, iar ziarul a devenit o prezență indispensabilă în lumea afacerilor.

2005

Raul Ciurtin
președintele Albalact

ZF a devenit o autoritate în piața publicațiilor financiare din România și un reper pentru oamenii de afaceri care vor să afle informații reale și să citească analize credibile. A evoluat bine în ultimii ani, reușind să atingă un nivel profesional comparabil cu cel impus de publicațiile occidentale. Prima lectură mi-a creat sentimentul că este o publicație importantă, pe care trebuie să o citesc zilnic. De-atunci am căpătat încredere în seriozitatea acestui ziar care știe că nu trebuie să se joace niciodată cu informațiile, mai ales când e vorba de business.

ZIARUL FINANCIAR
BNR a lăsat euro să cadă liber sub 36,000 de lei

ZIARUL FINANCIAR
TIW anunță că discută cu Vodafone vânzarea Connex

ZIARUL FINANCIAR
Isărescu: Să-i urăm leului nou să ne ducă cu bine la euro

ZIARUL FINANCIAR
Tăriceanu: Cine va da cel mai mult va cumpăra BCR

ZIARUL FINANCIAR
Număr record de funcționari în administrația publică

Vânzarea BCR, cea mai valoroasă afacere făcută de stat în 15 ani

RĂZVAN VOICAN

Privatizarea BCR i-a adus statului venituri cu mult peste așteptările cele mai optimiste, fiind catalogată drept „o poveste de succes" chiar și de către cei mai sceptici analiști.

Calculele austriecilor de la Erste Bank, care au acceptat să plătească peste 3,7 miliarde de euro pentru a obține controlul celei mai mari bănci românești, au arătat mai ales încrederea în potențialul de dezvoltare al pieței locale și în posibilitățile BCR de a profita de acest potențial.

Într-o luptă foarte strânsă, care a durat aproape jumătate de an, austriecii i-au învins în finală pe portughezii de la Millennium BCP.

BCR a fost evaluată la 6,063 miliarde de euro, având în vedere prețul plătit de austrieci. Statul român a vândut 36,88% din acțiuni, iar instituțiile financiare internaționale BERD și IFC au vândut 25%.

Privatizarea celei mai mari bănci de pe piață a închis și istoria nefericită a falimentului Bancorex, în care statul a pierdut peste două miliarde de euro.

Contractul de privatizare a BCR cu Erste Bank include prevederi clare privind garantarea de către stat a plății obligațiilor provenite din activitatea Bancorex. În 1999, statul a preluat împrumuturile neperformante ale Bancorex, iar BCR a absorbit restul activităților Bancorex.

În același timp, statul a acordat garanții nelimitate pentru pretențiile judiciare și angajamentele extrabilanțiere rezultate din activitatea fostei Bancorex.

Statul a încasat din privatizarea BCR 2,2 miliarde de euro în cea mai mare afacere pe care a reușit să o facă în 15 ani de capitalism, când a privatizat cele mai importante active aflate în proprietatea sa.

2,2 mld. €

suma încasată de statul român din privatizarea BCR în cea mai mare afacere pe care a reușit să o facă în 15 ani de capitalism, când a privatizat cele mai importante active aflate în proprietatea sa.

Perspectiva creșterilor viitoare ale pieței bancare a tiplat valoarea de piață a BCR față de evaluările din 2003, când o altă tentativă de privatizare a eșuat din lipsă de investitori interesați. Anii 2006 și 2007 au confirmat așteptările austriecilor, BCR înregistrând constant profituri record, însă și problemele de restructurare și modernizare a băncii s-au dovedit mai complicate decât anticipaseră, iar rezolvarea lor a luat mai mult timp.

FOTO: Agerpres

Semnarea contractului pentru privatizarea BCR a închis istoria falimentului Bancorex

Ion Țiriac devine primul miliardar în euro

MIRUNA LEBEDENCU

DUPĂ 15 ANI de capitalism, România își adjudeca primul miliardar în euro. Adevărat. Cu acte în regulă. Demonstrabil. Apariția lui a marcat sfârșitul unei epoci - cea a miliardarilor „de carton".

Fostul mare tenisman român Ion Țiriac a dezvoltat după 1990 afaceri a căror valoare depășește acum un miliard de euro.

„În 1990 nu am venit gol, am venit prost", declara cu autoironie Ion Țiriac. „Aveam 112 milioane de mărci germane, câștigate în urma turneelor de tenis organizate cu primăria din Stuttgart. Asta pe lângă contractele de management cu Becker și Villas", povestea omul de afaceri în 2005. Dacă ar fi investit atunci toți banii pe care îi avea în afaceri speculative, acum ar fi fost mult mai bogat, crede el. Însă nu este adeptul demersurilor de tip „hit and run" („tunuri", pe românește). „În '90 aveam bani pentru trei generații", mărturisea Țiriac.

După 15 ani de capitalism, România își adjudeca primul miliardar în euro. Apariția lui a marcat sfârșitul unei epoci - cea a miliardarilor „de carton".

Atunci a pariat pe România și, treptat, și-a lichidat afacerile pe care le avea în alte țări, cum a făcut în cazul investițiilor în real estate din Statele Unite. A schimbat natural echipamentul alb de tenis cu costumele elegante de om de afaceri. Și a început să facă business în România. În timp, din banii pe care i-a investit la început și bagajul său de contacte s-a dezvoltat un imperiu care reunește azi companii din domeniul bancar, asigurări, auto, leasing, real esate, servicii aviatice, cash&carry. În general, fostul tenisman s-a aliat cu mari companii multinaționale la care avea „intrări" la nivel de președinte sau proprietar.

Grupul Țiriac Holdings, cu o cifră de afaceri de 1,6 mld. euro în 2007, se situează între primele zece corporații locale, cele mai mari venituri fiind generate de divizia auto. Anul acesta, cifra de afaceri ar putea ajunge la circa 2,2 mld. euro. În ultimii doi ani, afacerile holdingului Țiriac s-au concentrat puternic pe real estate, domeniu unde a atras credite importante de la bănci.

Omniasig intră în portofoliul Wiener Staedtische

MIRUNA LEBEDENCU

„SUNTEM pregătiți ca în prima parte a anului 2005 să cumpărăm una din primele cinci companii de asigurări din România". Și reprezentantii Wiener Staedtische, cea mai mare companie de asigurari din Austria, n-au glumit când declarau acest lucru, la începutul lunii mai semnând înțelegerea preliminară pentru preluarea Omniasig.

Cea mai mare tranzacție de pe piața asigurărilor din România de până atunci a fost semnată la Tel Aviv: 64 de milioane de euro pentru 70,7% din acțiunile Omniasig, deținute de fondul de investiții israelian TBIH Financial Service Group.

Aceasta a fost cea mai mare tranzacție de pe piața asigurărilor din România până la acel moment

La momentul tranzacției, compania Omniasig împreună cu subsidiarele sale Omniasig Asigurări de Viață, Omniasig Addenda (asigurări de sănătate), Omniasig-AGI și Omniasig-Asirag (ultimele două cumpărate în 2004) a fost evaluată la circa 100 milioane de euro.

Tranzacția s-a negociat rapid, în numai două săptămâni, discuțiile purtându-se la Tel Aviv, Viena și București. Rapiditatea negocierilor nu a exclus însă pregătirea din timp a israelienilor pentru exit: au cumpărat două companii de asigurări generale, AGI și Asirag. Achiziția a sporit fără îndoială atractivitatea Omniasig, având în vedere că austriecii au țintit prin această tranzacție în primul rând câștigarea de cotă de piață.

Wiener Staedtische bulversa prin această afacere piața asigurărilor, amenințând serios poziția de lider a Allianz-Țiriac, care încheiase 2004 cu circa 20,8% din piața totală a asigurărilor (viață și non-viață). Wiener Staedtische trecea astfel pe locul al doilea pe piața asigurărilor din punctul de vedere al cotei de piață, după Allianz-Țiriac și înaintea Asirom.

La începutul lui 2008, Wiener Staedthische Versicherungs AG (acum Vienna Insurance Group) a anunțat că și-a mărit gradul de deținere la compania de asigurări Asigurarea Românească Asirom la 98,5% de la 50,2%, prin achiziții directe și indirecte de acțiuni.

După această mișcare, Vienna Insurance Group devine numărul unu pe piața de asigurări din România, cu o cotă de piață de aproape 30%.

Grupul deține asigurătorii Omniasig, Asirom, Omniasig Life și este în proces de preluare a companiilor BCR Asigurări și BCR Asigurări de Viață. Recent, austriecii au vândut societățile Unita și Agras grupului Uniqa.

Scandalul anului: reținerea pentru 40 de ore a lui Dinu Patriciu, unul dintre cei mai puternici oameni de afaceri

MIRUNA LEBEDENCU

UN MILION DE DOLARI pentru fiecare din cele 40 de ore de arest - atât a costat Grupul Rompetrol arestarea președintelui său Dinu Patriciu.

Omul de afaceri a fost reținut, în noaptea de 27 spre 28 mai 2005, după o audiere maraton care a durat aproape 18 ore, pentru evaziune fiscală, spălare de bani și înșelăciune - acuzații pentru care este cercetat de procurorii de la Parchetul instanței supreme în dosarul Petromidia, alături de alte persoane.

În noaptea următoare, Patriciu a fost eliberat de magistrații Tribunalului București, care au apreciat că omul de afaceri poate fi cercetat în stare de libertate în acest dosar.

După pronunțarea sentinței, Patriciu a declarat presei că „a fost supus unor umilințe", el dând declarație pe „65 de pagini", ca apoi procurorii să ceară arestarea lui.

„Este o luptă politică a unor grupuri reacționare", spunea Patriciu adăugând că atunci când a venit la Parchet, instituția era pregătită să-l rețină. „A fost chiar o premeditare", a subliniat Patriciu.

În ziua reținerii lui Patriciu (26 mai), acțiunile Rompetrol au căzut cu 54 de lei (de la 888 de lei acțiunea la 834 de lei acțiunea). Paguba grupului ajunge doar pe această firmă la suma de 866 de miliarde de lei. La acești bani se adaugă pierderea suferită pe acțiunile Rompetrol Well Services, care au scăzut în ședința din 26 mai de la 1.940 lei/acțiune la 1.910 lei/acțiune - o pagubă de aproape 2,8 miliarde de lei. Celor două societăți listate pe BVB li se mai adaugă Rafinaria Vega, de pe Rasdaq, ale cărei acțiuni au căzut în aceeași zi cu 4,48%, adică un minus de încă 70 de miliarde de lei. Paguba totală - 42 de milioane de dolari.

„Am suferit pierderi financiare, prin căderea cotației acțiunilor, mai calculăm un cost al oportunităților pierdute, costurile cu apărarea, precum și o pierdere care rezultă din punctul de vedere al agenților de rating. Toate sunt cuantificabile", a spus Patriciu presei după eliberarea sa.

DESEN: Romeo Răileanu

Episodul încarcerării omului de afaceri a declanșat un scandal politic după ce premierul Călin Popescu-Tăriceanu a confirmat că l-a sunat pe procurorul general Ilie Botoș în ziua în care a fost reținut Patriciu (membru PNL). Premierul a menționat că a făcut acest lucru pentru a se informa despre situația juridică a acestuia și că a cerut să fie aplicată legea.

Scandalul a fost declanșat de fostul consilier prezidențial Elena Udrea, care l-a acuzat pe Tăriceanu că ar fi sunat la Parchet atunci când a fost arestat Patriciu pentru a interveni în favoarea acestuia.

Inițial, premierul nu a dorit să comenteze afirmațiile fostului consilier prezidențial, menționând că are lucruri mai importante de făcut. Ceea ce l-a determinat pe premier să comenteze totuși afirmațiile Elenei Udrea a fost anunțul făcut de reprezentanții Ministerului Public care confirmau discuția premierului cu procurorul general.

Dinu Patriciu
președintele Grupului Rompetrol

Am suferit pierderi financiare, prin căderea cotației acțiunilor, mai calculăm un cost al oportunităților pierdute, costurile cu apărarea, precum și o pierdere care rezultă din punctul de vedere al agenților de rating. Toate sunt cuantificabile.

Anda Todor
Managing Partner Salans

Acum zece ani, un cotidian de business în România părea o aventură. În primul rând, România anilor '90 era o mare necunoscută pentru orice investitor și vorbesc în cunoștință de cauză, dat fiind că Salans a intrat pe piață în aceeași perioadă. În al doilea rând, era o aventură să îți imaginezi un business de presă fără cititori: investitorii puteau fi numărați pe degete, educația de a citi presa economică lipsea. Lucrurile s-au schimbat enorm însă. Azi provocarea este să faci o selecție a evenimentelor economice. Mai mult, pentru că cititorii săi s-au maturizat, ZF a înțeles că nu mai e destul să spui ce se întâmplă, ci să și explici de ce.

2005

Daniel Voicu
Managing Partner Voicu & Filipescu

ZF este o sursă utilă de informare în legătură cu mediul de afaceri din România. Știrile de business furnizează detalii cu privire la activitatea clienților și competitorilor firmei, în timp ce analizele pot ajuta la identificarea de posibilități de dezvoltare în contextul evoluțiilor de pe piață. Percep o etapă de maturitate a ZF, ajuns la o structură care permite cititorului interesat de mediul de afaceri să fie la curent cu cele mai importante evenimente, cu mișcările principalilor jucători din România și nu numai. Analizele și topurile publicate se bucură de reală credibilitate pe piață.

Leul nou venea cu o misiune: să ne ducă cu bine la euro

Denominarea a implicat tăierea a patru zerouri din coada leului

LIVIU CHIRU

Lansarea leului nou în iulie 2005 a fost unul dintre cele mai dificile și laborioase proiecte întreprinse de BNR. Atunci, denominarea a fost acompaniată și de adoptarea unui nou regim de politică monetară - ținirea inflației.

Momentul trecerii la „leul greu" a fost pregătit minuțios, băncile având chiar o zi liberă în plus la sfârșitul lui iunie pentru a-și pregăti sistemele informatice și a încărca ATM-urile cu noile cupiuri.

În aprilie 2005, guvernatorul Mugur Isărescu a prezentat cupiurile noii emisiuni și i-a urat leului nou „să ne ducă cu bine la euro".

Noua emisiune avea să intre în circulație începând de la 1 iulie înlocuind-o treptat pe cea anterioară, procesul urmând să se finalizeze în decembrie 2006.

Denominarea a implicat tăierea a patru zerouri.

Sub noua formă, leul devenea cea mai importantă monedă din Europa Centrală și de Est (un leu nou valora ceva mai mult de opt coroane cehe).

La stabilirea structurii noii emisiuni, BNR a ținut cont de necesitatea continuității cu vechea emisiune, dar și de raportul puterii de cumpărare și corespondența cu cupiurile euro.

„Am decis ca cea mai mică bancnotă să fie de un leu nou, care va avea corespondent în bancnota de cinci euro, respectând principiul raportului puterii de cumpărare. Aceasta pentru că, în prezent în România cu un leu nou se pot cumpăra două pâini, iar în Uniunea Europeană acestea costă aproximativ cinci euro", a spus Isărescu în aprilie, la conferința de presă pentru prezentarea noilor cupiuri.

Noile bancnote au aceleași dimensiuni cu cele ale euro, corespondențele plecând de la bancnota de un leu nou, care are aceeași mărime cu cea de cinci euro. Această caracteristică va reduce costurile cu adaptarea automatelor bancare odată cu trecerea la euro.

Monedele din noua emisiune, cu valori de unul, cinci, zece și cincizeci de bani, au dimensiuni apropiate de cele ale monedelor euro.

BNR a susținut în vara lui 2005 o campanie de informare, pentru familiarizarea populației cu noile cupiuri.

Pentru aceasta banca centrală a încheiat parteneriate cu grupuri de presă, dar și cu Ministerul Administrației și Internelor, care a afișat informații despre noile cupiuri și a distribuit pliante prin unitățile sale teritoriale.

BNR a realizat pentru această campanie un model de pliant și unul de afiș, în care erau detaliate elemetele de siguranță ale noilor însemne monetare, precum și corespondențele.

Banca centrală a tipărit de asemenea pliante și în alfateul Braille, pentru nevăzători.

Ca element de popularizare a denominării a fost folosită și afișarea duală a prețurilor, care a început de la 1 martie și a fost menținută până la jumătatea anului viitor.

Leul nou a intrat pe piață fără probleme la 1 iulie, au spus atunci băncile. Primele tranzacții cu lei noi au fost realizate fără probleme, iar rețele de bacnomate și POS-uri și-au reluat activitatea normală. Mai multe bănci din sistem au raportat chiar din prima zi pornirea sistemelor de carduri și realizarea fără probleme a primelor tranzacții.

Adaptarea sistemelor informatice, cea mai complicată operațiune, nu a adus probleme. Banca Comercială Română (BCR), Raiffeisen Bank și Banca Țiriac au raportat deja adaptarea sistemelor informatice și reluarea activității cu carduri.

În „Noaptea leului greu", organizată de ZF și BRD-SocGen, guvernatorul Mugur Isărescu i-a urat totuși noului leu „viață scurtă", având în vedere că în 2014 este programată trecerea la euro.

ZIARUL FINANCIAR
Cum au schimbat inundațiile țintele macro ale Guvernului
REDUCERI

ZIARUL FINANCIAR
Este și portughezii caută bani pentru lupta finală la BCR

Tranzacție-record: Vodafone cumpără Connex

ADRIAN SECELEANU

CEA MAI MARE TRANZACȚIE înregistrată veodată în România după anul 1989 a fost achiziția operatorului local Connex (MobiFon) de către grupul britanic Vodafone, cel mai mare operator de telefonie mobilă din lumă, în cadrul unei tranzacții complexe, cu o valoare de 3,5 miliarde de dolari.

Valoarea tranzacției a inclus și preluarea de către Vodafone a operatorului ceh Oskar Mobil de la grupul canadian Telesystem Internațional Wireless, care deținea și Connex. La data tranzacției, analiștii au estimat că cea mai mare parte a sumei a fost plătită pentru MobiFon, a cărui valoare de piață era cotată la circa 3,3 mld. $. Vodafone deținea deja 20,1% din MobiFon, iar prin tranzacția din 2005 grupul britanic prelua 79% din acțiunile operatorului român.

După preluarea Connex, grupul Vodafone a adus-o pe Liliana Solomon, un manager român cu experiență internațională în domeniul telecom, pe poziția de director executiv al operatorului. Compania a renunțat la brandul Connex în aprilie 2006.

Vodafone este în prezent al doilea jucător de pe piața locală de telefonie mobilă, cu peste 9,5 milioane de clienți și afaceri anuale de aproximativ 1,2 miliarde de euro. Alături de Orange, operatorul de telefonie mobilă deținut de grupul France Telecom, Vodafone domină piața locală de telefonie mobilă.

Vodafone a înregistrat în ultimul an creșteri constante ale numărului de abonați, până la 3,5 milioane cartele sim active, față de 2,925 milioane abonați la finele lunii septembrie 2007.

La finele anului 2004, înaintea preluării de către Vodafone, Connex avea 4,91 milioane de clienți și înregistrase afaceri anuale de 554 mil. euro. Vodafone deține o poziție puternică pe piața clienților business, operatorul anunțând că are peste 8.000 de clienți din categoria companiilor mari. Unul din cei mai mari clienți business ai Vodafone este Petrom. Operatorul este și unul din cei mai mari jucători de pe piața de internet mobil, cu aproape un milion de clienți pentru serviciile 3G.

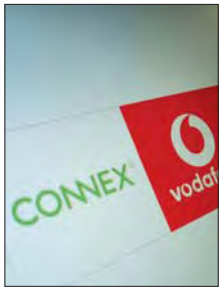

Connex a fost cumpărată la pachet cu o firmă din Cehia

Lupta lui Copos pentru Hilton

ROXANA GRIGOREAN

OMUL DE AFACERI George Copos s-a luptat în ultimii ani pentru a controla într-o proporție cât mai mare hotelul de cinci stele Hilton de pe Calea Victoriei din Capitală. Lupta lui Copos a început din 2005 și s-a încheiat în 2008, când Hilton a fost integrat în grupul hotelier Ana Hotels, alături de celelalte hoteluri ale omului de afaceri.

Astfel, în 2005 Copos a cumpărat pachetul majoritar de 52,54% din Athénée Phoenix Group, firma care deține hotelul Hilton, de la grupul francez Vivendi Universal, intrând în conflict cu cei de la Tehnofrig, care au revendicat jumătate din pachetul de acțiuni. Valoarea tranzacției a fost estimată atunci la circa 18-19 mil. euro. Tehnofrig, care este controlată de un grup de oameni de afaceri din Cluj (Dorin Goia și Horia Ciorcilă), afirma că a încheiat cu Copos o înțelegere prealabilă în vederea achiziției acțiunilor, în timp ce reprezentanții Ana Hotels susțineau că societatea clujeană nu a venit la timp cu banii, conform înțelegerii.

în 2005 Copos a cumpărat pachetul majoritar de 52,54% din Athénée Phoenix Group.

În acest an, Copos a ajuns la un acord cu cei de la Tehnofrig în urma căruia va plăti între 17 și 19 mil. euro pentru a deveni unicul proprietar al hotelului. Astfel, Copos a preluat participația de 18,89% deținută de Tehnofrig la compania listată Athénée Palace, care deține 36% din firma care controlează hotelul Hilton. Potrivit informațiilor raportate la BVB, Ana Imep împreună cu persoanele care acționează în mod concertat a ajuns la 29,5% din Athénée Palace.

Hilton este unul dintre cele mai importante hoteluri din Capitală, alături de JW Marriott, Radisson SAS, Howard Johnson, InterContinental sau Crowne Plaza. Copos este unul dintre cei mai mari proprietari de hoteluri din România, controlând, pe lângă Hilton și hotelul Crowne Plaza. Totodată, omul de afaceri deține hoteluri la mare, Europa și Astoria din Eforie Nord și la munte - Bradul și Sportul din Poiana Brașov. Hotelurile lui Copos rulează anual afaceri de peste 40 mil. de euro.

Ofensiva electrocasnicelor

ALEXANDRU ANGHEL

ATÂT RETAILERII de electronice și electrocasnice, cât și producătorii au realizat în 2005 pași importanți în consolidarea afacerilor derulate pe plan local. 2005 a adus pentru ei aprecieri de peste 50% ale cifrelor de afaceri, dublarea suprafețelor de retail și intrarea pe noi segmente de business.

Astfel, liderul retailului electroIT, Altex, și-a dublat cifra de afaceri, Domo deschidea 30 de noi magazine, Flamingo începea discuțiile de preluare a Flanco, iar Electrolux trecea de o producție de 750.000 de aragazuri la fabrica din Satu Mare.

Altex a pus la punct în acest an strategia de extindere pe suprafețe de retail mari, cu conceptul Media Galaxy, fiind primul retailer care face pasul în această direcție și se apropie în strategie de business de retailerii clasici din vestul Europei.

Tot atunci, Dan Ostahie, proprietarul Altex, a pus bazele companiei Complet Electroserv, care avea să asambleze mai târziu mărcile proprii Davio și Miria, și a înființat Credex, compania care avea să aducă finanțările pentru achiziția de electrocasnice direct în magazin.

Tot în 2005 Domo a luat decizia să investească în extinderea rețelei în Bulgaria, unde avea să deschidă magazine alături de Kaufland și Mobexpert.

Activitatea din Bulgaria este administrată acum de Technomarket, după ce în 2007 Domo și Technomarket au fost preluate de fondul de Investiții Equest Investments Balkans.

Pe de altă parte, Flamingo a renunțat în 2005 la o parte din activitățile de peste hotare, realizând exitul din afacerile din SUA și Croația, urmând să își concentreze resursele spre dezvoltarea businessului de logistică derulat în Serbia și Muntenegru. Flamingo a lichidat în cele din urmă și activitățile din aceste țări.

Arctic continua în 2005 programul investiții de 10 milioane de euro și trecea de afaceri de 150 de milioane de euro, la 3 ani după ce a fost preluat de grupul turc Arcelik.

Creșterile pe care le-au consemnat fiecare dintre actorii pieței electronicelor și electrocasnicelor au fost realizate într-un mediu economic care era marcat în 2005 de o înăsprire a normelor de creditare.

PUBLICITATE

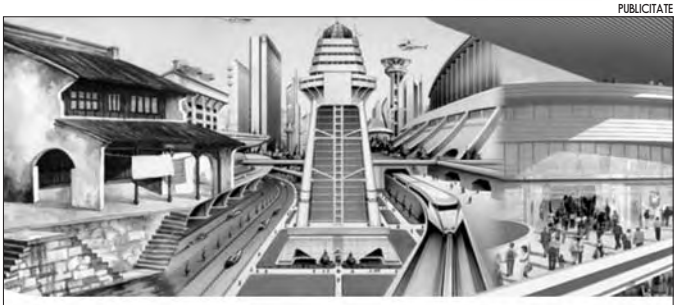

Success requires the right engagement – yours.

Urban living spaces require creators, movers and designers. The most successful project development company in Europe needs you.

Leasing Manager (m/f) – Romania

For decades, Hamburg-based ECE has been giving interdisciplinary teams the space to set new standards. Join us on fascinating shopping centre projects and large tailormade projects in industry, health and traffic – from the development stage through to management.

You will be responsible for profiling an efficient tenant mix and preparing merchandising plans based on the individual requirements of each shopping centre at various stages of leasing. You will manage the letting process by negotiating contractual lease conditions and overseeing their execution. You should be able to approach new tenants through referral networking, participation in fairs, developing a database and through direct contacts. You are to cooperate effectively with the ECE team in Germany, especially with the development, construction, architectural and finance departments and the centre managements. You should be able to develop new marketing ideas and implement the existing tools effectively. In addition you will prepare reports to monitor progress, evaluate status and proactively address potential issues. Your working style blends assertiveness with a team-oriented approach. As you will be working in Bucharest with colleagues from the local area, an intercultural understanding and personal fairness are very important to you.

In addition to a university degree you have a minimum of 3 years of professional experience in retail and/or real estate as well as sales skills, communication, presentation and negotiation skills and an entrepreneurial spirit. You are established and well-connected in the retail business with thorough knowledge of the market. You are an independent, reliable, credible, mature and creative individual with a structured, profit-focused and result-oriented approach. In addition to possessing good analytical skills and a sound business judgement, you should be determined, persistent and stress-resistant. You have a good command of English and German and are prepared to travel extensively. Working with us gives you the freedom to develop yourself personally and professionally.

Apply now!

For further information please visit us at www.ece.com or phone Ms. Vasiliu: +40 (31) 62061-70. Please send your application in English or German (CV, cover letter, photo and samples of your work) to Ms. Mihaela Vasiliu, 164A Barbu Vacarescu Blvd., 3rd floor, sector 2, RO-020285 Bucuresti. Documents will be treated in strict confidence.

ECE

Edwin Botterman
preşedinte şi CEO Heineken România

Managerii se bazează întotdeauna pe informaţii solide pentru a face lucrurile cât mai eficient, ţinând cont de contextul macroeconomic. Ziarul Financiar, cu standardele sale editoriale, reprezintă un excelent suport zilnic în preluarea informaţiilor esenţiale despre dinamica financiară şi economică a României. Este un exemplu de jurnalism de business, aşa cum trebuie el făcut.

2006

Angela Toncescu
preşedintele CSA

ZF este un ziar de business sobru, riguros, dar în acelaşi timp prietenos, foarte ofertant şi generos ca prezentare. Are un aspect occidental, aerisit, când îl deschizi te simţi ca acasă, găseşti cu uşurinţă rubricile preferate. Articolele trădează o muncă de documentare serioasă, iar ştirile au de cele mai multe ori caracter de exclusivitate şi se verifică în realitatea economică.

Faţă în faţă cu cea mai mare criză de oameni din lume

ALINA PAHONCIA

Angajatorii de pe piaţa locală se confruntă cu una dintre cele mai acute crize de oameni, ca urmare a avansului investiţional şi a plecării masive a românilor în străinătate, primele semne ale deficitului de personal apărând în 2006.

Aproximativ 2 milioane de români au ales în ultimii ani să îşi caute un loc de muncă în afara ţării, atraşi de salariile de câteva ori mai mari decât cele din România.

„Pentru multe dintre poziţiile considerare deficitare în prezent, cum ar fi inginerii, muncitorii, personalul din HoReCa, România a fost mult timp o adevărată „pepinieră" de talente pentru străinătate", aprecia Camelia Stănculescu, director general al Manpower România.

Primele semne ale deficitului de personal au apărut în 2006, însă punctul critic a fost atins abia în anul următor, când autorităţile şi specialiştii în resurse umane au estimat golul de personal de pe piaţa locală la câteva sute de mii de oameni.

În 2008, piaţa forţei de muncă a ajuns la cel mai fierbinte punct de pe glob în funcţie de deficitul de oameni, 73% dintre companii declarând că nu găsesc personal calificat pentru poziţiile scoase la concurs, conform unui studiu realizat de Manpower, cea mai mare companie de leasing de personal la nivel internaţional, care a analizat 32 de ţări.

România, inclusă pentru prima dată în analiza Manpower, se afla la mijlocul acestui an astfel în faţa celei mai pesimiste situaţii în funcţie de deficitul de personal, cu atât mai mult cu cât aproape jumătate dintre companiile de pe piaţa locală (43%) intenţionează să facă angajări în următoarea perioadă.

În funcţie de planurile de angajare, România se plasa pe locul întâi în EMEA (Europa, Orientul Mijlociu şi Africa - n.r.) şi pe locul doi în lume. Pe următoarele locuri, la o diferenţă de zece procente, 63% dintre angajatorii japonezi spun că se confruntă cu o criză de oameni, urmaţi de cei din Hong Kong - 61%, Singapore - 57% şi Australia - 52%.

Aproape o treime dintre angajatorii din lume (31%) au dificultăţi când vine vorba despre găsirea candidaţilor potriviţi pentru ocuparea poziţiilor vacante, însă vestea bună este că acest procent a scăzut cu aproximativ 10% comparativ cu anul trecut.

Migraţia forţei de muncă în străinătate şi neadaptarea învăţământului la realităţile de business sunt principalele cauze ale deficitului de personal.

FOTO: **Mediafax Foto**

Plecarea românilor în străinătate a început să creeze probleme companiilor în găsirea personalului

Inginerii, muncitorii calificaţi, managerii şi executivii vor fi cei mai căutaţi de angajatori, alături de contabili, reprezentanţi de vânzări, şoferi, mecanici sau tehnicieni. Salariile inginerilor au ajuns în ultimii ani la valori care depăşesc 1.000 de euro net lunar, în anumite domenii - ca IT&C - depăşind chiar 2.500 de euro. La nivel de top management, un CEO de multinaţională câştigă cu uşurinţă 10.000 de euro pe lună sau chiar mai mult, iar în ceea ce îi priveşte pe muncitorii calificaţi din construcţii, aceştia pot câştiga până la 1.000 de euro pe şantierele din Capitală.

Criza de oameni de pe piaţa locală a determinat anul trecut unul dintre cele mai puternice avansuri salariale din ultima perioadă, creşterea medie estimată la nivelul întregii pieţe fiind de aproximativ 25 - 30%. „Probabil că anul acesta creşterile salariale vor fi corelate cu performanţa angajaţilor şi cu productivitatea", spunea Stănculescu.

Nokia a angajat români şi a concediat germani

MIRUNA LEBEDENCU

ÎN PRIMĂVARA anului 2006, România figura pe lista scurtă a producătorului numărul unu de telefoane mobile din lume, Nokia, care anunţa o investiţie care putea depăşi 200 de milioane de euro. Oficialii concernului finlandez au vizitat mai multe locaţii din ţară şi au ales în cele din urmă comuna Jucu din judeţul Cluj.

FOTO: **Mediafax Foto**

Juha Putkiranta, vicepreşedinte Nokia, prezintă primul telefon made in Jucu

Compania a primit o suprafaţă de aproape un milion de metri pătraţi în comună, în folosinţă gratuită pentru a dezvolta investiţia denumită „Nokia Village", care, în final, va totaliza 200 mil. euro, sumă care include şi investiţiile furnizorilor care o vor urma aici.

Lucrările de construcţie au început în luna iulie a anului 2007, iar prima etapă de realizare a fabricii s-a încheiat în şapte luni. Primul telefon mobil produs la Jucu a fost Nokia 1200, în februarie 2008. După opt luni, compania a anunţat că a produs la Jucu peste 10 milioane de telefoane, iar numărul angajaţilor a urcat la 1.800.

Deschiderea fabricii din Cluj a dat naştere unui scandal internaţional după ce compania a anunţat că va închide o fabrică din Bochum, Germania, şi va reloca activitatea acesteia în mare parte la Jucu. Compania a disponibilizat 2.300 de angajaţi ai fabricii din Bochum, ceea ce a dus la proteste ale autorităţilor germane atât la nivel local, cât şi european.

Alături de Nokia, la Jucu au mai anunţat investiţii doi dintre furnizorii săi tradiţionali - Hansaprint şi BYD. Editura finlandeză Hansaprint, care va realiza în parteneriat cu firma suedeză Elanders operaţiunile de tipărire a cutiilor în care se vor ambala telefoanele mobile, a anunţat investiţii de circa 20 mil. euro. La rândul său, compania chineză BYD, care va produce componente IT pentru telefoanele Nokia, urmează să investească pentru început 20 de milioane de euro pentru construcţia unei fabrici.

Autorităţile locale estimează că după ce Nokia Village va fi funcţional 100%, statul român va încasa nu mai puţin de 100 de milioane de euro anual din TVA, impozit pe profit şi impozit pe salarii.

Transelectrica dezmorţeşte Bursa

ADRIAN COJOCAR

LISTAREA titlurilor transportatorului de energie electrică Transelectrica pe Bursă, în 2006, a readus optimismul investitorilor în primele zile de tranzacţionare şi a dezmorţit piaţa, care suferea la capitolul lichiditate din cauza inactivităţii din perioada de vară.

Primele tranzacţii cu acţiunile Transelectrica la Bursă au confirmat aşteptările optimiste ale investitorilor, preţul din piaţă fiind cu aproape 50% mai ridicat decât cel din ofertă.

Primele tranzacţii cu titluri Transelectrica s-au realizat la 24,8 lei/acţiune, investitorii care au subscris în cadrul ofertei la 16,8 lei/acţiune înregistrând câştiguri situate între 34% şi 50%.

Transelectrica a pus în vânzare la 14 iunie circa 7,33 milioane de acţiuni la un preţ de 16,8 lei (4,7 euro) pe titlu, oferta încheindu-se la 28 iunie 2006.

Valoarea totală a ofertei s-a ridicat la circa 35 milioane de euro, însă investitorii depuseseră cereri de subscriere pentru 47,38 milioane de acţiuni, în valoare totală de 796 de milioane de lei (223 de milioane de euro).

Oferta a fost subscrisă de peste 4.700 de investitori persoane fizice, adică de mai mult de jumătate din numărul lunar de cumpărători de pe piaţa de capital, care este de circa 8.000, potrivit datelor Bursei de Valori.

Nivelul general de suprasubscriere pe tranşa alocată investitorilor mari, cu subscrieri de peste 500.000 de lei (140.000 de euro), a fost de 839%, în timp ce pe tranşa investitorilor mici, nivelul de suprasubscriere a fost de 357%.

Investitorii instituţionali, care au depus cele mai mari sume în cadrul ofertei - aceştia fiind principalii interesaţi de companii stabile din punctul de vedere al businessului, au primit mai puţin de 12% din acţiunile pentru care au subscris în cadrul ofertei publice iniţiale a Transelectrica, din cauza gradului mare de suprasubscriere înregistrat pe tranşa investitorilor mari.

Oferta publică iniţială, intermediată de un consorţiu de firme de intermediere conduse de Alpha Finance, a fost destinată listării companiei la Bursa de Valori Bucureşti (BVB) şi a deschis calea şi altor companii deţinute de stat pentru listarea pe Bursă, cum ar fi Transgaz Mediaş (TGN).

FOTO: **Agerpres**

Şedinţa de tranzacţionare a fost deschisă de Stelian Gal, director general al companiei, şi Codrut Seres, ministrul economiei

Pregătiri pentru cel mai mare mall

CRISTI MOGA

CEL MAI MARE MALL din Bucureşti în momentul de faţă, Băneasa Shopping City, a fost anunţat în luna aprilie 2006 de către Ali Ergun Ergen, care fusese recrutat de către grupul controlat de omul de afaceri Gabriel Popoviciu de la Anchor Grup, dezvoltatorul centrelor comerciale Bucureşti Mall şi Plaza România.

El a anunţat că Băneasa Developments va investi 150 de milioane de euro în mallul a cărui finalizare era estimată pentru toamna anului 2007.

Băneasa Shopping City a fost deschis în luna aprilie a acestui an şi a adus pe piaţa Capitalei un număr de peste 45 de retaileri internaţionali, printre care Inditex, Solmar sau Peek & Cloppenburg.

Proiectul şi-a câştigat rapid un loc important în peisajul retailului din Capitală, fiind totodată una dintre cele mai mari construcţii noi din oraş, cu o suprafaţă închiriabilă de 55.000 de metri pătraţi. Din cadrul zonei comerciale Băneasa mai fac parte şi un hipermarket Carrefour, un magazin Metro, doi retaileri de mobilier - o unitate Ikea şi un Mobexpert, precum şi un magazin Bricostore, acesta fiind cel mai mare parc de retail din România.

Întregul proiect Băneasa este desfăşurat pe un teren de 221 de hectare şi implică o investiţie de aproximativ 1,8 miliarde de euro. Pe lângă zona comercială, proiectul va fi format şi din circa 5.000 de locuinţe şi un parc de birouri cu o suprafaţă de 160.000 de metri pătraţi.

Populaţia s-a îndatorat la bănci mai mult decât a economisit

LIVIU CHIRU

ÎN IUNIE 2006 populaţia a ajuns în premieră să aibă datorii la bănci mai mari decât deopzitele la termen plasate. Soldurile erau atunci aproape egale la circa 31 de miliarde de lei (aproape 9 miliarde de euro). Între timp diferenţa a continuat să se adâncească, în contextul în care băncile au fost prinse într-o luptă frenetică pentru vânzarea de credite.

În septembrie anul acesta creditele contractate de populaţie ajunseseră la echivalentul a 25,7 miliarde de euro, depăşind cu 4 miliarde de euro sumele plasate de populaţie la bănci (adică depozite la termen plus disponibilităţile din conturi curente).

Pe pieţele mature populaţia se află în postură de creditor net faţă de bănci, având economii importante, în timp ce cererea de credite este mai redusă. Pe plan local populaţia s-a împrumutat însă energic, profitând de oferta tot mai bogată de credite pentru a-şi acoperi nevoile de consum.

În tot acest timp creditul în valută a fost motorul creşterii. Dacă în 2006 creditul în lei era aproape dublu faţă de cel în valută, ultimele date ale BNR arată că soldul împrumuturilor în devize este cu 34% mai mare decât al celor în lei. În 2006 şi 2007 unele bănci au promovat chiar alternative de finanţare în franci elveţieni sau yeni japonezi, încercând să profite de avantajul de marketing oferit de posibilitatea de a afişa dobânzi mai reduse.

Lupta pentru vânzarea de credite s-a oprit însă brusc în această toamnă, când băncile au fost puse în situaţia de a atrage mult mai greu finanţări din afară, iar pe plan local BNR a întărit din nou condiţiile de acordare de credite.

Cristian Fugaciu
directorul general al Marsh România

ZF reprezintă, în viziunea mea, una dintre părțile cele mai importante ale tabieturilor unei persoane de business care se respectă. Informația extrem de actuală și de bine documentată ne face munca mai ușoară și, de ce nu, mai interesantă. De-a lungul celor 10 ani ne-am obișnuit să ne începem ziua citind cel mai popular ziar de business din România, ne-am obișnuit să-l vedem în fiecare dimineață alături de cafea și ne-ar fi greu să ne închipuim activitatea noastră fără el.

2007

George Butunoiu
unul dintre cei mai cunoscuți head-hunteri

În meseria mea sunt obligat să știu tot ce se întâmplă în firmele importante din România, așa că trebuie să citesc aproape tot ce se publică în presa de business, fie ea pe hârtie sau pe internet. De aceea, în fiecare zi ajunge pe biroul meu un teanc mare de ziare și reviste. Deasupra le pun pe cele pe care le citesc în diagonală, în câteva secunde; apoi pe cele pe care le citesc selectiv, în câteva minute; mai jos în teanc sunt cele, puține, pe care le citesc cu atenție. Ziarul Financiar este, întotdeauna, ultimul dintre ele.

Umbrela UE s-a deschis deasupra României

IULIAN ANGHEL

Fostul președinte Ion Iliescu și fostul premier Adrian Năstase au privit semnarea Tratatului de aderare a României la UE (25 aprilie 2005) la televizor, deși sub administrația lor au fost închise negocierile de aderare și majoritatea capitolelor acquis-ului comunitar. Dar așa este istoria.

Când Iliescu și Năstase sărbătoreau la Praga, în toamna lui 2002, invitația adresată României de a adera la NATO, fostul președinte Emil Constantinescu a privit și el din fotoliul de acasă ceremonia, deși cea mai mare parte a negocierilor s-au purtat sub administrația sa.

Despre aderarea la Uniunea Europeană se poate afirma fără a greși, la aproape doi ani de atunci, că ea a reprezentat principalul proiect comun nu doar al clasei politice, ci al întregii României, în toți anii de după revoluție.

În 1995, când România a cerut să devină membră a Uniunii, solicitarea a fost însoțită de un document („Declarația de la Snagov") semnat de toate cele 14 partide importante de la acea vreme în care acestea își exprimau sprijinul fără rezerve pentru aderare.

Opinia publică din România a sprijinit masiv integrarea. A trebuit să treacă 13 ani de atunci pentru ca acest lucru să se petreacă. La 1 ianuarie 2007, România devenea unul dintre cei 27 de membri cu drepturi depline ai Uniunii Europene.

Comisia Europeană a recomandat începerea negocierilor de aderare în 1999, șefii de state și de guverne din UE au acceptat-o la finele aceluiași an, iar negocierile au început în februarie 2000. Dar obiectivul României de a adera în 2007 a fost asumat de UE abia în 2004, condiționat. În lungul proces de negociere presiunile au fost constante - corupția, starea justiției, alinierea practicilor comerciale la cele europene fiind domenii constant criticate în toate rapoartele asupra României pe care Comisia le elabora periodic.

Negocierile au fost finalizare în decembrie 2004 și, după semnarea Tratatului în aprilie 2005, România a trecut de la statutul de țară candidată la cel de țară în curs de aderare având dreptul de a fi reprezentată (fără drept de vot) în instituțiile europene precum Parlamentul European sau Consiliul European (șefii de state și de guverne). Devenise limpede după semnarea Tratatului că România nu poate rata integrarea decât dacă aici se întâmplă ceva extrem de grav.

Singura amenințare de care atât Comisia, cât și o serie de politicieni din vest s-au folosit pentru a pune presiune pe București a fost amânarea aderării cu un an.

FOTO: **Mediafax Foto**

Despre aderarea la UE se poate afirma că ea a reprezentat principalul proiect comun nu doar al clasei politice, ci al întregii Românii

Cu cât integrarea era mai aproape, cu atât România devenea mai interesantă pentru investitorii și capitalul străin.

Eliminarea vizelor în 2002, acceptată de UE tot sub această convingere că integrarea nu poate fi ratată, ci doar amânată, a schimbat profund fața României. Investițiile străine în România au început să crească în volum cu câțiva ani înainte de ianuarie 2007, iar aderarea le-a impulsionat. În 2007, România atras investiții străine de 7,2 miliarde de euro, iar în anul premergător integrării sumele investite de companiile străine au stabilit un record pentru România depășind 9 miliarde de euro.

Cel mai bun an al pieței auto

BOGDAN ALECU

VÂNZĂRILE de autovehicule au atins în 2007 un vârf de 366.819 de unități, cel mai ridicat din întreaga istorie a României, în creștere cu 24% față de anul precedent. Autoturismele au reprezentat 315.621 de unități, din totalul pieței, creșterea acestora fiind de 23%.

La începutul anului 2007, Asociația Producătorilor și Importatorilor de Automobile estima pentru anul trecut creștere de maximum 5% față de anul anterior, principalul motiv de îngrijorare fiind importurile de mașini la mâna a doua din Europa de Vest.

Aproape toate mărcile de automobile înregistrau creșteri cu cel puțin două cifre, iar volumul atins la finele anului depășeau cu cel puțin câteva sute de unități targetul reestimat chiar și la începutul lunii decembrie.

Toate segmentele au avansat puternic în 2007, de la modelele de clasă mini, care au crescut cu aproape 40% la 7.711 de unități, la monovolume, care au înregistrat un volum de 3.364 de unități, aproape dublu față de anul anterior.

Anul 2007 a fost și ultimul an al Renault în postura de lider al mărcilor de import, care a câștigat „cursa" cu un avans de aproape 6.000 de unități față de VW, cel clasat pe locul secund. Anul trecut a fost primul în care o singură marcă de import, Renault, a depășit pragul de 30.000 de autovehicule vândute.

Creșterile record de anul trecut au impulsionat într-o mare măsură și rețelele de dealeri, acestia demarând un program de extindere la nivel național, în care s-au investit zeci de milioane de euro.

Anul apogeului în imobiliare

CRISTI MOGA

TRANZACȚII de peste două miliarde de euro, o creștere a prețului apartamentelor de 30%, dublarea numărului de centre comerciale și intrarea unor giganți imobiliari pe piață, care au dat credibilitate unei piețe imobiliare a anului 2007, în care dominau totuși tranzacțiile speculative, în special de locuințe și terenuri.

În această balanță, este greu de spus dacă 2007 a fost cel mai bun an al pieței sau cel mai nociv, ținând cont că tranzacțiile speculative au avut rolul lor important în creșterea nesustenabilă a prețurilor proprietăților.

Cu toate acestea, pentru o serie de investitori, care au ieșit anul trecut din afaceri (GTC prin vânzarea America House pentru 120 mil. euro sau NCH care a renunțat la o bună parte din portofoliul imobiliar), precum și pentru consultanții imobiliari care au înregistrat afaceri duble și marje de profit de 30%.

Locomotiva în piața tranzacțiilor de mari dimensiuni a fost anul trecut fondul austriac de investiții Immoeast care, după investiții de peste un miliard de euro într-un an, a făcut din România prima piață, în funcție de expunere.

Tot în primul an după aderarea la Uniunea Europeană au intrat pe piață și alți giganți ai real estate-ului european, precum divizia imobiliară a francezilor de la Natixis, DEGI, ING Real Estate, GE Real Estate sau Sonae Sierra.

Revoluție în sistemul de pensii

ANGELA PLĂCINTĂ

ANUL 2007 a revoluționat sistemul pensiilor din România prin introducerea fondurilor de pensii private, care funcționează deja de mulți ani în statele din Vest. Dacă până acum banii colectați de stat de la angajați sub forma asigurărilor sociale erau folosiți imediat pentru pensionarii actuali, de la sfârșitul lui 2007 sistemul s-a schimbat radical. Fiecare angajat eligibil pentru a adera la un fond de pensii private (pilonul II) a devenit proprietar al banilor săi de pensie, care sunt investiți în titluri de stat, obligațiuni, depozite bancare sau acțiuni.

Sistemul pensiilor private a fost lansat la data de 17 septembrie, marcată printr-un eveniment organizat de ZF în colaborare cu Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private (CSSPP) și ING, la care au participat companiile din domeniu, angajatori și politicieni.

Pe 17 septembrie a început o goană nebună a companiilor de pensii după clienți. La start s-au aliniat 18 companii de pensii și o armată de peste 260.000 de agenți de marketing a căror misiune a fost să convingă angajații să adere la fondul pe care îl reprezintă. Companiile au avut la dispoziție patru luni pentru a convinge angajații cu vârste de sub 35 de ani să adere la fondurile lor, aceștia fiind obligați să aleagă un fond, dar s-au luptat și pentru cei cu vârste între 35 și 45 de ani, care au opțiunea să adere. În lupta pentru clienți, companiile de pensii au investit sume enorme în campanii publicitare, comisioanele plătite agenților, dezvoltarea infrastructurii IT și a sediilor, cheltuielile totale ale acționarilor acestora fiind estimate la 500-600 de milioane de euro. După campania inițială de aderare, numărul clienților fondurilor de pensii după acest proces a fost de peste 4,15 milioane. Colectarea banilor de la cei care au aderat la fondurile de pensii private a început la data de 20 mai 2008. Lunar, fondurile încasează 2% din salariul brut al fiecărui angajat, bani care se scad din contribuțiile sociale plătite statului.

ZF a organizat lansarea pensiilor private

Ultimele date ale Comisiei de Pensii arată că la sfârșitul lunii octombrie 2008 fondurile de pensii colectaseră bani de la peste 3,85 de milioane de clienți și aveau active nete de aproape 600 de milioane de lei.

Tot în 2007, în vară, s-au lansat și primele fonduri de pensii facultative (pilonul III), în prezent pe piață fiind nouă fonduri. La acestea poate contribui orice persoană cu maximum 15% din venitul lunar. La finalul lunii octombrie 2008 fondurile facultative adunaseră circa 136.000 de clienți și active nete de 66 milioane de lei.

Tranzacția cu KazMunaiGaz îl face pe Patriciu cel mai bogat român

MIRUNA LENEDENCU

OMUL de afaceri Dinu Patriciu a vândut în 2007 către compania de stat kazahă KazMunaiGaz 75% din acțiunile pe care le deținea la Grupul Rompetrol, evaluat la 3,6 miliarde de dolari, devenind astfel cel mai bogat om din România, a cărui avere este confirmată de piață printr-o tranzacție.

„Nu sunt mai bogat sau mai sărac decât acum o săptămână. Doar că acum o parte din această bunăstare este lichidă", declara Patriciu după tranzacție.

Cel mai bogat român era considerat până la acel moment omul de afaceri Ion Țiriac. „Știam că este o greșeală de evaluare de multă vreme (cine era cel mai bogat român-nr."), menționa Patriciu. El susținea atunci că mai deține terenuri, achiziționate începând din 1991, portofoliul de real estate fiind evaluat de el la „câteva sute de milioane (euro/dolar-n.r.)".

Rafinăria de la Petromidia , o țintă pentru estici

Valoarea tranzacției cu kazahii nu a fost făcută publică, dar pornind de la estimarea grupului, suma vehiculată a fost de 2,6 miliarde de dolari. Abia după un an de la tranzacție, oficialii KazMunaiGaz au anunțat că valoarea tranzacției a fost de 1,6 miliarde de dolari. Ilya Pustogachev, director al departamentului de politici informationale din cadrul grupului KazMunaiGaz, declara că la momentul vânzării grupul Rompetrol ar fi valorat aproximativ 2 miliarde de dolari.

În opinia lui Patriciu însă, valoarea grupului Rompetrol este de 3,6 mld. $, diferența dintre suma anunțată de kazahi și cele 3,6 mld. $ fiind „detalii tehnice", care privesc părțile implicate în tranzacție.

Vânzarea acțiunilor de la Grupul Rompetrol, care conține mai multe companii începând din România până în Franța, a durat șapte luni. Patriciu spunea că a primit patru oferte, începând de la investitorii strategici până la fonduri de investiții, iar în final au rămas doi concurenți. „Vineri 24 august am semnat contractul la Alma Ata-capitala Kazahstanului". El a mai precizat că se dovedește un „noroc" faptul că nu a vândut pachetul majoritar din Rompetrol către un investitor financiar, ci către un grup petrolier. Patriciu a mai spus că cea mai corectă evaluare a averii sale a fost făcută de Forbes, potrivit căreia averea sa se ridică la 2,5 miliarde de dolari.

Stere Farmache
presedinte și director general BVB

Apariția ZF mi-a dat speranțe că piețele financiare și mecanismele lor vor ajunge să fie mult mai bine înțelese. Dacă la început priveam ZF doar din perspectiva unui cititor interesat de domeniul economic, foarte rapid am realizat că articolele îmi sunt foarte utile în activitatea de manager. Pentru mine este acum la fel de important să identific în articole dinamica nevoilor investitorilor. Și chiar dacă nu întotdeauna conținutul articolelor confirmă propriile opinii, am înțeles că nimic nu trebuie să fie respins a priori, pentru că ZF și BVB au un interes comun: să avem o piață de capital puternică și eficientă.

2008

George Mucibabici
Chairman al Deloitte România

ZF nu mai este de mult singura publicație economică din presa românească, dar este cu siguranță prima optiune pentru majoritatea oamenilor de afaceri pe care îi cunosc. Putem spune că în ultimii zece ani am crescut împreună și am învățat unii de la alții: mediul de afaceri și-a reflectat succesul, dar și eșecurile în paginile acestui ziar, în timp ce jurnaliștii au devenit tot mai ingenioși, căutând să redea cât mai fidel evoluția businessului. În această lumină, pentru mine a fost foarte interesant să citesc despre foștii ziariști de la ZF care au trecut în tabăra cealaltă și au devenit în scurt timp oameni de afaceri.

Sub semnul crizei financiare

ANDREI CHIRILEASA

Criza financiară care a lovit piețele financiare mondiale în 2007 a determinat pierderi de peste 1.000 de miliarde de euro, conform unui bilanț publicat la începutul lunii noiembrie 2008, fiind comparată de mulți analiști cu marea depresiune economică din SUA din 1929.

Ultimul an a coincis cu un cutremur al piețelor financiare din SUA până în Asia, care a determinat modificări radicale, cum ar fi dispariția băncilor de investiții de pe Wall Street, falimentul Lehman Brothers - una dintre cele mai vechi bănci de investiții din America - și naționalizarea unor importante instituții financiare, precum AIG - cea mai mare companie de asigurări din lume.

Criza s-a extins rapid și în economia reală, multe state intrând în recesiune. Companii din toate domeniile, de la producția de automobile până la siderurgie și energie, au înregistrat pierderi importante sau scăderi dramatice de profit.

Pentru Bursa de Valori București, scăderea de 70% din perioada ianuarie-octombrie 2008 este cea mai puternică din istoria de 13 ani a pieței. Asta după ce în 2007 acțiunile listate au atins maxime istorice. De la maximele din iulie 2007 și până la începutul lunii noiembrie, din capitalizarea Bursei de la București au dispărut peste 28 de miliarde de euro.

Primele semne ale crizei au apărut în SUA, în septembrie 2007, când două fonduri de investiții ale Bear Stearns au intrat în faliment din cauza scăderii valorii activelor, în cea mai mare parte produse structurate bazate pe credite ipotecare. Scăderea rapidă a valorii proprietăților imobiliare din SUA și incapacitatea unei părți a americanilor de a-și achita ratele la creditele ipotecare au declanșat criza subprime, iar majoritatea băncilor americane care dețineau active bazate pe credite ipotecare au fost nevoite să-și reevalueze activele, raportând pierderi imense.

Criza subprime s-a transformat apoi într-o criză de lichidități, neîncrederea băncilor paralizând sistemul financiar, cu repercusiuni în economia reală, unde accesul companiilor la finanțare a devenit tot mai dificil și mai scump. Situația tot mai dificilă a determinat băncile centrale ale lumii să pompeze sute de miliarde de euro și de dolari în sistemul financiar, inclusiv pentru achiziția de participații în cadrul băncilor, și să taie puternic din dobânzi.

Măsurile nu au putut împiedica însă încetinirea economică, astfel că tot mai multe companii au anunțat pierderi, disponibilizări de personal și reducerea producției. Prețul principalelor materii prime, de la petrol, la oțel și cereale, a scăzut puternic.

Pe burse, criza s-a resimțit cel mai puternic în perioada septembrie - octombrie, când majoritatea piețelor s-au prăbușit odată cu falimentul unor instituții financiare și naționalizarea altora. Pe Bursa de la București, scăderile din septembrie și octombrie au depășit 50%, iar majoritatea acțiunilor listate au ajuns la minimele ultimilor patru - cinci ani.

În plus, în ultimele săptămâni, tot mai multe companii românești au anunțat reduceri de producție și trimiterea în șomaj tehnic sau chiar disponibilizarea a mii de angajați. Primele anunțuri au venit din sectorul siderurgic, de la ArcelorMittal Galați, urmând apoi majoritatea producătorilor de oțel, producătorul de autovehicule Automobile Dacia, cel de aluminiu Alro Slatina, și cei din industria chimică, Oltchim și Azomureș.

Multe dintre companiile locale, inclusiv dintre cele listate, au anunțat că își vor reduce sau chiar vor renunța la investiții în perioada următoare, iar ultimul trimestru al anului ar putea aduce o încetinire puternică a economiei.

FOTO: AFP/Mediafax Foto

Criza financiară care a lovit piețele financiare mondiale în 2007 a determinat pierderi de peste 1.000 mld. euro

Groupama dă 350 de milioane de euro pentru preluarea Asiban

ANGELA PLĂCINTĂ

FOTO: Victor Ciupuliga

Dumitru Ceräceanu, presedintele Asiban

ASIBAN a făcut anul acesta obiectul celei mai mari tranzacții din piața asigurărilor: francezii de la Groupama au plătit 350 de milioane de euro pentru a cumpăra compania. Suma reprezintă mai mult decât dublul cifrei de afaceri a asigurătorului, în condițiile în care până la această tranzacție companiile de asigurări se vindeau la multipli ai cifrei de afaceri subunitari sau de maximum 1,2-1,4.

Pentru a cumpăra Asiban, Groupama s-a luptat cu AXA (Franța), Generali (Italia), Eureko (Olanda) și Aegon (Olanda), care însă au depus oferte mai mici. La momentul depunerii ofertelor, surse din piață afirmau că cea mai mică sumă propusă a fost de 310 milioane de euro.

Acționarii Asiban, băncile BCR, BRD-SocGen, CEC și Banca Transilvania, au câștigat câte 87,5 milioane de euro în urma vânzării pachetelor de 25% pe care le dețineau fiecare. Consultanții băncilor au fost banca de investiții Rothschild & Cie, casa de avocatură Țuca Zbârcea & Asociații și Concept Business Consult. De partea Groupama au fost consultanții Raiffeisen Investment, Arjil SAS și casa de avocatură Gide Loyrette Nouel.

În urma acestei tranzacții, Groupama a ajuns să dețină trei companii de asigurări și să ocupe locul trei pe piața de profil. În decembrie 2007 francezii au cumpărat BT Asigurări cu 100 de milioane de euro, iar la mijlocul acestui an au finalizat achiziția OTP Garancia, o companie de mici dimensiuni.

Afacerile Asiban au urcat puternic în ultimii ani, în special datorită colaborării cu băncile, iar anul trecut compania a ajuns la prime brute subscrise de aproape 167 de milioane de euro, fiind numărul patru pe o piață de 2,15 miliarde de euro.

Brandul Asiban, creat în 1996, va dispărea în următorul an de pe piață, la fel ca BT Asigurări și OTP Garancia, deoarece Groupama pregătește fuziunea acestor trei companii.

Societatea care va fi creată se va numi Groupama Asigurări și va fi condusă de francezul Denis Rousset, actualul director general al BT Asigurări.

Asiban este una dintre cele mai mari companii din piața asigurărilor, ocupând locul patru în clasamentul asigurătorilor de la sfârșitul primului semestru. Pe piața asigurărilor de viață Asiban este al patrulea jucător, iar în asigurări generale ocupă poziția a saptea.

Inițial, compania a fost creată pentru a lucra pe partea de asigurări de credite cu cele patru bănci acționare, însă afacerile s-au dezvoltat mult și pe alte segmente de piață.

Amorțește creditul pentru populație

LIVIU CHIRU

ULTIMELE două luni au adus o frână bruscă pentru vânzările de credite către clienții individuali. De la creșterile explozive din vară, când creditul în valută creștea cu ritmuri anuale de trei cifre, s-a ajuns la un „stand-by" după aprecierea lui Radu Ghețea, președintele CEC Bank și al Asociației Române a Băncilor.

Practic, băncile au fost luate prin surprindere de înrăutățirea climatului pe piețele internaționale din toamnă după prăbușirea unor giganți financiari americani, iar accesarea de fonduri din afară a fost aproape sistată. Aceasta în condițiile în care de ani buni băncile își finanțau creditarea preponderent prin atragerea de împrumuturi din afară, în condițiile în care economisirea pe plan local urcă foarte încet.

Pe plan intern s-a suprapus aplicarea normelor mult mai restrictive de creditare ale BNR, care aproape șterg liberalizarea din vara lui 2007, dar și probleme de pe piața monetară internă, unde în octombrie lichiditatea s-a redus abrupt, iar dobânzile au explodat.

Chiar guvernatorul BNR, Mugur Isărescu, nota la începutul lui noiembrie că băncile s-au întrecut în vară să vândă credite cu documentație redusă, iar în octombrie „au frânat brusc și au dat cu capul de parbriz."

Practic, după revizuirea normelor de creditare, băncile ajung din nou să ceară ca garanția adusă pentru creditele ipotecare să valoreze 130%-140% față de suma contractată, ceea ce echivalează practic cu reîntoarcerea la necesitatea constituirii unui avans.

Prin noile reglementări BNR forțează băncile să accepte un grad de îndatorare mult mai conservatoare pentru creditele în valută acordate pe termen lung față de plafonul de 65%-70%, cât era permis după liberalizarea din 2007.

BNR încearcă acum să promoveze din nou creditul în lei, iar de data aceasta conjunctura internațională este favorabilă.

Toată comunitatea bancară anticipează astfel o încetinire semnificativă a creditării la anul, în condițiile în care nu mai este apetit nici pentru finanțare firmelor. Dacă banca centrală întrevede o încetinire a ritmului de creștere a creditului negurvernametal la 15% în 2009 (în termeni reali), de la ritmuri actuale de 40%, unii analiști sunt însă chiar mai pesimiști, văzând o frânare a creditării până la ritmuri de 5% pe an.

Frână de motor pentru piața auto

BOGDAN ALECU

ANUL ACESTA este primul din ultimii opt în care piața auto locală a înregistrat un regres față de anul precedent. Aprecierea monedei europene în raport cu leul, înăsprirea condițiilor de creditare de la 1 octombrie și nu în ultimul rând incertitudinea asupra taxei de primă înmatriculare sunt printre principalele motive care au dus la încetinirea creșterii și în final la scăderea pieței auto în 2008.

Totodată, în 2008 Capitala, care reprezintă aproape 40% din vânzările de mașini la nivel național, a atins un grad al motorizării de aproape 500 de mașini la 1.000 de locuitori, valoare comparabilă cu cea a țărilor dezvoltate din Europa de Vest precum Germania, Italia sau Franța.

În primele zece luni ale anului numărul automobilelor rulate de import a crescut cu 105% la mai mult de 205.000 de unități, iar înregistrările de mașini noi au scăzut cu 2,5% la mai mult de 253.00 de unități. Luna octombrie a reprezentat al doilea vârf pentru înmatriculările de automobile noi, după ce în iulie acestea au fost aproape tot de 37.00 de unități. În iulie fenomenul a fost datorat faptului că majoritatea celor ce achiziționaseră un automobil au amânat înmatriculările în luna precedentă pentru a beneficia de schimbarea modului de calcul al taxei de poluare.

Numărul înmatriculărilor de autoturisme second-hand de import a crescut cu 104,8% în primele zece luni, față de aceeași perioadă a anului trecut, la 205.086 unități, iar înregistrările de mașini noi au scăzut cu 2,4%, pentru aceleași perioade de raportare, la 252.935 automobile.

Potrivit declarațiilor lui Brent Valmar, directorul general al Porsche România, cel mai mare jucător de pe piața de profil, cu afaceri de peste 1 miliard de euro în 2007, estimează că în acest an piața nu va depăși valoarea de 275.000 de autoturisme, față de 315.000 de unități în 2007, în timp ce pentru 2009 se așteaptă la cel mult 250.000 de mașini.

În 2008 programul de reînnoire a parcului auto, ajuns la cea de-a treia ediție, a atins pragul de 40.000 de unități - cel mai ridicat, Dacia obținând cel mai ridicat volum de peste 7.000 de mașini.

Dacia și-a oprit pentru prima oară producția de când a fost preluată de Renault, timp de 22 de zile, pe fondul scăderii vânzărilor de mașini atât pe piața locală, cât și în Europa de Vest, la care s-a adăugat și greva de trei săptămâni de la începutul anului.

FOTO: Silviu Matei

Încep restructurările

ALINA PAHONCIA

UNII dintre cei mai mari angajatori din mediul privat au anunțat pentru acest an tăierea a mii de posturi, sub semnul restructurărilor și al eficientizării operațiunilor.

Romtelecom, BCR, Distrigaz Sud, Petrom, CEZ și mai multe multinaționale din industria bunurilor de larg consum au renunțat sau urmează să renunțe la mai bine de 10.000 de oameni.

Romtelecom, cel mai mare operator de telefonie fixă de pe piața locală și unul dintre cei mai mari angajatori din economie, anunța că va concedia în acest an până la 2.500 de oameni, ceea ce reprezintă 20% din personal, ca parte a celui mai dur program de reducere a costurilor inițiat de companie în ultimii trei ani. Ultima reducere drastică de personal a Romtelecom a avut loc în primul trimestru al anului 2005, când operatorul a concediat 2.652 de oameni.

Potrivit reprezentanților companiei, concedierea a 2.500 de angajați reprezintă un plafon maxim, în prezent derulându-se în companie evaluări și audituri de performanță care urmează să decidă obiectiv numărul disponibilizărilor care vor fi făcute în acest an.

Compania va plăti salarii compensatorii, în conformitate cu contractul colectiv de muncă, au spus reprezentanții operatorului, care nu au putut preciza însă ce costuri va presupune acest program.

BCR, cea mai mare bancă din sistem, va încheia acest an cu o structură funcțională de 8.200 de posturi, față de 9.600 câte avea la finele anului trecut. La sfârșitul lunii februarie, când au fost anunțate rezultatele financiare, Andreas Treichl, CEO al Erste Bank, acționarul majoritar al BCR, a declarat că în urma finalizării cu succes a procesului de transformare „BCR va deveni cea mai eficientă bancă din Erste Group".

Romtelecom, BCR, Distrigaz Sud, Petrom, CEZ si mai multe multinationale au renuntat sau urmează să renunte la mai bine de 10.000 de oameni.

„BCR este foarte aproape de finalizarea, înainte de termenul programat inițial, a unui program complex de transformare și integrare a băncii, program lansat după preluarea BCR de către Erste Bank. Programul, care a inclus peste 40 de proiecte, a vizat toate sectoarele de activitate. Au fost practic regândite și remodelate atât liniile de business, cât și funcțiile de back-office și suport", mai precizează Corneliu Cojocaru, purtător de cuvânt al BCR.

Bunge, liderul pieței locale a uleiurilor vegetale, va închide fabrica Unirea Iași în prima parte a acestui an și va disponibiliza 300 de angajați, grupul urmând să-și concentreze activitatea într-un singur centru de producție.

În ultimii trei ani, restructurările realizate de Bunge și închiderea progresivă a trei fabrici (București, Oradea și Iași) au însemnat concedierea a peste 700 de angajați. „Ca în oricare altă afacere, realizăm evaluări constante ale bazei de costuri pentru a asigura și optimiza eficiența companiei și a rămâne competitivi", au declarat anterior reprezentanții companiei.

Filiala locală a grupului american a închis în 2005 fabrica Muntenia din Capitală, unde lucrau circa 194 de angajați.

În vara anului trecut, a fost închisă cea de-a doua fabrică, Interoil Oradea, prin renunțarea la aproximativ 210 angajați, la puțin timp după ce achiziționaseră divizia de ulei a producătorului Agricover Buzău.

CEZ România, acționarul majoritar al fostei filiale Electrica Oltenia, va disponibiliza în acest an aproximativ 300 de angajați, în cadrul procesului de restructurare, declara recent directorul general al companiei, Jan Veskrna.

Din cele aproximativ 300 de posturi care vor fi desființate în 2008, 250 de salariați vor pleca voluntar din companie, iar 50 vor fi dați afară. Potrivit companiei, în România CEZ are de trei ori mai mulți salariați decât în alte țări unde este prezent grupul ceh.

La finele anului trecut, compania avea aproape 3.000 de angajați pe piața locală, numărul de disponibilizări programat pentru anul viitor reprezentând circa 10% din totalul personalului.

Este posibil ca și alți jucători, ca Distrigaz Sud, care au inițiat planuri de restrucrurare să mai facă disponibilizări în acest an.

„Disponibilizările colective sunt un fenomen care din punct de vedere legal este relativ des întâlnit, respectiv ori de câte ori contextul economic impune angajatorului redimensionarea forței de muncă în raport cu cerințele inevitabile ale pieței", afirmă Vlad Neacșu, partener în cadrul casei de avocatură Popovici & Asociații.

Cel mai bun an pentru retailul online

ADRIAN SECELEANU

VÂNZĂRILE înregistrate de magazinele online de pe piața locală vor înregistra un vârf istoric în 2008, majoritatea retailerilor cu afaceri pe internet estimând creșteri semnificative până la finele anului.

Chiar dacă majoritatea jucătorilor de pe retailul online și-au ajustat în scădere estimările pe anul curent, veniturile vor fi pentru majoritatea mai mari decât în anul 2007.

După mai mulți ani de creșteri susținute, anul 2007 marca o premieră: un retailer clasic înregistra afaceri aproape egale cu cele raportate de un jucător din mediul online, respectiv eMag. Astfel, eMag, cel mai mare magazin online de pe piața locală, a înregistrat în 2007 o cifră de afaceri de aproape 80 mil. euro, aproape egală cu cea a retailerului K-Tech Ultra Pro.

O serie de alți jucători din retailul online, care s-au „născut" după anul 2003, raportau în 2007 afaceri de milioane de euro, făcându-și loc în topurile vânzărilor dominate anterior doar de lanțuri de magazine clasice. Astfel, retaileri precum cel.ro, pcfun.ro, pcgarage.ro sau marketonline.ro au avansat puternic pe piață anul trecut, înregistrând fiecare vânzări de milioane de euro.

În acest context, estimările jucătorilor din retailul online au fost optimiste pentru anul curent. eMag, spre exemplu, a estimat o nouă dublare pentru 2008, de la 76 de milioane de euro la 140-150 milioane de euro.

Confruntat cu efectele crizei internaționale, liderul pieței locale de retail online și-a redus estimările cu peste 40 mil. euro, dar va încheia anul totuși, conform noilor estimări, cu afaceri de 100-110 milioane de euro.

Una din cele mai mari companii de pe piață, Fit Distribution, care operează magazinele online pcfun.ro și electrofun.ro, și-a menținut obiectivul, respectiv atingerea unei cifre de afaceri de 25 mil. $, cu aproximativ 40% peste nivelul anului precedent.

Mihai Rohan
preşedinte & CEO al Carpatcement Holding

După prima apariţie a Ziarului Financiar am considerat că este o publicaţie care merită citită şi am făcut ceea ce era firesc, m-am abonat. Citesc ZF dimineaţa la prima oră şi urmăresc cursul de schimb, evoluţia pieţelor financiare şi bancare şi bineînţeles ştirile referitoare la construcţii şi imobiliare. Îmi place pentru că este făcut de o echipă de jurnalişti care scriu cu imparţialitate şi mai ales în cunoştinţă de cauză, aşa încât pentru mine reprezintă o sursă de informare cât se poate de sigură.

2008

Dan Pascariu
preşedintele Consiliului de Administraţie al UniCredit Ţiriac Bank

Am citit ZF de la primul număr şi a devenit primul ziar pe care îl deschid dimineaţa. Are utilitate practică pentru business pentru că este interesant să vezi ce face concurenţa, dar şi diverşi clienţi potenţiali. Mi s-a întâmplat să stau de vorbă cu colegi din bancă şi să le spun: aţi văzut în ZF ce face compania/banca X? Consider că ZF este un ziar modern, îmi place chiar şi numai să mă uit la el, iar aspectul mă atrage să-l citesc. Îmi amintesc de schimbarea de layout din 2006, pe care am încurajat-o şi m-am bucurat de rezultatul final.

Obama, primul afro-american de la Casa Albă

ANDREEA MAGRAON

ZIUA DE 4 NOIEMBRIE 2008 va fi menţionată de acum înainte în cărţile de istorie drept data la care în SUA s-a produs o adevărată premieră: Barack Obama (*foto*) a devenit primul preşedinte afro-american al ţării. Personaj aparte pe scena politică americană, Obama a spulberat toate prejudecăţile atunci când a câştigat detaşat cursa pentru Casa Albă. Scorul electoral final a fost stabilit la 364 de electori pentru Obama şi numai 163 pentru republicanul John McCain.

„Schimbarea a ajuns în America", le-a spus Obama americanilor în primul său discurs imediat după anunţarea rezultatelor scrutinului.

Barack Obama are şi o poveste de viaţă care impresionează de fiecare dată prin culoare. Fiu al unui kenyan şi al unei americance (albă), Obama a trăit în mai multe părţi ale lumii, printre care şi Indonezia. De profesie avocat, noul Obama a absolvit universităţi renumite precum Columbia University şi Harvard. Înainte de a profesa, a lucrat ca asistent social în ghetourile din Chicago, la sfârşitul anilor '80. A fost ales senator în 2004, după ce în 2000 a candidat fără succes pentru Camera Reprezentanţilor.

Mulţi au fost sceptici cu privire la şansele sale din cursa pentru Casa Albă, atunci când Obama a anunţat în ianuarie 2007 că va candida, având în vedere contracandidaţii puternici care se anunţau. Cu toate acestea, democratul a avut o ascensiune extraordinară, reuşind să se detaşeze de Hillary Clinton, principala sa adversară din cursa pentru învestitura Partidului Democrat. Un semn distinctiv al lui Obama în campania electorală a fost mesajul său, „schimbarea". Într-o ţară măcinată de criza economică şi de războiul din Irak, în care oamenii aveau nevoie de o adevărată schimbare, mesajul său a prins mai bine decât cel al contracandidatei sale, acela al „experienţei". Acelaşi lucru s-a întâmplat şi în cursa pentru alegerile generale în care l-a înfruntat pe John McCain, care a fost adesea asemănat cu George W. Bush, unul dintre cei mai nepopulari preşedinţi americani.

Pe lângă acestea, Obama s-a dovedit a fi „candidatul minune" în campania electorală: a strâns suma record de 650 de milioane de dolari.

În imobiliare criza a venit înaintea dezvoltării

CRISTI MOGA

Criza financiară din acest an a lovit puternic în toate segmentele pieţei imobiliare, dar în special în cel rezidenţial şi al tranzacţiilor de mari dimensiuni, unde lipsa lichidităţilor a lăsat proprietarii în aşteptarea clienţilor cu bani.

În lipsa tranzacţiilor, preţurile apartamentelor vechi au scăzut cu circa 20% de la începutul anului, o serie de companii care dezvoltă ansambluri noi de locuinţe au anunţat la rândul lor primele reduceri, iar randamentele la exit au crescut de la un nivel de 6-7%, în euro pe an, la 8-9%, potrivit estimărilor consultanţilor de pe piaţă, în lipsa unor tranzacţii în cea de-a doua parte a acestui an.

Preţurile apartamentelor vechi au scăzut spre un nivel mediu de 1.600 de euro/metrul pătrat, în timp ce preţul marilor ansambluri de locuinţe noi a rămas constant din primăvară sau a cunoscut reduceri uşoare.

În ciuda faptului că majoritatea jucătorilor din piaţă declară că o aşezare a preţurilor pentru imobiliare era necesară, aceasta are loc într-un moment în care piaţa este încă subdezvoltată, numărul proiectelor finalizate fiind încă sub nivelul capacităţii de absorbţie a pieţei.

În conextul în care nu se constată până în prezent o supraofertă în ceea ce priveşte proiectele finalizate nici pe segmentul rezidenţial, nici pe comercial sau birouri, dezvoltarea pieţei va continua, însă doar o parte dintre dezvoltatori vor reuşi să-şi ducă planurile până la capăt.

În noua „ordine imobiliară" din acest an, jucătorii vorbesc de proiecte îngheţate, exit-uri şi restrângeri de activitate, cauzate în special de scumpirea şi restricţionarea accesului la bani, dar şi de sentimentul negativ care domină întreaga piaţă şi pune în aşteptare deciziile de orice fel.

Cea mai mare problemă a companiilor imobiliare a devenit în acest an lipsa finanţărilor, după ce în ultimii ani accesul la credite bancare era extrem de facil, acoperind în unele cazuri costul integral al construcţiei.

În lipsa finanţărilor bancare, firmelor listate le-ar mai fi putut rămâne opţiunea de finanţare prin oferte publice de acţiuni, dar căderea pieţei a tras după sine şi capitalizările bursiere, respectiv interesul investitorilor pentru proiectele de dezvoltare imobiliară.

Extrem de afectat de situaţia pieţei în general a ieşit şi fondul austriac de investiţii Immoeast, cel mai puternic cumpărător de active imobiliare din România, care a îngheţat achiziţiile de la începutul anului şi a „tăiat" din programul de dezvoltare investiţii de două miliarde de euro.

Căderea pieţei are efecte directe şi asupra oamenilor care activează în domeniu, brokerii care n-au mai reuşit să vândă proprietăţi început să plece din agenţii imobiliare, iar firmele de consultanţă umblă serios la bugete pentru a-şi putea menţine marjele de profitabilitate la un nivel acceptabil.

Creştere economică record

CLAUDIA MEDREGA

ECONOMIA a făcut în 2008 cel mai mare salt din istoria postdecembristă, cu o creştere de circa 9% aşteptată pentru finele anului, luând prin surprindere atât autorităţile locale, cât şi instituţiile financiare internaţionale.

Creşterea pe trimestrul al treilea este aşteptată să atingă un vârf istoric de 10%, însă analiştii întrevăd o încetinire semnificativă în 2009.

Evoluţia economiei din acest an i-a făcut pe guvernanţi să-şi imagineze chiar că România poate să intre în topul primelor zece puteri economice ale Europei până în 2014, dacă ar continua această tendinţă.

La sfârşitul anului 2007, România era pe locul 16 în Uniunea Europeană după PIB, iar dacă ar fi avut anul acesta nivelul PIB-ului prognozat pentru 2014, ar fi fost pe locul 11, potrivit datelor Eurostat.

Chiar dacă creşterea economică din trimestrul al doilea a fost de peste şase ori mai mare decât media UE (1,6%), ţările concurente nu vor sta pe loc, fiind aproape imposibil să le ajungem din urmă în următorii cinci ani, spun analiştii români.

Avântul economiei a fost influenţat de creşterea puternică din sectoarele serviciilor şi construcţiilor, sectoare care au reprezentat motorul economiei în ultimii trei ani. Serviciile, care aduc circa 50% din PIB, au susţinut performanţa economică stimulate de menţinerea unei dinamici solide a cererii de consum.

Dinamica economiei în termeni reali a accelerat în trimestrul II la 9,3%, depăşind prognozele analiştilor, care începuseră deja să vorbească despre riscurile unei încetiniri severe în ultima parte a anului. În prima jumătate a anului, creşterea economică a fost de 8,8%.

Analiştii nu au întârziat să califice această creştere drept nesustenabilă, atât timp cât se bazează pe sectoare precum construcţiile, care pot fi supuse unor factori sezonieri, cât şi agricultura - care a dovedit că poate trece de la o extremă la alta din cauza vulnerabilităţii faţă de condiţiile climatice.

PUBLICITATE

10 ANI

ZF - scurtă istorie

„Suntem de la Ziarul Financiar". „Cine?!" Așa erau întâmpinați redactorii ZF acum mai bine de zece ani în lunile de pregătire a apariției primului număr. Ziarul a început să fie construit cu șase luni înainte de 16 noiembrie 1998, data de start.

73 de oameni are ZF, incluzând suplimentele După afaceri, Profesii și Ziarul de Duminică.

58 de oameni are echipa editorială directă a ZF.

15 oameni are departamentul DTP și foto.

50% sunt absolvenți ai Academiei de Studii Economice.

30% sunt absolvenți ai Facultății de Jurnalism.

23 de ani este media de vârstă, cu excepția echipei de conducere.

58% din redactorii și editorii ZF au sub 30 de ani.

18 ani a avut cel mai tânăr redactor angajat la ZF, Anca Arsene. În prezent, este editor la revista Business Magazin.

20 ani are cel mai tânăr membru al redacției, Ciprian Botea, redactor în cadrul secțiunii Business International, student la Facultatea de Științe Politice - SNSPA. Lucrează în cadrul ZF de mai bine de un an.

100% din redactorii și editorii ZF au absolvit cel puțin o facultate sau sunt încă studenți, 7% au absolvit două facultăți, unul este doctorand. Anul acesta vom avea un absolvent de MBA.

Corina Vasile

A DEVENIT un clișeu „de sezon" să citezi ideograma chinezească cu dublu sens - de criză, dar și de oportunitate. Cu semnificația evidentă că în orice criză există și oportunități. Chestiunea poate părea cam filosofică, dacă n-am avea la îndemână Ziarul Financiar pentru exemplificarea practică.

16 noiembrie 1998 - ieșea pe piață primul număr din ZF. În ce context economic? 1998 era anul celui mai mare declin economic de după 1989. În 1999 urma să trecem razant pe lângă o intrare a României în incapacitate de plată. Număram investițiile străine după bine-cunoscutul sistem „două la primărie, două la prefectură, două la școala de fete", iar creditarea populației era undeva pe la 0,5% dintr-un PIB mititel. Nu este de mirare că mai toată lumea credea proiectul sortit eșecului.

După câțiva ani ZF a devenit nu numai ziarul de afaceri de referință al României, dar și un business foarte profitabil. De ce predicțiile ursitoarelor nu s-au împlinit? Pentru că la baza proiectului a stat o viziune pe termen lung (a lui Adrian Sârbu) și un concept bun. Pentru că politica de resurse umane în redacție a fost una inovatoare pentru vremea aceea - am luat o mână de ziariști cu experiență, pentru care să lucreze la un ziar după modelul FT și WSJ era un vis (cazul meu) și câteva zeci de tineri „young & fresh", pe care i-am învățat tot ce știam noi despre realitățile patriei plus școala de jurnalism britanic, și dintre care s-au cernut ulterior mulți ziariști de business redutabili și antreprenori de succes. Personal, puțin îmi pasă de starea de atunci a economiei și de șansele pe care ni le dădeau calculele hârtiei. Șansa de a face un tip de jurnalism în care credeam era suficientă.

Istoria de 10 ani a Ziarului Financiar ar putea să dea de gândit astăzi mai multor „stakeholderi": companiilor, obișnuite în ultimii doi ani să raporteze creșteri de două cifre (și nu două cifre mici), și de aceea mai pesimiste decât ar fi cazul în privința posibilelor consecințe ale crizei internaționale actuale; guvernanților, oricare ar fi ei, îndeobște fie prea optimiști, fie prea pesimiști - după cum sunt la putere sau în opoziție, dar mai întotdeauna cu vederea limitată la maximum 4 ani; cetățenilor, care trebuie să reînvețe rapid că mașina sport, casa pe pământ, vacanțele exotice, coșul plin la supermarket și dublarea salariului nu sunt neapărat un plan rău, numai că nu poate fi unul pe termen scurt și că puțină pasiune pură pentru ceea ce faci ajută.

Morala istoriei de 10 ani a Ziarului Financiar este, în opinia mea, următoarea: nicio criză economică nu este letală, lipsa de viziune pe termen lung și a oamenilor potriviți, da.

Cine a condus ZF

1998 - 1999

JOE COOK și DAVID SHORT

1999 - 2000

ILIE ȘERBĂNESCU - director editorial

CRISTI POPA - redactor-șef

2001 - 2003

LUCIAN MÂNDRUȚĂ - director editorial

CORINA VASILE - redactor-șef

2003 - 2005

CRISTIAN HOSTIUC redactor-șef

SORIN PĂSLARU redactor-șef adjunct

2005 - prezent

CRISTIAN HOSTIUC director editorial (la ZF din anul 2000)

SORIN PĂSLARU - redactor-șef (la ZF din anul 1999)

RĂZVAN VOICAN - redactor-șef adjunct din 2005 (la ZF din anul 1999)

DANA CIRIPERU - redactor-șef adjunct din 2007 (la ZF din anul 2004)

Ilie Șerbănescu

ZIARUL FINANCIAR a avut o contribuție articulată și definitorie la așezarea capitalismului în România, atât în vremurile de restrițe ale economiei, cât, mai ales, în cele de creștere. Și asta datorită echipei de profesioniști a ziarului care îi asigură creativitate și competitivitate.

O echipă dedicată virtuților capitalului privat în care crede cu tărie. Și transpare fără echivoc că nu se reține să creadă în continuare în aceste virtuți, în ciuda problemelor pe care excesele tocmai ale capitalului privat le-au creat pretutindeni în lume, inclusiv în România, și deserviciilor pe care implicit le-au făcut astfel capitalismului însuși. Și care au determinat intervenții masive ale autorității statale în economie pe care mulți le credeau apuse, și care zdruncină din temelii filosofiile și practicile societății capitaliste din ultimele decenii.

De-abia în noile condiții, echipa de profesioniști a Ziarului Financiar se află în fața sfidării de a-și da măsura, când se cere, într-o epocă de turbulențe și să apere valorile competitive ale capitalului privat, fără însă a se nega dreptul societății de a controla hățurile unor cai care au dovedit că pot să o ia și razna!

Lucian Mândruță

CITESC Ziarul Financiar când mi-e frică și când mă bucur. Când mi-e frică că lucrurile care se întâmplă în economie îmi vor scoate niște bancnote din portofel. Și îl mai citesc când bag mâna în buzunar, mă bucur că lucrurile merg bine și vreau să aflu cât mai tine.

E ca și cum ai cumpăra România liberă pentru anunțurile de decese și cele de aniversări. O fi o chestie de familie: asta făcea și bunica mea!

Din cei zece ani din istoria lui, am petrecut la Ziarul Financiar puțin peste 3. Dacă ai considera asta o facultate, aș zice ca am terminat-o, fără să am timp să-mi iau masteratul însă.

Am venit acolo cu tupeu de proteveu, cum spunea cântecul, și-am plecat cu o anumită umilință, a arheologului care a învățat tot ce-a putut despre o cultură, doar citind inscripțiile de pe ceramica pe care a mai găsit-o după lungi săpături.

Cam ăsta e și nivelul meu de înțelegere a economiei: pot s-o scot în oraș și să vorbim câteva ore, însă va realiza până la urmă că sunt un vânător de zestre care n-o iubește de-adevăratelea.

Iubesc însă sincer anii aceia petrecuți cu Fini, Raluca, Sorin, Adrian, Victor sau Miki. Mi-e dor și de Mihnea, și, câteodată, încep chiar să-l înțeleg pe Adrian, cel care m-a deportat în presa scrisă, după realizări deosebite pe bandă magnetică în televiziune. Îmi aduc aminte chiar și de zilele când să faci bani cu un ziar care vorbește despre bani părea o idee revoluționară! Una peste alta, iată că Ziarul Financiar are un efect bizar asupra omului care a trecut pe acolo: îl predispune la confesiuni sentimentale.

Sunt sigur însă că restul de 99,9% dintre cititori îi găsesc utilizări cu mult mai practice. Le urez să nu mă bage în seamă și să continue așa!

Despre ZF sau Mintea de pe urmă

RALUCA BADEA

DACĂ AȘ SPUNE că pe 16 noiembrie 1998 eram conștientă și pregătită pentru ce avea să urmeze începând de a doua zi, ași minți. Cu tot trainingul Reuters și cu toate săptămânile de dat ziarul „la perete", uitându-mă în urmă îmi dau seama că nu realizam aproape deloc în ce „mă băgasem". Proaspăt ieșită din facultate, unde profesorii ne îndopaseră cu literatură, semantică și franceză veche, dar omiseseră să ne informeze că toate astea nu or să ne servească la nimic în lumea reală, aveam senzația că jurnalismul e ... De fapt habar n-aveam ce e jurnalismul, în afară de ce văzusem prin filme și ce ni se spusese de către veteranii Reuters la cursurile intensive - etică, verificarea știrii din mai multe surse, modelul piramidă pentru știri, neapărat un „lead sexy" (cine nu a încercat să compună un lead sexy pentru o știre economică habar nu are ce pierde).

Și o vreme, cât ne-am pregătit pentru lansarea la apă, jurnalismul chiar a fost, pentru mine, promisiunea unei meserii romantice și boeme, în care mergeai pe teren, făceai rost de știre, veneai în redacție și, propulsat de adrenalină, scriai, dacă erai super-super tare, 1500 de semne pe pagina 1. Ceea ce chiar este o parte a meseriei. Dar doar o parte.

Pentru că de a doua zi a început tăvălugul. Conferințele, interviurile, alergăturile iscite sau așteptările interminabile, doze mai mari sau mai mici de BS de la diverși intervievați, în funcție de cât de naiv te credeau (având în vedere că eram și foarte tineri și mai lucram și pentru un ziar nou-nouț), deadline-urile din ce în ce mai strânse, momentele în care „pica țeava" și, ca să ajungă ziarul în tipar, omul de la DTP înșfăca CD-ul și pornea într-o cursă nebuneească spre tipografie (a rămas în istorie cum Nicu șoferul a fugit cu 130 de km la oră pe zăpadă și gheață ca să nu pierdem spațiul de tipar). Goana după exclusivități, învățatul din mers (sau din fugă), entuziasmul copilăresc, disperarea la fel de copilărească atunci când șefa de la DTP te certa că ai scris prea mult sau că nu ai dat subtitlul exact așa cum trebuie, îndârjirea supraomenească de a face din ZF o ființă vie, un nume fără pată, un standard în jurnalism. Educația foarte strictă - să fii mereu imparțial, să analizezi mereu din toate unghiurile posibile o situație, să îți suni mereu sursele, să nu fii agresiv sau incorect, dar nici „moale", să citești în fiecare zi tot ce se poate în domeniul tău și nu numai, să fii creativ, să ai idei, oricât de fantastice, să știi să-ți aperi subiectul chiar dacă editorul îl desființează și tie îți vine să te bagi sub masă și să plângi o oră de rușine. Argumente, confruntări, țipete - nimeni nu a pretins vreodată că în redacție e ca la multinațională (adică liniște și mers pe vârfuri). Fără birouri - doar șiruri de mese și rânduri de colegi, ca să vezi și să auzi tot ce se întâmplă, să „fii la curent".

Cei care sunt de la început la ZF

RALUCA BADEA Editor-șef *După afaceri*, redactor-șef *Target*

SÂNZIANA DOMAN - Corectură

MIHAELA ENCIU - Art director

MIRUNA LEBEDENCU - Editor Eveniment

MARCEL POMIAN - Art director

CRISTINA TURCOV - Corectură

Un haos controlat, care fie îți intră în sânge, fie te sperie și fugi departe, la adăpostul unui job tihnit, poate mai bine plătit, unde însă nu ai privilegiul să creezi în fiecare zi ceva nou. Sau să te cerți cu șeful timp de trei ore pe un titlu sau doar pentru că îi place să te necăjească și te întreabă „Raluca, da" care e femininul de la «genius»?". Sau să stai nopțile prin redacție cu un art director la fel de obsedat de presă ca tine și nici să nu simți cum trece timpul, pentru că ești „în focurile creației".

Cred că știți toate reclamele acelea clișeistice și grețos de zaharisite în care compania susură pe durata unui spot TV cum totul se datorează „echipei, oamenilor, celor care o ridică în fiecare zi prin munca lor" - sau ceva de genul ăsta. La ZF chiar e adevărat - nimeni (sau aproape nimeni) nu credea în urmă cu 10 ani că un ziar economic, sobru, serios, ba chiar sec și care mai și costa mult mai mult decât celelalte avea vreo șansă. Dar ZF-ul a reușit, datorită încăpățânării unui nucleu de oameni care au uitat de casă, de masă, de familie și de orice urmă de viață personală ca să facă un ziar. Și care nu au simțit nicio frustrare din cauza asta. Pentru că nici nu concepeau ca ZF-ul să nu meargă. Chiar când totul părea că merge - dar împotriva noastră.

O combinație de încăpățânare, inconștiență, entuziasm, putere, inteligență și loialitate. Cu riscul de a suna ca un membru al unui cult, ZF-ul e mai mult decât un ziar - e chiar mai mult decât o instituție. Este suma unor pasiuni, a unor oameni care nu vin la lucru - vin în redacție. Ceea ce e cu totul alteceva. Este locul în care directorul editorial și redactorul-șef se contrazic - nu, de fapt se ceartă serios pe teme cum ar fi capitalism vs socialism, migrația țăranilor către mediul urban, politica monetară, o poză sau un grafic. Este locul în care uneori se aplică expresia englezească „do or die". Adică ori crești, ori renunți. Ori aduci valoare și devii cel mai bun, ori ... te duci la alte publicații.

Lăsând gluma la o parte și înainte să alunec într-o retorică de genul „My preciousss", ZF-ul e un ziar așa cum îl visam și îl speram și ni-l doream în urmă cu 10 ani. Și cred că asta e de ajuns.

Oameni care au trecut prin redacție și unde sunt acum

- **CORINA VASILE,** fost redactor-șef - director de comunicare Raiffeisen
- **IONELA NUȚĂ,** redactor Bănci - director de comunicare Raiffeisen Banca pentru Locuințe
- **CRISTIAN MICU,** redactor Piața de capital - banca de investiții Credit Suisse First Boston, la Londra
- **ELENA STANCIU,** redactor Business Internațional - banca de investiții Lehman Brothers, la Londra
- **MIRELA LUCA,** redactor Politic - consilier la cabinetul premierului Tăriceanu
- **RADU IONESCU,** redactor Companii - Kinetco, antreprenor
- **LAURENȚIU ISPIR,** redactor Piața de capital - ofiter la fondul de investiții Oresa Ventures
- **ADRIAN MÎRȘANU,** redactor-șef adjunct - redactor-șef Business Standard
- **ANDREEA PĂUN,** editor Business Internațional - director de comunciare Colliers
- **MIHAI MUȘĂTOIU,** editor Business HiTech - redactor-șef www.dailybusiness.ro
- **IONUȚ BONOIU,** senior editor - redactor-șef Business Magazin
- **OANA MARINESCU,** editor Politică - fost purtător de cuvânt al premierului Tăriceanu, în prezent director în MAE
- **VLAD MACOVEI,** redactor Companii - redactor-șef Evenimentul zilei
- **SILVIU SEPCIU,** redactor IT - director de comunicare Automobile Dacia
- **HORIA GĂLĂȚEANU,** redactor Companii - director GIPO Pescar
- **IULIANA BUTUC-CERCHEZ,** redactor IT - Corporate Affairs Manager Gecad
- **EMIL LAZĂR,** redactor Piețe de capital - director de dezvoltare în grupul de firme Nova Trade
- **ADELINA RĂDULESCU,** șef secție Politic - redactor-șef NewsIn
- **GABRIEL STĂNESCU,** redactor-șef adjunct - Consul General al României la Lyon, Franța
- **IULIAN ERNST,** editor features - doctor în economie, actual analist la serviciul de informații Intelinews
- **MIHNEA CRĂCIUN,** redactor - funcționar BERD
- **MARA ȘTEFAN,** redactor politică externă - consilier al liderului PSD Mircea Geoană
- **RADU STOICA,** redactor piețe de capital - director financiar LIDL
- **DRAGOȘ NEDELCU,** redactor Companii - manager divizia business press Realitatea Cațavencu
- **CRISTI POPA,** redactor-șef - redactor-șef adjunct Mediafax
- **CLAUDIA COVACI,** redactor - marketing manager al casei de avocatură Salans
- **ELIZA ROGALSKI,** redactor business international - managing partner Rogalski Grigoriu
- **ANCA RIF,** redactor ZF Transilvania - corporate affairs manager Teraplast Bistrița
- **IOANA ȚIPĂU,** redactor Business International - director financiar La Fântâna
- **IOANA LEAUA,** redactor Finanțe-Bănci - analist Roland Berger
- **COSMIN GHININEA,** redactor IT - director dezvoltare MediaPro Interactiv
- **MARIUS ANTON,** redactor Piețe de capital - sales representative Impact
- **IONUȚ ANCUȚESCU,** redactor Companii - redactor-șef adjunct Money Express
- **MIHNEA ANASTASIU,** redactor - editor Business Week România
- **DAN ZĂVOIANU,** redactor Piețe de Capital - responsabil comunicare la Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private